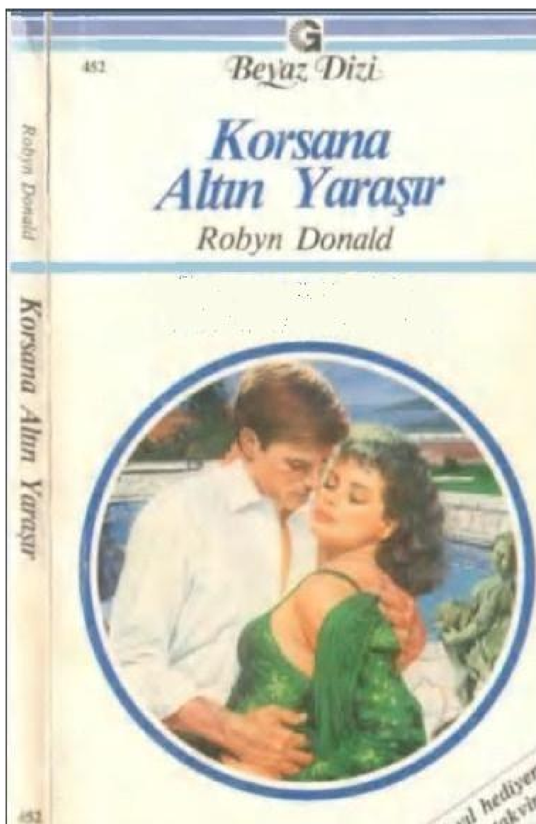
Robyn Donald - Korsana Altın Yaraşır

Bölüm Bir

Hollingworth Ailesi'nin Auckland'a geldiğinde kaldığı The Towers blokları, yöredeki küçük yanardağlardan birinin eteklerine inşa edilmiş, son derece lüks ve büyük apartmanlardan oluşmuştu.

Melly Hollingworth, pencereden manzarayı seyrederken, 'Sanki dev bir bebek kovasıyla küreğini alıp ortalığa gönlünce şekil vermiş,' diye düşündü.

Genç kızın hayran olduğu tepelerden biriyse, tıpkı kumdan yapılmış bir şato gibiydi. Etekleri yeşil çimenlerle bezeli, alacakaranlıkta kızıllaşan gökyüzüne doğru keskin hatlarla yükseliyordu. Manzara, bu denli vahşi görünmekle birlikte insanın içine huzur veriyordu. Bunu, eteklerinde otlayan koyunlara ve koca gövdeli, yaşlı ağaçlara borçluydu belki de.

Melly şöyle bir içini çekecek olduysa da, buna hakkı olmadığını düşünüp vazgeçti. Mutlu bir insandı o! Daha iki dakika önce, telefonda üvey kızkardeşini, çok mutlu, hatta kıvançlı olduğuna ikna etmemiş miydi. Neden mutlu olmasındı ki? Zevkli ve gelecek vaat eden bir iş için yaptığı başvurunun kabul edildiğini daha dün öğrenmişti. Londra'da büyük bir firmada kütüphaneci olarak çalıştığı iki yıl sonunda kazandığı tecrübenin, Yeni Zelanda'ya döndüğünde işe yarayacağı, aklının ucundan bile geçmezdi halbuki.

Artık düzenli bir iş hayatı olacaktı. Yirmi dört yaşında ve bekâr bir kız olan Melly, yurdun-

dan uzakta geçirdiği üç yıldan sonra geri döndüğü için mutluydu. Eline, babası Dougal Hollingworth'un onun için ayırdığı fon sayesinde ihtiyacından daha fazla miktarda para geçiyordu. Babasının tek oğlu olan, çok sevdiği bir üvey ağabeyi ve annesinin Dougal'la karşılaşıp ona âşık olmadan yaptığı ilk evliliğinden yine çok sevdiği bir üvey ablası vardı. Ayrı geçirdikleri yıllar sonunda Rafe ve Jennet birbirleriyle karşılaştıklarında âşık olup evlenmiş ve gene Dougal adında Melly'nin taptığı harikulade bir çocukları olmuştu.

Genç kız birkaç dakika önce bebeğin telefondaki neşeli çığlıklarını düşünerek gülümsedi. Daha şimdiden tatlı yaramazlıklarını özlemişti keratanın. Onu bir ay sonra, Noel'de yeniden göreceğini hatırladı. Bu da mutlu olmak için bir neden değil miydi?

Melly kesinlikle mutluydu. Arkadaşları Noel'den önce yapacakları eğlencelere şimdiden onu da davet etmişlerdi. Yalnız kalmıyordu hiç. Kendine acıması için de bir neden yoktu.

Kuzeyde, Te Puriri'de havuz kenarında geçirdiği günler sonucunda bronzlaşan bacaklarına bir şort geçirmek için yatak odasına girdi. Üzerindeki tişört şık sayılamayacak kadar boldu. Vücudunun kadınsı kıvrımlardan yoksun olduğunu söylemişti Rafe bir keresinde. Aynadaki görüntüsüne bakınca hiç olmazsa uzun boylu ve uzun bacaklı olduğu için Tanrıya şükretti.

Az sonra temiz havayı ve çiçeklerin nefis kokusunu derin derin içine çekerek araba yolundan aşağıya doğru koşmaya başlamıştı. Trafik gürültüsünü bile bastıran tenis toplarının ritmik vuruşlarını, kahkahaları ve havuzdan gelen su seslerini duydu.

Kendini fazla yormamak için adımlarını ya-

vaşlatıp, zeytin ve çam ağaçlarıyla bezeli parka doğru koştu.

Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra eve dönmenin verdiği zevkle parkta minik kanişlerini yürüyüşe çıkartmış bir çifte ve el ele dolaşan iki sevgiliye gülümsedi.

Sonunda kıpkırmızı olmuş ve terlemiş bir şekilde, uzun gölgelerin belirdiği yoldan geri döndü. Binanın ana kapısından içeri girerken, koşarak yakamadığı enerjisini günün geri kalan kısmında yüzerek tüketmeyi düşünüyordu.

The Towers'ın her şeyi gibi lobisi de çok lükstü ve iyi düzenlenmişti. Ancak bu iyi mimarlar dahi asansörlerin fazla bekletmeden gelivermesini sağlayamamışlardı anlaşılan. Melly genelde beklemekten pek sıkılmazdı, ama teri soğuduğu için üşümeye başlamıştı. Ancak siyah kaşlarını çatmasına neden olan şey, tuhaf bir duygu nedeniyle yerinde duramaz olmasıydı.

Arkasındaki asansörün kapılarının açıldığını duyduğunda neredeyse diğer asansöre gitmek üzereydi. Asansördeki her kimse onu görüp nezaketen o katın düğmesine basmış olmalıydı. Uzun boylu bir adamın, sabırsızca kendisini beklediğini fark ederek aceleyle asansöre bindi.

«Teşekkür ederim...» Granit kadar sert ve soğuk gözlerdeki o bakış, genç kızın lafını ağzına tıkamıştı sanki.

«Selam Melissa!» dedi Trent Addison sakin bir şekilde düğmeye basarak. «Ne zaman geri döndün?»

Melly sersemlemiş bir şekilde gözlerini panele dikerek 'Biliyor,' diye düşündü. Adam onun hangi kata çıkacağını sormamıştı bile. Genç kız o kadar şaşırmıştı ki, beynindeki uğultu geçene kadar asansörün duvarına yaslanmak zorunda kaldı. O anda bayılmasına engel olan

tek şey içindeki öfkeydi.

İlişkilerine çok sık burnunu sokan ve yeniden birtakım komplolar hazırlamaya niyetlendiği anlaşılan kaderine karşı duyduğu öfkeydi bu...

Kuruyan boğazını ve ağzını ıslatmak için yutkunarak, gözlerini genç adamın dikkatli bakışlarından ayırdı ve sert bir sesle cevap verdi. «Bir aydan fazla oldu. Hemen hemen altı hafta.»

Genç adam yanıp sönen kat numaralarını seyretmek için başını geriye attı. Hafif gülümsemesi sert kaşlarına ciddi bir hava vermişti. «Te Puriri'deydim,» diye ekledi genç kız sanki söylemek zorundaymış gibi.

Genç adam cevaba da şaşırmamıştı anlaşılan. İnce dudakları tatsız bir gülümsemeyle kıvrıldı. «Ağabeyin ve ablanla kalıyordun.»

«Üvey ablam ve üvey ağabeyim,» diye düzeltti Melly çabucak. Sonra da dudaklarını ısırdı. Rafe üvey ağabeyi, Jennet da üvey ablası olmasına rağmen ikisinin arasında kan bağı bulunmadığını genç adama defalarca açıkladığı için bu düzeltmeyi de otomatik olarak farkına varmadan yapmıştı.

Ancak Trent genç kızın ailesindeki karışık ilişkilerin hepsini biliyordu ve bir bakıma neredeyse kendisi de bu ailenin bir üyesiydi.

Genç adam başını salladı ve Melly'nin gözlerine bakmadan önce gür kirpiklerinin çevrelediği gözlerini kısarak bakışlarını genç kızın yüzüne dökülen siyah buklelerde dolaştırdı.

«Günümüzde boşanıp yeniden evlenenlerin sayısı bir hayli fazla ve karışık aileler de hemen her yerde normal sayılıyor,» dedi ağır ağır. «Ama üvey bir ağabeyle üvey bir ablanın evlendiğine ilk olarak şahit olduğumu itiraf etmeliyim doğrusu. Sanırım bir oğulları da var.»

Yeğenini hatırlayınca genç kızın gerginliği yumuşadı ve «Evet,» dedi büyük bir mutlulukla.

Asansörün durduğunu belirten ses genç kızı gerçeğe döndürdü. Çok şükür, bu kendi katıydı. Kapılar sessizce açılırken yalancı bir tatlılıkla, «Tekrar karşılaştığımıza sevindim,» dedi ve sızlayıp duran kaslarına aldırmadan aceleyle uzaklaştı.

Koridordaki halının üzerinde hızlı adımlarla yürürken ayağındaki koşu ayakkabıları sayesinde hiç ses çıkarmıyordu. Asansörün kapısının kapandığını duyunca rahat bir nefes alıp cebindeki anahtarı aramaya koyuldu. Anahtarı deliğe sokarken parmakları titriyordu. Kilit mekanizmasının çıkardığı ses başka bir ses tarafından bastırılınca genç kız gözleri irileşmiş bir şekilde arkasına döndü.

«Sakin ol,» diye emretti Trent. Bakışları genç kızı kapıya çakacakmış gibiydi.

«Burada mı kalıyorsun?» diye sordu Melly pürüzlü bir sesle. O anda da ne kadar anlamsız olduğunu fark ederek kızardı. «Yani... demek istediğim bu katta mı? Yanda mı oturuyorsun?» diye kekeledi sonra.

«Hayır, üst katta oturuyorum.» Esmer eliyle kapı kolunu çevirerek kapıyı açtı ve genç kızın kuşkulu bir ifadeye bürünmüş yüzüne gülümseyerek yumuşak bir sesle, «Çatı katında oturuyorum, Melissa,» dedi.

Genç kız gerileyerek içeri girerken bütün dikkatini kendisini takip eden adama yöneltmişti.

«Öyleyse ne yapmaya çalışıyorsun? Benden ne istiyorsun?»

Trent ince kaşlarını şimdi yaptığı gibi yukarı kaldırarak karşısındakini utandırmayı çok iyi başarıyordu. Melissa da bu yüzden kendisini aptal ve beceriksiz hissetmeye başlamıştı.

«Birbirimizi iyi tanıyoruz,» diye hatırlattı genç adam küstah bir tavırla. Sesinden hafif bir alay seziliyordu. «Hatta çok yakından. Bir zamanlar kuzenim Derek'le olan nişanın ve yurt dışına yaptığın seyahat arasındaki sürede ciddi bir şekilde evlilikten bahsedecek kadar iyi. İçeri girip seninle bir bardak kahve içerken son üç yılda neler yaptığını konuşmamamız için bir sebep var mı?»

«Evlenmek için Cathy Durrant'ı tercih etmen yeterli bir neden,» diye cevap verdi genç kız. Hassas ruhsal dengesi gözlerinde parlayan öfke kıvılcımlarıyla bir an için bozulur gibi olduysa da geriye sadece ölmüş bir aşkın küllerini bırakarak, yavaş yavaş söndü.

Genç adamın bakışlarındaki parlaklıksa değişmemiş, ancak sert hatlı yüzü kararmıştı. Alaycı bir şekilde gülümseyerek, «Öfkeli bir kadının gazabına uğramak kadar kötü bir şey yoktur herhalde,» dedi. «Her şeyi siyah veya beyaz olarak görme eğiliminden bu son üç yıl boyunca vazgeçtiğini ümit etmeme rağmen sanırım bunu hak ettim. Cathy'yle boşandığımızı biliyor muydun?»

«Evet,» dedi Melly. «Sir Peter öldükten hemen sonra ayrıldınız herhalde.»

Aralarında bir an için gerilim dolu sessizlik oldu.

Trent omuzlarını silkerek bu sessizliğe bir son verdi. «Bir ay sonra yasal olarak ayrıldık. Ancak, haklısın Cathy, Sir Peter öldükten bir gün sonra kalmak için annesi Lady Durrant'ın yanına gitti. Senin dedikodulara inanacak biri olduğunu öğrenmek ne kadar üzücü.»

«Gördüklerime inanma eğilimindeyim hâlâ,» dedi genç kız alay ederek. «Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, ama bu bir de-

dikoduysa bile ben doğru olduğuna inanıyorum.»

«Derek'le yaşadığın deneyim sonucu gördüğün her şeyin doğru olduğuna inanmaktan vazgeçtiğini sanmıştım.»

Melly olduğu yerde korkuyla büzülürken, yüzündeki tüm renk uçmuş ve bembeyaz kesilmişti. Derek'in tahrik edildiğinde kontrolünü kaybedip saldıracak kadar hiddetli bir insan olduğunu, onunla nişanlı olduğu süre boyunca anlamamıştı genç kız.

Kendini korumak istercesine, «O başkaydı,» diye itiraz etti.

«Tabii,» dedi genç adam kibarca. Gözleri sanki üzücü bir görüntüyle karşılaşmış gibi hüzünlüydü.

Genç kız başını kaldırdığında dudakları gerilmişti. «Peki öyleyse söyle bana,» dedi sesindeki alaycı tonu belirginleştirerek. «Cathy Durrant'la onu sevdiğin için mi evlendin Trent?»

Genç adam gözlerini kısarak, «Hayır,» dedi kesin bir şekilde.

«Dedesinin, Sir Peter'ın holdinglerini şimdi sen mi yönetiyorsun?»

Sert hatlı dudakların kenarında bir kas seyirdi. «Evet!»

«Ve onun, dedesi öldükten sonra Lady Durrant'ın yanına gitmesine üzüldün mü?»

Genç adam kollarını geniş göğsünde kavuşturarak, kapalı kapıya yaslandı. Yüzüne yayılan gülümseme tıpkı bir korsanın gülüşü kadar kaygısız, acımasız ve tehditkârdı.

Nabzının hızlandığını hissetmesi genç kızın gözlerini meydan okuyan bir tavırla genç adamın bakışlarına dikmesine neden oldu.

«Hayır,» dedi Trent düşünceli bir tavırla. «Gitmesine memnun oldum.»

O adi dedikodunun doğruluğuna inanmak üç yıl sonra bile genç kıza acı veriyordu, ancak geçen süre zarfında duyduğu üzüntüyü gizlemeyi öğrenmişti. Derin bir nefes alıp bu ani karşılaşmanın getirdiği şoku atmaya çalıştı.

«Evlenmek için belki de başka bir sebebin vardı,» dedi sonra soğuk bir alaycılıkla.

Genç adam becerikli bir terzinin elinden çıktığı belli olan şık ceketinin altından omuzlarını silkerek, «Olsa bile inanır mıydın?» diye sordu.

«İyi bir neden göstermen lazım.»

Bir an için tereddüt eder gibi görünen genç adamın gözleri Melly'nin yüzündeki küçümseyici ifadeyi deşmeye çalıştı. Sonra yeniden omzunu silkti ve düşüncelerini saklamayı başardı.

«Üzgünüm tatlım, ama doğru bile olsa sana hiçbir mazeret göstermeyeceğim. Zira sana ne söylersem söyleyeyim, hiçbirine inanmayacağına dair bir his var içimde,» dedi uysalca.

Genç adamın kendisini acımasızca aldatmasının sebebini öğrenmeyi ne kadar çok istediğini o ana kadar anlamamıştı Melly. Duyduğu hayal kırıklığı dayanılmazdı. Ve yapabileceği tek şey kendini kontrol edip, hislerini genç adama belli etmemekti.

İçindeki tepkinin güçlülüğünden korktuğu halde, kendisini bile şaşırtacak bir şekilde gülümsedi. Bu ancak başkalarını inandıracak kadar içten bir gülümsemeydi.

«Sanırım haklısın. Öyleyse...»

Trent genç kızın kapıya doğru yaptığı hareketi görmezlikten geldi. Karanlık yüzündeki gülümseyişi tehlikeli pırıltılar saçıyordu. Tıpkı avını yakalamış bir avcıya benziyordu genç adam.

«Kahve içmek istiyorum.» Melly itiraz etmeye hazırlandığında, parmağını genç kızın ağzı-

na dayadı. «Neden olmasın?»

«Çünkü ben... biz...» Genç adamın bakışlarının dudaklarına takıldığını gören Melly'nin öfke dolu sesi kesilerek yerini sessizliğe bıraktı. Trent'in parmağından dudaklarına yayılan sıcaklık genç kızın yoğun bir çekim altında kalmasına sebep olmuş, bütün sinir uçları bu hafif temas yüzünden ayağa kalkmıştı. Vücudundan sıcak bir şeylerin aktığını hissetti. Aklı karışmış bir vaziyette, bu duyguları unutmuş olduğunu düşündü o zaman.

Trent bir adım gerileyerek parmağını çekti. Birdenbire üşüdüğünü hisseden genç kız dudağını ısırarak kendisinde böylesine duygular uyandırdığı için genç adamdan nefret etti.

Hemen hemen titrek bir sesle, «Lütfen git Trent. Yorgunum ve kendimi yapış yapış hissediyorum. Bir duş alıp yatacağım,» dedi.

«Hiç önemli değil. Bana sadece mutfağın nerede olduğunu göstermen yeterli.»

«Anlamıyor musun? Seni burada görmek istemiyorum.»

«İnatçı,» diyerek genç kızın saklamaya çalışmadığı öfkesine gülümsedi genç adam. «Kızdığın zaman gözlerinin kara elmaslar gibi parlamasına bayılıyorum. Luzumsuz bir tepki gösterdiğini düşünmüyor musun? Benden korkuyor musun? Yoksa üzerindeki etkimden mi çekiniyorsun?»

«Benimle oyun oynama!»

«Neden? Harika tepkiler gösteriyorsun. Yo, hayır şiddete baş vurma sakın. Bana vurmana izin vermeyeceğim, onun için hiç denemeye kalkışma. Kabul et Melissa. Beni bu kapıdan dışarı çıkartacak kadar kuvvetli değilsin, hem ben de kahvemi içtikten sonra gideceğime söz veriyorum. O kadar çok yaygara yapıyorsun

ki, neredeyse bana hâlâ âşık olduğunu düşüneceğim. Bunun için de beni suçlayamazsın herhalde.»

Bu sözleri duyan genç kız çılgına döndü. Doğru değildi bu! Duyduğu, nefretten başka bir şey değildi ve karşısına geçip gülen bu adamı öldürebileceğini düşünüyordu.

«Ben mazoşist değilim,» dedi genç kız. «Sana bir zamanlar âşık olduğumdan da şüpheliyim.»

«Olmadın demek?» Alaycı bir kuşku ve küçümseme dolu bir ifadeyle kaşlarını kaldırdı genç adam.

«Olmadım!»

Genç adam tekrar güldü ve genç kızı omuzlarından tutarak döndürdü. «Sanırım haklısın. Bu durumda kalbini kırmış olmam da mümkün değil. Dolayısıyla özür filan dilemiyorum. Şimdi bana mutfağın nerede olduğunu göster de kahve makinesinin filtresini takayım.»

Melly'nin özelliklerinden biri de yenildiğini zamanında kabul etmesiydi. Ne olduğunu anlamadığı bir sebepten ötürü Trent'in o Tanrının cezası kahveyi içmeden bir yere kıpırdamayacağı çok açıktı. «Öf, seninle başa çıkılmaz!» dedi soğuk bir şekilde ve mutfağa doğru yürüdü.

Oraya kadar gittikten sonra Melly de filtreyi takabilirdi pekâlâ. Genç adamın makineleri ne kadar ustalıkla kullandığını eskiden beri biliyordu. Mutfaktaki başarısının nedeni telaşlı ve beceriksiz bir anne tarafından büyütülmesinde yatıyordu.

«İşte oldu,» dedi genç kız, Trent'in zayıf, uzun boylu ve uysal bir öğrenci olduğu günlerdeki görüntüsünü kafasından uzaklaştırmaya çalışarak. «Gidip üstümü değiştireyim, hemen dönerim.»

Bir duş alıp saçlarını yıkayacak kadar uzun bir süre odasında kaldı Melly. Fön kullanma isteğini yenmeye çalışarak kalın buklelerini havluyla kuruttu. Trent Addison'a nasıl görüneceği umurunda değildi aslında. En sevdiği renk olan şeftali tonundaki ipek elbiseyi sırtına geçirdikten sonra parfümünü bile sürmedi. Ancak yanık tenli olduğu için soluk görüneceğini düşünerek dudaklarına açık renk bir ruj sürdü. Melly'nin yanık tenliler hakkındaki düşüncesi birçok insan için geçerli olabilirdi, ama çıkık elmacık kemiklerini vurgulayan ve gözlerindeki siyah derinliğe altın rengi pırıltılar veren tatlı rengi onu bu genellemeden ayrı tutuyordu.

İçeri girdiğinde Trent'i, kahveyi bardaklara henüz doldurmuş ve lavabonun yanında durup dışarıyı seyrederken buldu. Mutfak büyük olmadığı gibi çok küçük de değildi. Ancak genç adam nefes alacak yer bile bırakmamıştı sanki Melly'ye. Genç kızın böyle düşünmesine sebep olan şey ise Trent'in varlığıydı. Bu görüntünün zenginlikle, mevkiyle veya yakışıklılıkla hiçbir ilgisi yoktu. Aklı karışmış bir halde 'Güç bu' diye düşündü. 'Öyle bir güç ki, insan çok ender olarak karşılaşıyor ve ancak o durumda anlayabiliyor!'

«Hâlâ sütlü mü içiyorsun?» diye sordu genç adam uzun bir süre delici bakışlarla genç kızı süzdükten sonra.

«Evet, teşekkür ederim. Oturma odasına gel, orası daha rahat.»

«Çok akıllıca,» diye fikrini belirtti genç adam odayı incelerken. «Kim düzenledi burayı? Bir dekoratörün yapamayacağı kadar seni yansıtmış.»

«Jennet yaptı: Çok kabiliyetli bir kadın o. Aynı zamanda seramik şeyler yapıyor. Orada duran onun çalışmalarından biri.»

Genç adam güzel kâseye bir bakış fırlattı. Onun hayranlığını görünce bir şeyler söylemek için ağzını açan genç kız, Trent'in bakışları kendisine çevrildiğinde bundan vazgeçti. Sık kirpiklerinin çevrelediği bu gözler alaycı bir şekilde bakıyordu ona.

«Son görüştüğümüzden bu yana neler yaptığını bana anlat,» diye emretti genç adam yumuşak bir sesle.

Bu adam dünyanın en arsız insanıydı. Orada durup, neler yaptığını utanmadan nasıl sorardı? Ne bekliyordu ki? İhanete uğradığı için yas tutarak, aynı hayal kırıklığına uğramamak için etrafına yüksek ve kalın bir savunma duvarı ördüğünü söylemesini mi istiyordu ondan?

«Otur,» dedi Melly bir koltuğa çökerken. Genç adam da otururken o da kahvesinden bir yudum alarak vakit kazanmaya çalıştı. Uzun kirpiklerinin altından genç adamı seyrederken anılarıyla gerçeği karşılaştırdı.

Trent daha yaşlı görünüyordu. Sanki aradan geçen üç yıl beraberinde gençliğinden de bir şeyler götürmüştü. Genç adamın yüz hatları düzgün değildi ve yakışıklı sayılmazdı. Küstah bir ifade taşıyan burnu, ince dudaklı geniş bir ağzı, başını eğdiğinde bile kuvvetli ve saldırgan olduğu belli olan bir çenesi vardı. Yo, hayır ona yakışıklı denemezdi.

Ancak öyle olmasına da gerek yoktu, zira kendine has bir stili vardı. Koltuğa yaslanıp geniş omuzlarını soluk renkli kumaş üzerine yerleştirirken koyu renkli kıyafetinin bile saklayamadığı ve annesi Diana'nın sık sık bahsettiği o çekici havayı yayıyordu çevresine. Sert ve belirgin kasları karşısındakini uyarır nitelikteydi.

Melly hayatında ağabeyinden daha çekici bi

rini görmemişti. Ama onun erkeksi güzelliğine duyduğu hayranlık bile şu anda genç kızın karşısında oturup kahvesiyle meşgul olan adamdan yayılan kuvvetli etkiyi azaltmıyordu. Melly bakışlarını gizlice Trent'e doğru çevirdiğinde onu artık sevmediğini bilmesine rağmen hâlâ çok çekici bulduğunu anlayarak korkuyla titredi.

«Eee?» diye sordu Trent, genç kızın kendisini inceleyen bakışlarını yakaladığı için yüzüne yayılan alaycı gülümsemeyi saklamaya çalışmadan. «Güzel Diana'yla birlikte Riviera'nın konforlu yaşamından yeteri kadar zevk aldınız mı?»

«Zamanımın çoğunu Londra'da geçirdim,» dedi genç kız sert bir sesle. Annesiyle alay etmeye kimsenin hakkı yoktu.

Trent tabii ki bunu da biliyordu ve şaşırdığını belli edecek bir hareket bile yapmaya çalışmadı. Genç kız Auckland'da yaşayan birçok kişiyle mektuplaşmıştı ve bunlardan en az ikisi Trent'le aynı çevrelere girip çıkıyorlardı.

Ancak gene de kibarca sordu, «Ne yaptın Londra'da?»

«Inco'nun kütüphanesinde çalıştım.»

«Memnun oldun mu?»

«Evet,» dedi genç kız içtenlikle. «Tabii yöneticilerle başa çıkmayı öğrendikten sonra. Seni temin ederim ki, firmandaki kütüphanecinin sorumlu olduğu insanlardan çok farklıydılar,» diye ekledi.

Genç adam gülerek, «Onları peşinden uzaklaştırmak için savaş vermek zorunda mı kaldın?»

Melly esprili bir cevap vermemek için kendini zorladı. Genç adam onu her zaman güldürmeyi başarırdı. Soğuk bir sesle, «Bazılarını. Ev-

li olanlar en kötüleriydi,» dedi.

«Evlilik,» dedi genç adam, «Çoğu zaman ümit edilenin aksine insanın elini kolunu bağlayan bir ceket gibidir.»

Genç adamın soğuk sesinde bir aşırılık veya öfke yoktu, ancak Melly kuvvetli bir duygunun varlığını hissetti. Bakışlarını kaldırarak onun kararmış yüzünde bir şeyler aradı, ama gür kirpikleriyle gözlerini sakladığını görünce, bakışlarını uzaklaştırdı.

İçinden gelen bir dürtüyle beceriksizce, «Ben... ben... senin evliliğinin yürümediğine üzüldüm,» dedi.

«Yok canım!» Genç adam şimdi alaycı ifadesine bürünmüş, gözleri parlamaya başlamıştı. «Eskiden yalan söylemezdin Melissa. En çekici özelliklerinden biri de dürüstlüğündü.»

«Gerçekten mi?» diye sordu sakin bir şekilde.

«Evet! Neden saçma sapan yalanların ardına gizleniyorsun?»

Genç adam bir tepki uyandırmak için onu iğnelemeye çalışıyordu ama Melly kendisini kontrol altına almıştı bile. Trent'i sertleştiren yıllar ona da duygularını saklayabilme özelliğini kazandırmıştı.

«Sanırım sadece olgunluk,» dedi gözlerini genç adamın kemikli yüzünde dolaştırarak. Gülümsemesi ve gözlerindeki ifadeyi değiştirmesi pek kolay değildi, ama genç kız bunu başardı. «'Tecrübe iyi bir öğretmendir,' ancak faturası çok yüksektir' diyen kimdi?»

«Karamsar bir adam,» dedi Trent yumuşak bir sesle. Dikkatle genç kızı inceleyerek, «Şimdi sen de mi aksi biri oldun Melissa?» diye ekledi.

Genç kız omuzlarını kaldırarak genç adamın sesindeki okşayıcı tona aldırış etmemeye çalıştı.

«Karamsar bir insanın, kalbi kırık bir romantik olduğunu söyleyen de belki aynı kişidir. Ben gerçekçiyim.»

«Goethe'nin şöyle bir sözü vardır: Eğer bir insan kendinin veya başkalarının hayal gücüne zarar verirse tabiat onu cezalandırır. Ben sana bunu mu yaptım?»

«Yani, hayallerimi mi yıktın?» Genç kızın gururu başını kaldırıp gülümsemesine yardımcı oldu. «Hayır, bunu yapan sen değildin. Derek'le yaşadığım tecrübe bunun başlangıcıydı, sen de devam ettirdin. Londra'da yaşamak da her şeye tuz biber ekti.»

Genç adam kaşlarını hafifçe kaldırarak, Melly'nin yüzünü inceledi. Buz gibi gözleri genç kızın alaycı ifadesini anlayışla karşılıyor gibiydi. Konuşmaya başladığındaysa farklı bir ruh haline girmişti.

«Hayatına çok erkek girdi mi? İyi hayat bir süre sonra sıkıcı gelmiyor mu?»

«Hayır ve gene hayır,» dedi genç kız sakin bir şekilde. «Çok, demekle kaç kişiyi kastediyorsun? Dört? Bir düzine? Yoksa yüz kişi mi?»

Genç adamın sert yüzü alaycı bir ifadeye bürünüverdi. Düşünceli bir halde, «Sanırım yüz kişi çok fazla olur. Hatta bir düzine bile mümkün değil. Dört kişi olacağını düşünürsek, bu her üç ayda yeni bir sevgili demek olur. Tabii çok açık fikirli biri olup her gece biriyle de çıkmış olabilirsin, değil mi?» Genç kız başını umursamaz bir ifadeyle salladı. «Öyleyse dört kişi diyelim. Hem ağzından pat diye bu sayı çıktığına göre, bir anlamı olmalı. İyi, beş her zaman benim uğurlu sayım olmuştur. Batıl itikadım hiç yoktur. Eğer olsaydı her şeyimi ona göre ayarlardım. Çok şaşırtıcı ama ilişkilerimde bu sayı o kadar çok belirleyici oldu ki, üstelik

her zaman da benim işime yaradı.»

Melly siyah kaşlarını çatarak, «Ne demek istediğini anlamadım,» dedi.

«Yeterince açık olduğunu zannediyordum.» Genç adam kahvesini bitirerek koltuğun yanındaki sehpaya bıraktı. Genç kızın yüzünde ve vücudunda küstah bir tavırla dolaşan gözlerinin ifadesini pekiştiren vahşi bir gülüş vardı Trent'in yüzünde. Sanki baktığı yerleri tutuşturuyordu.

Melly tenini kavuran ateşle savaşarak sert bir sesle karşılık verdi. «Sanırım söylenenleri çabuk kavrayamıyorum, zira sözü nereye getirmeye çalıştığını anlamadım. Şimdi eğer müsaade edersen birazdan dışarı çıkacağım.»

Yalan söylediği için kendinden nefret ederek ayağa kalkan genç kız, uzun süredir bastırmaya çalıştığı acıyla aniden sarsıldı.

«Özür dilerim, keşke daha önce söyleseydin,» diyen genç adam ona inanmadığını belli eden bir gülüşle ayağa kalktı. Küstah ve kendinden emin bir tavırla devam etti. «Söylemek istediklerimi açıklayayım o zaman.»

Melly bardakları toplamaya başlamıştı. Ama genç adamın söyledikleri ve sesinin tonu onu durdurdu. Yumrukları sıkılı yavaşça doğruldu. Bardağa bakarak, «Hayır!» dedi sertçe.

«Yanlış anlama! Senin beşinci sevgilin olmaya niyetliyim.» Trent genç kızın itirazını duymamış gibi davranıyordu.

Melly'nin kalbinin derinliklerinde saklı olan ve varlığını bile unuttuğu acının tam ortasına isabet etmişti genç adamın sözleri. Genç kızın bütün vücudu garip bir şekilde sızlıyordu. Yavaşça başını kaldırıp Trent'in yüzündeki ifadeyi görünce bir adım geriledi. «Hayır,» diye tekrarladı. Vücudunun diğer bölümleri gibi bütün

kanının çekildiğini hissettiği dudaklarının arasından.

«Evet!» İçindeki ateşli arzuyu bastırmaya çalışmıyordu genç adam. Sesine de yansımıştı bu.

Melly'nin kalbi duyduğu panik nedeniyle çılgınca atmaya başlamıştı. Trent'in alaycılığının aniden duygusal tehdit yüklü kararlı bir ifadeye bürünmesi genç kızı çılgına çevirmişti. Genç adamın bakışlarını yüzünden uzaklaştırması daha korkutucuydu. Çünkü genç kızın vücuduna çevrilen gözleri onun seksi açıdan değerini ölçer gibiydi.

Ancak hepsinden de korkuncu genç kızın kendi vücudunun ihanetiydi. Genç adamdan kurtulmak için umutsuzca çırpınan kalbi, o ilkel arzu yüzünden acı veriyordu.

«Üzgünüm,» dedi kendinden emin görünmek için zorlanarak. «Sönmüş bir ateşin küllerini karıştırmak ateşi yeniden yakmanı sağlayamaz. Şimdi gidiyor musun . yoksa birini çağırayım mı?»

«Kimi? Ağabeyin seni kurtaramayacak kadar uzakta.»

«Off!» Genç kız yeniden yumruklarını sıktı. «Lütfen gider misin?» dedi sonra kendine hâkim görünme çabasından vazgeçerek.

«Tipik bir kadın davranışı,» dedi şikâyet dolu bir sesle Trent. O anda da kuvvetli bir el tarafından kendi elinin kaldırıldığını hisseden Melly, gözlerini genç adama doğru kaldırdı. Trent hafif bir baskıyla genç kızın yumruğunu çözdü.

«Eğer yumruk atacaksan,» diye açıkladı Trent sabırla, «Baş parmağını diğer parmaklarından açık bir şekilde tutman gerek. İşte böyle.»

Melly şaşkın bir halde elinin genç adam tarafından bir yumruk haline getirilişini izledi.

Trent elini yukarı kaldırırken, genç kız karşı koymaya çalıştı, ancak onun gözlerindeki ifadeyi görünce bundan vazgeçerek, parmaklarını genç adamın sert ve düzgün çene hatlarına yasladı.

«Vurmadan önce yumruğunu aşağıya doğru çevirirsen, vuruşun daha kuvvetli olur. Burunu veya gırtlak kemiğini hedef alman da gerekli.»

Genç kızın isteksiz yumruğunu bahsettiği yerlerde nazik ama acımasız bir tavırla gezdirdi.

Sözlerine devam ederken sesi gülümsediği için sıcacık bir tona bürünmüştü. «Ancak bu sadece karşındaki kişi yumruğa hazırlıklı olmadığı zaman işe yarar. Benim gibi kasları gerilmiş bir haldeyse, istediğin kadar sert vur, hiçbir sonuç alamazsın. Vurmak için en iyi hedef bir erkeğin vücudunda en fazla acı duyacağı bölgedir.»

Melly elini yanmış gibi geri çekerken kıpkırmızı kesildi. Trent genç kızın yüzündeki isyankâr ifadeye eğlenceli gözlerle bakarken bir kahkaha attı.

«Kolayca şoke oluyorsun,» diye alay etti genç adam. «Ben kurnaz bir adamım Melissa. Bana kendi arzunla dokunacaksın ve senin de beynindeki tek düşünce benim vücudumla tanışmak olacak. Birbirimizi keşfetmeyi kelimenin tam anlamıyla öğreneceğiz ve öğreneceklerin hayatında daha önce hiç tatmadığın nitelikte olacak!»

Genç kız dudakları titrediği için hiçbir şey söyleyemedi. Trent'in kararlı bir ifadeyle kararmış yüzünde parlayan gözleri onu esir almıştı sanki.

Trent Melly'nin neler hissettiğini anlamış gibi görünüyordu. Tuhaf bir şekilde gülümseye-

rek genç kızın elini havaya kaldırarak parmaklarını zarif bir şekilde öptü. Dudakları ılık ve kuruydu.

«Evet,» dedi genç adam yumuşak bir sesle ve gözlerini Melly'nin aralık dudaklarına dikerek, «Çok ciddiyim, Melissa. Benimle çıkmanı tavsiye ediyorum.»

Trent, Melly'yi de elinden çekerek antreye geldi. Kapının önüne vardıklarında onu kızdırmak amacıyla, «Birine yumruk atarken, kolunu bükülü tutmayı unutma,» dedi.

Melly başını sallayınca, gülerek, «Son bir şey daha,» dedi ve ayrılmadan önce genç kızı kollarının arasına alarak büyük bir şefkatle dudaklarından öptü.

Bölüm İki

Melly genç adamın arkasından kapanan kapıya ne kadar uzun bir süre bakakaldığını hatırlamıyordu. Bir süre sonra ellerini kaldırarak parmaklarını dudaklarına bastırdığında karmakarışık düşünceler beynine hücum etmişti. 'Sevgilim olmaya gerçekten kararlı. Benim beşinci sevgilim!' diye düşündü. 'Beşinciymiş! Bir bilseydi?.

Genç kızm hayatında hiç sevgilisi olmamıştı ki! Bir zamanlar nişanlandığı Derek'le bile sevişmemişti genç kız. Tabii bunun tek bir nedeni vardı. Derek'le nişanlı olduğu süre boyunca Trent'e âşıktı genç kız.

Trent'in ihaneti, genç kızın vücudunu sanki bugüne kadar dondurmuş ve bugün de bütün sinir uçları en küçük hücrelerine kadar yeniden hayata dönerek genç kızın beynini düşünmeye cesaret etmediği düşüncelerle doldurmuşlardı.

«Kahretsin!» diye bağırdı genç kız yüksek bir sesle. Sonra da Trent'in dudakları kendi dudaklarına değdiğinde vücudunu ve duygularını kontrol edemeyen yeni yetme bir kız gibi davranarak heyecanla karşılık verdiği dakikanın hatırasını silmek istercesine ellerini ağzından çekerek boşluğa bir yumruk attı.

Bu işe yaramıştı. Beş dakika içinde genç kız Trent'e, onun yüzüne vurmadığı için kendine, kadere, tesadüflere ve bir yığın bina arasından bu binayı seçip kiraladığı için Rafe'e lanet okudu. İki adamın da bu kadar pahalı katlar

kiralayabilecek kadar zengin olduklarını hatırlayıp istemediği halde bir bardak kahve içip yatmaya karar verdi.

Yatağa girip eline bir kitap aldığındaysa aynı cümleyi otuzuncu defa okuduğunu fark edip lambayı sinirli bir tavırla söndürdü. Gözlerini tavana dikerek çatı katının nasıl döşenmiş olduğunu düşünmeye çalıştı. Bir süre sonra kâbuslarla dolu rahatsız bir uykuya dalmıştı.

Melly ne kadar zamandır çaldığını bilmediği telefonun sesiyle uyandı ve şaşkın bir halde ahizeye uzandı. Ancak çalan kapının ziliydi ve genç kızın bunu kavraması birkaç saniye sürdü.

Kapıya vardığında iç haberleşme aygıtının düğmesine basarak «Kim o?» diye sordu.

«Trent» diye neşeli bir ses duyuldu aletten. «Cüzdanımı burada unutmuşum, onu almaya geldim. Sanırım kütüphanenin yanında bıraktım.»

Tabii ki cüzdan oradaydı. Genç kız yavaşça kaldırdı ve derisi pek yeni olmayan cüzdana sinen o tarif edilmez kokuyu içine çekti.

Kapıyı açtığında, genç adam, yaslandığı duvardan çekilerek ellerini ceplerinden çıkardı ve genç kızı şaka dolu bir ifadeyle süzdü.

Takım elbisesini çıkarıp gri pantolon ve gömlek giymişti.

«Teşekkür ederim,» dedi sakin bir sesle ve cüzdanı genç kızın elinden aldı. «Seni uyandırdığım için özür dilerim.» Arsız bir şekilde sözüne devam etmeden önce bir an için bir sessizlik hüküm sürdü. «Ne kadar genç görünüyorsun.»

Genç kız öfkeden kırmızı kesilerek pamuklu geceliğini çekiştirdi. Trent'in gözleri Melly'nin anlayamadığı bir duygu nedeniyle parlamıştı.

ama genç kız bir adım gerileyince bu pırıltı kaybolarak yerini genç kızın nefret ettiği o çarpık gülüşe bıraktı.

«Hayır. Bu gece oldukça emniyettesin,» dedi genç adam gözlerini onun bedeninde gezdirerek. «Seni dört yıldır bekliyorum ve birkaç hafta daha dayanabilirim. Tecavüz sahneleri yaratacak bir insan değilim ben.»

Melly ağzını kızgınlıkla açınca Trent başını hafifçe eğerek ağzıyla genç kızın dudaklarını esir aldı. Öpüşü araştırıcı ve duygu yüklüydü. Serbest kolunu genç kızın sırtına götürerek onun vücudunu kendi sert vücuduna bastırmıştı bir yandan. Onu serbest bıraktığında nefes nefese kalmış olduğu halde güldü.

«İyi geceler tatlı su perisi,» dedi alay edercesine. «Mitolojide her zaman seninle birlikte anılan tanrıyla birlikte havuzumu süslüyorsunuz.»

Genç kız acı bir sesle, «Ormanlar kralıyla mı?» dedi.

Siyah kaşlar havaya kalkarak, «Mitolojiye göre yarı insan yarı keçi bir tanrı o ve benim güzel su perimi şehvetli bir bakışla seyrediyor.»

Melly onun bir kahkaha attığını duyunca, kapıyı yüzüne kapattı ve çılgınca atan kalbini sakinleştirmeye çalıştı.

Bu olaydan sonra genç kızın tüm uykusu kaçmıştı. Gecenin geri kalan kısmını ilk karşılaşmalarını üzüntüyle hatırlayarak geçirdi.

Melly yirmi yaşına yeni girmişti. Trent ise ondan sekiz yaş büyüktü ve daha o zamandan elektronik piyasasında belli bir yer edinmişti. Ortak bir arkadaşlarının evinde ilk olarak karşılaştıklarında genç kız o kadar çok etkilenmişti ki, üniversitedeki derslerine çalışabilmek için onu vargücüyle aklından çıkarmaya gayret etmesi gerekmişti.

Genç adam kendisine çıkma teklif ettiğinde de çok heyecanlanmış ve onun arkadaşlığından, genç adamın tehlikeli ve kendini beğenmiş biri olduğuna dair dedikoduları kulak ardı edecek kadar çok hoşlanmıştı.

O zamanlar ona âşık mıydı? Melly bunu şimdi bile bilmiyordu. Büyük bir ihtimalle toyluğu nedeniyle, ilk olarak karşılaştığı böylesi bir çekiciliğe kapılmıştı. Genç adamı sevip sayması ise aklının başından tamamen gitmesine sebep olmuştu.

Genç kız imtihanlarının nasıl geçtiğini bilmiyordu. Üniversite tatil olduğunda Te Puriri'deki eve gitmesi gerektiği halde orada kalarak genç adama gitgide daha fazla bağlanmaya başlamıştı. Ta ki Rafe gelene kadar. Rafe, Jennet'ı Derek'le bir ilişkiye girerek onunla evlenmeye zorlayan kişinin Trent olduğunu anlatmıştı ve Derek de Trent'in kuzeniydi. Melly o zamanlar hissettiği dehşeti şimdi bile hatırlıyordu.

Genç kız Derek'i her zaman için sevmişti ve üvey ablasının sekiz ay gibi çok kısa süren bir evlilikten sonra onu terk ederek Avusturalya'ya neden uçtuğunu hep merak etmişti. Bunun sebebini hiç kimse kendisine anlatmamıştı.

Eğer biraz daha olgun olsaydı Trent'i neden reddettiğini onun yüzüne karşı söylerdi, ama hatalı davranarak Te Puriri'ye dönmüştü genç kız. Ve orada kapı komşusu güzel ve büyümüş Melly'ye hayran bir Derek'le karşılaşmıştı..

Kısa bir süre sonra nişanlandığı adama karşı neler hissetmişti acaba? 'Aşk değil' diye düşündü kaşlarını çatarak. Kırılmış bir gurur, öfke ve kıskançlık bu nişana sebep olmuştu. Melly Derek'i kullanarak bilinçsizce Trent'e karşı hissettiklerini dondurmaya çalışmıştı. Ne kadar yanlış davrandığını hatırlaması, kendisini hâlâ

adi biri gibi görmesine neden oluyordu.

Daha sonraları düşüncesizce davranışlarının sonuçlarından korkarak kendini cezalandırmaya çalışmıştı. Ve Trent yeniden onu kollarının arasına almak için büyük bir sabırla davranmıştı.

Annesi Melly'yi tatil için Fransa'nın güneyindeki evlerine götürmeden önce genç kız gene ona âşık olmuştu. O günlerde, tüm klişeleşmiş duygulara kapılmış olduğunu düşündü Melly sinirli bir şekilde gülümseyerek. Dünyayı toz pembe görmüş, aklı bir karış havalanmıştı... Hisleri aynı zamanda karşılıklıydı, evlilik hakkında konuşmuşlar ve bir tarih bile belirlemişlerdi.

Sonra Trent'in onu istemediğini belirten mektubunu aldığında, okuduğu soğuk ve çirkin kelimeler sanki içindeki bir şeyleri öldürmüş ve annesinin karamsar tavsiyesine inanmak zorunda kalmıştı.

«Herkesin kalbi bir kez için kırılır,» demişti Diana neşeyle. «Aşkın kuralıdır bu!»

Melly dudaklarını ısırarak annesinin sarışın güzelliğine bakmış ve «Seni de mi anne?» demişti.

«Tabii. Ve bu tecrübe bir daha kalbimi bu tip bir acıya karşı kapalı tutmayı öğretti bana.»

«Peki şimdi mutlu musun?»

Diana gülmüş ve «Onunla evlenseydim şimdikinden daha az mutlu olurdum,» demişti. «İnan bana Melly, aşk sadece bir veya iki yıl sürer ve ondan sonra söner.»

Melly o zaman annesiyle aynı fikirde değildi, şimdi bile tamamen doğru olduğuna inanmıyordu bunun. Te Puriri'de Rafe ve Jennet'la geçirdiği haftalar sonucu aşkın bazı şanslı insanlar arasında sürdüğüne şahit olmuştu çünkü.

Ama gene de Diana'nın düşüncesine ümitsizce sarılmış ve bir yıl sonra da duyduğu acıyı unutmuştu. Bu geceye kadar kadın ve erkek arasındaki o kaçınılmaz arzuyu da unuttuğunu düşünmüştü.

«Hayır,» dedi öfkeyle kenetlenmiş dişlerinin arasından. Hayır, yeniden tekrarlanamazdı. Trent'in gücünden yine etkilenmeyecekti. Onun ne kadar bencil bir insan olduğunu artık öğrenmişti ve bu, genç kızı onun ihtirasına karşı koyabilecek kadar kuvvetli kılmıştı.

Melly'nin düşünceleri, onun arada sırada, özellikle Derek'le nişanını bozduktan sonra, gösterdiği garip yumuşaklık ve nazik ilgiye kaydı.

Jennet'a göre, Trent'in Cathy Durrant'la evlenmesine sebep hırs ve kuvvet elde etme isteği değildi. Trent Addison acımasız, güçlü bir insandı ve kendi isteği dışında bir şey yapmaya zorlanamazdı. Hırsla nezaketin, acımasızlıkla şefkatin birlikte yoğrulduğu karmaşık bir kişiliğe sahipti genç adam. Melly onunla başa çıkabilmek için, ona değer vermediğini belli etmesi ya da yaptıklarını görmezlikten gelmesi gerektiğini biliyordu.

Melly de kendi çapında acımasız biri olabilirdi. Genç adamın niyetini açıkça belli etmesiyle parlayan gözlerini baskı altında tutmaya çalışması bunu becerebildiğini gösteriyordu. Aynı şekilde Cathy'nin genç adamın kolları arasındaki görüntüsünün verdiği ilkel kıskançlığı da bastırmaya çalışmıştı.

Ancak kader ona kötü bir oyun oynayarak genç adamın yaşadığı yere yerleşmesine sebep olmuştu.

Derin bir uykuya dalmadan önce başka bir eve taşınmayı düşündü. Ertesi sabah uyandığındaysa, rüyasında uzun boylu, anlaşılmaz bir

adam gördüğünü hatırlamıyordu bile.

Bir gece önce geçirdiği gerilim dolu saatlerden sonra dinlendirici ve huzur dolu bir sabah karşılamıştı onu. Öğle yemeğinden sonra uzun güzel bacaklarını iyice belli eden pamuklu bir elbise giyerek yakınlardaki eski bir okul arkadaşını ziyarete gitti.

Neşeli bir akşamüstü geçirdikten sonra akşam yemeğine de kaldı ve saat on bir olmadan arkadaşının kocası onu arabasıyla eve bıraktı. Araba oturduğu evin sokağına saptığında, Melly gözlerini kaldırarak çatı katındaki ışıklara baktı.

«Yukarıya kadar geleyim mi?»

Melly gülümseyerek başını salladı. «Hayır, teşekkürler. Güvenlik çok sıkı olduğu için tamamen emniyetteyim.»

Ancak genç adam şövalye tiplerdendi. «Bir dakika bile sürmez, hem Sara da senin sağ salim eve vardığından emin olmak ister.»

Genç adam yukarıya kadar çıkıp genç kızı kapısına kadar götürüp evine döndü. Melly içeri girince yorgun bir şekilde esneyerek annesinden gelen zarfı açtı. Mektup, Diana'nın tipik ifadesiyle yazılmıştı, bencil, ancak eğlendirici...

«Hiçbir erkek için üzülmeye değmez,» diyordu Diana. «Buna değecek bir tek kişi bile yok. Onun için hayatının söndüğünü düşünmekten vazgeç. Bir gün bu acıların da geçtiğini göreceksin.»

Diana o konuda haklıydı. Hırsı aşka tercih eden bir adamı sevmenin verdiği üzüntü sönerek yerini bir tür boşluğa bırakmamış mıydı zaten?

'Tuhaf' diye düşündü Melly mektubu bırakırken. Trent'e duyduğu sevgiden hiç şüphe et-

memişti. Hatta genç adamdan gelen o mektuptan sonra bile böyle düşünmemişti. Onu sevdiği halde gerçek bir güce zahmetsizce sahip olma şansını elde ettiği için, bu sevdadan vazgeçeceğini belirten mektuptan sonra bile... Şimdi bütün bunlardan geriye sadece ihtiras kalmıştı.

Ancak birbirlerine hâlâ bağlıydılar ve bu bağ ihtiras gibi kuvvetli bir duygudan oluşmuştu. Melly'nin hissettiği bu dayanılmaz rahatsızlığın nedeni vücudunun bir sevgiliye ihtiyaç duyduğunu belli eden belirtilerdi. Soğuk bir şekilde gülümseyerek, 'Ben de bu duyguyu başımdan savarım', dedi kendi kendine.

Ancak aldığı duş bile rahatsızlığını gideremememişti ve yatakta uykusuz bir gece daha bekliyordu genç kızı.

Melly, rahatlamaya ve beynindeki düşünceleri uzaklaştırmaya gayret ederek uyumaya çalıştı ancak zorla uyuyamıyordu.

Etraf oldukça sessizdi. 'Duvarlar hiç ses geçirmeyecek bir şekilde yapılmış,' diye düşündü acı bir şekilde. Aynı zamanda neden çatı katının bütün odalarında ışık yandığını düşünmemeye çalışıyordu. Trent bir parti mi veriyordu acaba?

Genç kız uyumak zorundaydı. Zira ertesi gün yeni işine başlayacağı ilk gündü ve uyumadığı takdirde ölü gibi görünecekti.

Sabaha karşı sakinleşerek yavaş yavaş uykuya daldıktan kısa bir süre sonra, çalar saatin korkutucu ve dayanılmaz sesiyle uyanmak zorunda kaldı. Duş almak için banyoya gitmeden önce birkaç dakika sırtüstü yattı. Serin suyla aldığı duş ve kahvaltı olarak yediği bir kâse yoğurtlu ananas, genç kızın canlanmasını sağladı. İçtiği ikinci bardak çayla kendisini bomba gibi hissediyordu artık.

Nemli sıcaklığı azaltan hafif bir meltemin estiği pırıl pırıl bir gündü. Melly beyaz bir elbise giymeye karar verdiğinde bir şarkı mırıldanıyordu. Kalça hizasında dökülen pililer genç kızın ince bacaklarının etrafında canlı bir şekilde sallanıyordu. Elbisesinin üzerine de V yakalı ve kalçada iliklenen bir ceket giyince, gülümseyebilecek kadar rahatlamıştı Melly. Kıyafeti ellilerin havasını taşıyordu, ancak genç kızın uzun boylu vücuduna çok yakışmıştı.

Beyaz renk biraz solgun gösterdiği için allık ve ruj sürerken kapının çalındığını duydu.

'Of, Tanrının cezası!' diye homurdandı aynadaki görüntüsüne bakarak. Sabahın köründe davetsiz bir misafir! Kapıdaki her kimse ondan kurtulmak için mükemmel bir sebebi vardı genç kızın.

Ancak megafondaki kararlı ses Trent'e aitti.

«Haydi,» dedi. «Çok fazla oyalanırsan geç kalacaksın.»

«Ben... ne?»

«Şu Tanrının cezası kapıyı aç!»

Genç adamın sesindeki otorite Melly'yi kapıyı açmaya zorladı. Trent'in çekiciliği genç kızın vücudunun gerginleşmesine neden olmakla birlikte yüzündeki şaşkınlığı silememişti. Buz gibi gri gözler, genç kızı etraflıca süzdü.

«Çok şıksın,» dedi kapıdan içeri girerken. «Çantanı alıp iyi bir kız olursan hemen gideceğiz.»

Genç kız çabucak toparlanarak, «İşe gitmek için hemen hemen hazır sayılırım,» dedi geri geri gitmekten vazgeçerek.

«Ben hazırım.» Genç adam gülümsedi. «Biraz acele edersen seni de götüreceğim.»

«Bilmiyorsun...»

«Tabii ki biliyorum.»

Neler olup bittiğini anlaması için, çok düşünmesi gerekecekti. Çünkü genç adamın sesini ilk duyduğu anda bunu anlamıştı.

Dudaklarını gererek, «İşe torpille mi alındım?» diye sordu.

«Saçmalama,» dedi genç adam sakin bır sesle. «Ben bir işadamıyım Melissa ve işlerimi aldığım isabetli kararlarla yürütürüm. En iyi niteliklere sahip olduğun için işe alındın ve bu kararı verdiğimde senin ismini okumamıştım bile. Şimdi gidip çantanı al. Geç kalmayı hiç sevmem.»

«Seninle birlikte gelemem.»

«Neden?» Beklemekten sıkılmış bir halde genç kızı döndürdü ve bir eliyle nazik bir şekilde sırtından iterek odanın ortasına kadar götürdü. «Seni tanıdığımı gizlemedim. Neden böyle bir şey yapayım ki?» diye sordu.

«Bu farklı bir şey,» diye söylendi Melly. «Seni tanımakla, daha ilk günden senin arabanla işe gitmek arasında çok fark var ve sen de bunu çok iyi biliyorsun.»

«Bağırma! Bundan hoşlanmıyorum.»

«İnatçı!» diye cevap verdi genç kız kavgacı bir tarzda.

Genç adam küçük bir kahkaha attı. «Evet bu sinirli halini hatırlıyorum. Şimdiye kadar bunu kontrol etmeyi öğrenmen gerekirdi.»

Genç kız «Oh, eğer bunun senin için önemli olduğunu bilseydim, şüphesiz şimdiye kadar kontrol etmeye çalışırdım,» diye dişlerini gıcırdattı.

Trent'in, «Şimdi biliyorsun, Melissa,» diyen sesinde tehditkâr bir ton vardı.

«Senin arzularına yaltaklık etmenin önemli veya ... gerekli olduğunu düşünmüyorum.» Genç kız ağrıyan boynunu gururla dikleştirmişti.

«Öyleyse bu düşünceni yeniden gözden geçir.»

Melly ifadesiz bir sesle verilen bu emri yanıtlayamadan Trent genç kızın kolunu bıraktı ve «Tanrı aşkına, şu çantanı al yoksa personelim senin benim üstümde kötü bir etki yarattığını düşünecek,» diye sabırsızca söylendi. Genç kız bu amirlik taslayan adamın tavrını kabul etmek zorunda kalarak kibirli bir edayla çantasını aldı. Gözlerini odada gezdirdikten sonra soluğunu ensesinde hissedecek kadar kendisini yakından takip eden adamı görmezlikten gelerek kapıya doğru yürüdü.

Binanın alt katındaki garaja girdiklerinde, Trent genç kızı lacivert bir Daimler'a doğru yönlendirerek ön koltuğa oturmasına nazik bir şekilde yardım etti. Ancak bu tavrı bile genç kızı yatıştıramamıştı.

Trafik çok sıkışık olduğu halde, arabayı ustalıkla kullanan genç adam hiç konuşmuyordu. Onun sert hatlı profiline kaçamak bakışlar fırlattığını fark edip kendine sinirlenene kadar geçen süre boyunca Melly de camdan dışarıya bakmıştı. Genç adam, arabanın burnunu Melly'nin mülâkatının yapıldığı binaya doğru çevirene kadar bunu fark etmemiş göründü. Ama arabayı durdurunca kibarca, «Sana arabada tecavüz etmeye niyetim yok. Onun için öldürücü bakışlar fırlatmaktan vazgeçebilirsin» dedi. Genç adamın bu sözlerine hiçbir karşılık vermeyen Melly ters ters baktı. Ancak genç adamın bunu tahrik edici bir gülüşle karşıladığını görünce daha çok sinirlendi.

Bir saat sonraysa patronla birlikte işe gelmenin çalışma hayatındaki birçok şeyi kolaylaştırdığını düşünüyordu. O kadar öfkeli olmasaydı, etrafındakilerin şaşkın bakışları onu

çok eğlendirebilirdi. Trent genç kızı personel departmanına götürürken ona sanki eski bir arkadaşının kız kardeşiymiş gibi davranıyordu. Yarım saat içinde dedikoduların abartılarak bütün binaya yayılacağını düşünen Melly, işlerini toparlamaya çalışan bir kızla tanıştırılmıştı.

«Elimden gelen her şeyi yaptım,» dedi Susan Field. «Ancak benim en iyi yapabildiğim iş dosyalama, kütüphaneci olmak değil. Aksi gibi bütün personel de sürekli bir şeyler getirir.»

Dikkatli olması gerektiğini bilerek gülümsedi Melly. «Benim büyük ağabeyim her zaman 'Hiç kimse en iyi şekilde yaptığı bir işten daha iyisini yapamaz' der. Sen bana çalışabilmem için iyi bir zemin hazırlamışsın,» dedi.

Susan rahatlayarak, «Bu büyük ağabeyin sana benziyor mu?» diye sordu.

«Evet, ama evlidir.»

«Oh iyi o zaman, böylece dinamik patronumuz için deli olan gruba ben de katılabilirim.» Susan dramatik bir şekilde içini çekerken Melly'nin yüzündeki ifadeyi inceliyordu.

«Bunda başarılı olabiliyor musun?» Melly bu soruyu saklayamadığı bir vurguyla sormuştu. Susan Field saçlarının rengi ustaca açılmış, çok çekici bir kızdı ve erkeklerin bakışlarını kendisine çekebilecek kadar cazip bir gülüşü vardı.

«Ne yazık ki hayır. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, adam beni görmüyor bile. Sanırım senin arkadaşın değil mi?»

«Ağabeyimle birlikte aynı okula gittiler,» dedi Melly neşeli bir sesle. «Onu çok eskiden beri tanırım.»

Yalan söyleyerek sakin bir şekilde Susan'a bakmak ve sanki gerçeği söylüyormuş gibi kelimelerin dudaklarından akıcı bir şekilde dö-

külmesini sağlamak ne kadar kolaydı. Susan başını sallayarak bu yalanı kabul ettiği, bakışlarını Melly'nin ayağındaki pahalı ayakkabılarda ve elbisesinin şık hatlarında gezdirirken genç kız kendisini küçülmüş hissetti. Susan'ın kendisini Trent'in kız arkadaşı değil, ama aynı sosyal çevreden gelen biri olarak gördüğünü anlamıştı Melly.

«İşe yarayan bir ağabey,» dedi Susan acı bir sesle. «Keşke ben de böyle arkadaşları olan birini tanısaydım. Ancak durup düşündüğümde bizim muhteşem Mr. Addison'ın bana dikkat etmeyişine önem vermediğimi anlıyorum. Ortalıkta dolaşan dedikodulara göre maalesef kadınlara pek iyi davranmıyormuş.» Susan tam bir dedikoducuydu, ama ne zaman durması gerektiğini iyi biliyordu. «Yazık!» diye tamamladı sözlerini hafif bir sesle, «Eh işi artık sana bırakıyorum. Yardıma ihtiyacın olursa bana seslen.»

Saat dört buçuk olduğunda, iki gecedir uykusuz olmanın verdiği yorgunluk kendini hissettirmeye başlamıştı. Trent'in meraklı ve kusursuz sekreterinden genç adamın kendisini odasına beklediğini belirten mesajını aldığında, kendisini daha iyi hissetmediyse de bu isteğe uymaya karar verdi. Mesajını dikkate almadığı takdirde, genç adamın utandırıcı bir harekette bulunacağını düşünüyordu çünkü.

Trent'in ofisinin bulunduğu kata çıktığında, orta yaşlı, uzun boylu, şişman ve evli bir kadın olan sekreterin kurnazca bakan gözleri ve şaşırtıcı bir sıcaklık taşıyan gülümseyişiyle karşılaştı. Sekreter Melly'yi oturtup bir dergi ve bir bardak kahve verdikten sonra Mr. Addison'ın kısa bir süre sonra hazır olacağını söyleyerek odalardan birine girdi.

On dakika sonra Melly, Trent'in odasının kapısının açıldığını duyarak gözlerini kaldırdı. Bakışları genç adamın alaycı bir ifadeyle parlayan soğuk gözleriyle karşılaşmıştı. «Hazır mısın?» diye sordu Trent. «Öyleyse gidelim.» Genç adamın sesindeki eğlenceli ifadeyi hissettiği halde içinden gelen cevabı bastırmak için dudaklarını ısırdı Melly. Asansöre bindiklerinde, aşağıya inene kadar gözlerini yerden kaldırmadı. Bu arada en kısa zamanda bir araba alması gerektiğini düşünüyordu. Elden düşme bir araba bile banka hesabını şu anda altüst edecekti. Ama bir sonraki maaş çeki geldiğinde, onu satarak yeni bir tane alabilirdi. Trent genç kızın geçmesi için kapıyı tutarken, «Paranı harcayacak başka masrafların olacak,» dedi.

Trent arabanın önünden dolaşırken, genç kız gözleri irileşmiş bir halde genç adama baktı. Nasıl da anlamıştı? Ama onlar anlaşmak için hiçbir zaman sözcüklere ihtiyaç duymamışlardı. Bu nedenle aralarındaki bu iletişimin birbirleri için ne kadar uygun bir çift olduklarını ispat ettiğini düşünürdü genç kız bir zamanlar. Arabaya bindiklerinde, o rahatsız edici gülümseyişiyle emniyet kemerini bağlayıp, «Şimdi ukala bir şekilde gülümseyerek düşüncelerini nasıl okuduğuma hayret etmeni beklemem gerekir,» dedi motoru çalıştırırken. «Ancak ne kadar dürüst ve güvenilir biri olduğumu sana ispat etmek için nasıl anladığımı sana söyleyeceğim: Asansörden çıktıktan sonra önünden geçtiğimiz bütün arabaları düşünceli bir ifadeyle süzdün. Özellikle küçük olanlara ölçüp biçer gibi bakıyordun. Kafanın içindekileri okuyabilmek için falcı olmaya gerek yoktu.»

Güneşin gözlerini kamaştırması genç kıza ko-

külmesini sağlamak ne kadar kolaydı. Susan başını sallayarak bu yalanı kabul ettiği, bakışlarını Melly'nin ayağındaki pahalı ayakkabılarda ve elbisesinin şık hatlarında gezdirirken genç kız kendisini küçülmüş hissetti. Susan'ın kendisini Trent'in kız arkadaşı değil, ama aynı sosyal çevreden gelen biri olarak gördüğünü anlamıştı Melly.

«İşe yarayan bir ağabey,» dedi Susan acı bir sesle. «Keşke ben de böyle arkadaşları olan birini tanısaydım. Ancak durup düşündüğümde bizim muhteşem Mr. Addison'ın bana dikkat etmeyişine önem vermediğimi anlıyorum. Ortalıkta dolaşan dedikodulara göre maalesef kadınlara pek iyi davranmıyormuş.» Susan tam bir dedikoducuydu, ama ne zaman durması gerektiğini iyi biliyordu. «Yazık!» diye tamamladı sözlerini hafif bir sesle, «Eh işi artık sana bırakıyorum. Yardıma ihtiyacın olursa bana seslen.»

Saat dört buçuk olduğunda, iki gecedir uykusuz olmanın verdiği yorgunluk kendini hissettirmeye başlamıştı. Trent'in meraklı ve kusursuz sekreterinden genç adamın kendisini odasına beklediğini belirten mesajını aldığında, kendisini daha iyi hissetmediyse de bu isteğe uymaya karar verdi. Mesajını dikkate almadığı takdirde, genç adamın utandırıcı bir harekette bulunacağını düşünüyordu çünkü.

Trent'in ofisinin bulunduğu kata çıktığında, orta yaşlı, uzun boylu, şişman ve evli bir kadın olan sekreterin kurnazca bakan gözleri ve şaşırtıcı bir sıcaklık taşıyan gülümseyişiyle karşılaştı. Sekreter Melly'yi oturtup bir dergi ve bir bardak kahve verdikten sonra Mr. Addison'ın kısa bir süre sonra hazır olacağını söyleyerek odalardan birine girdi.

On dakika sonra Melly, Trent'in odasının kapısının açıldığını duyarak gözlerini kaldırdı. Bakışları genç adamın alaycı bir ifadeyle parlayan soğuk gözleriyle karşılaşmıştı. «Hazır mısın?» diye sordu Trent. «Öyleyse gidelim.» Genç adamın sesindeki eğlenceli ifadeyi hissettiği halde içinden gelen cevabı bastırmak için dudaklarını ısırdı Melly. Asansöre bindiklerinde, aşağıya inene kadar gözlerini yerden kaldırmadı. Bu arada en kısa zamanda bir araba alması gerektiğini düşünüyordu. Elden düşme bir araba bile banka hesabını şu anda altüst edecekti. Ama bir sonraki maaş çeki geldiğinde, onu satarak yeni bir tane alabilirdi. Trent genç kızın geçmesi için kapıyı tutarken, «Paranı harcayacak başka masrafların olacak,» dedi.

Trent arabanın önünden dolaşırken, genç kız gözleri irileşmiş bir halde genç adama baktı. Nasıl da anlamıştı? Ama onlar anlaşmak için hiçbir zaman sözcüklere ihtiyaç duymamışlardı. Bu nedenle aralarındaki bu iletişimin birbirleri için ne kadar uygun bir çift olduklarını ispat ettiğini düşünürdü genç kız bir zamanlar. Arabaya bindiklerinde, o rahatsız edici gülümseyişiyle emniyet kemerini bağlayıp, «Şimdi ukala bir şekilde gülümseyerek düşüncelerini nasıl okuduğuma hayret etmeni beklemem gerekir,» dedi motoru çalıştırırken. «Ancak ne kadar dürüst ve güvenilir biri olduğumu sana ispat etmek için nasıl anladığımı sana söyleyeceğim: Asansörden çıktıktan sonra önünden geçtiğimiz bütün arabaları düşünceli bir ifadeyle süzdün. Özellikle küçük olanlara ölçüp biçer gibi bakıyordun. Kafanın içindekileri okuyabilmek için falcı olmaya gerek yoktu.» Güneşin gözlerini kamaştırması genç kıza ko-

yu renk gözlüklerini takması için mükemmel bir sebep sundu.

Büyük araba trafikte ilerlerken, sert bir sesle, «Benim, aklından geçenleri saklayamayan biri gibi görünmeme sebep olduğun zamanlar senden nefret ediyorum.» dedi.

«Öyle mi?» Genç adam kuru bir sesle devam etti. «Ve sanırım senin durumuna hayran olmamın gerçeğinden de nefret ediyorsun.»

«Olmayan şeylere hayran olma prensibine mi?» diye sordu genç kız öfkesini soğuk bir nezaketle maskelemeye çalışarak.

Trent'in dudakları sertleşerek alay dolu bir ifadeyle büküldü. «Belki Akşam yemeği için nereye gitmek istersin?»

«Hiçbir yere... Trent bana bunu yapmana izin vermeyeceğim! Seninle birlikte hiçbir yere gitmek istemiyorum. Ne yemeğe, ne işe, ne...»

«Ne de yatmaya...» diye belli belirsiz mırıldandı genç adam.

«Ne... ne dedin?»

«Tahmin et.»

«Bu gerilime daha fazla dayanamayacağım,» dedi Melly öfkeli bir sesle.

«İstediğimi bana ne kadar çabuk verirsen, o kadar çabuk rahatlarsın.»

«Seninle bir ilişkiye girmek istemiyorum.» Melly sert bir sesle konuşuyordu.

Genç adam kaşlarını kaldırarak genç kızın öfkesiyle alay edercesine bir bakış fırlattı. «Tabii ki istiyorsun,» dedi pürüzsüz bir sesle. «Hayal gücün amma da kısıtlı. Bu sana müthiş bir intikam alma fırsatı verecek. Beni fethettikten sonra terk edersek ne kadar eğleneceğini bir düşünsene!»

Sadece bir an için, Melly bu fikri tarttı ancak genç adamın öz güveni bu düşüncelerine

bir son verdi. Trent Melly'yi tahrik ederek, zaferin kendisinin olacağına emin olduğu ve silahlarını kendi seçtiği bir savaşa girmeye zorluyordu.

«Aptallaşma,»dedi genç kız çabucak. «Zaten bu gece başka biriyle çıkacağım.»

«Bu yalanlarına artık bir son versen iyi olur. Çalışmaya başladığın ilk günün akşamı dışarı çıkmayacak kadar çalışkan bir insansın. Yarın sabah dinlenmiş ve canlanmış bir halde kalkabilmek için, koşup sonra da bir banyo yapıp yatağa gireceğine bahse girerim.»

Genç kız dişlerini sıkmaktan neredeyse kıracaktı. Kısa bir süre sonra kendisine hâkim olarak, «Tam üstüne bastın,» diye homurdandı.

«Ama akşam yemeğini yedikten sonra,» dedi Trent neşeli bir ifadeyle. «Tabii benimle birlikte...»

«Seninle yemeğe çıkmak istemiyorum.»

«İnatçı.»

Melly genç adama vurmamak için ellerini kucağında kavuşturmak zorunda kaldı.

Araba oturdukları binanın bulunduğu sokağa saptığında genç adam yumuşak bir sesle, «Kendini bana bırak,» dedi.

Genç adamın nazik ısrarı Melly'nin savunmasının bir yara almasına neden olmuştu. İsteksizce kaldırdığı gözleri, genç adamın sert yüzündeki derin çizgileri fark etti. Yorgun olan sadece kendisi değildi demek.

Aniden yumuşadığını belli etmemek için ekşi bir sesle, «Çok zengin ve nüfuzlu bir iş adamı olmak hoşuna gitmiyor mu Trent?» diye konuyu değiştirdi.

Mağara şeklindeki garajda motoru durdurup genç kıza dönen Trent'in gözleri berrak ve keskindi.

«Memnun olmak mı? Evet sanırım hoşuma gidiyor,» dedi. «Çok zor bir iş ve çok yoruluyorum, ancak başlangıçtaki gibi değil. Birçok şeyi bir araya getirmeyi başardım. Şu anda etrafımda iyi bir ekibim var ve mümkün olduğu kadar onlara yetki vermeye çalışıyorum.»

Melly, istemediği halde ilgilenerek, «Sir Peter işleri o kadar karışık mı bırakmıştı?» diye sordu.

«Korkarım öyle. Gerekenden uzun bir süre başta kaldı. Eğer bir oğlu olsaydı... Cathy iki yaşındayken babası öldürülmüş.» Geniş omuzlar silkinerek yukarı kalktı. «Sanırım Sir Peter firmaya karşı olan ilgisini daha o zamandan kaybetmiş.»

Genç adam Melly'yi dikkatle inceliyordu. Eski karısından söz etmesinin genç kızı nasıl etkilediğini görmek istiyordu herhalde. Melly bundan hâlâ acı duyuyordu, ancak genç adam normal bir sesle, sanki Cathy Durrant ismi kendisi için hiçbir anlam taşımıyormuş gibi konuşuyordu. Yatağını ve ismini paylaşan kadına karşı en ufak bir duygu kırıntısı bile yoktu sanki içinde; ne bir öfke, ne bir acı ne de şefkat...

Melly ürperdiğini hissetti. Trent kelime kelime söylese bile kısa evliliğinin tek bir amaca ulaşmak için yapıldığını bundan açık anlatamazdı. Sir Peter'ın holdinglerini denetimine geçirdikten sonra, evliliğine acımasızca son vermişti.

Genç kızın sevdiği, uğruna üzülüp ümitsizliğe kapıldığı ve hayatını değiştirmesine izin verdiği kişi de bu adamın ta kendisiydi. Geçen yıllar boyunca yeniden acı çekeceği ihtimalinden korkarak hiçbir erkeği yanına yaklaştırmamıştı genç kız.

Şimdiyse bütün bu acıları boşuna çektiğini anlamıştı. Genç adam bunlara değecek bir insan değildi. Yaptıklarından hiç utanmayarak eğlenceli gözleriyle genç kızın yüzünü araştırıyordu.

Ne arıyordu ki? Zayıflık mı? Erkeksi çekiciliğinden etkilendiğine dair bir belirti mi? Ama bu doğruydu. Genç kız şimdi bile damarlarındaki kanın giderek hızlandığını hissedebiliyordu. Trent ondan bir şeyler söylemesini bekliyordu, bir şeyler yapmasını... Ancak genç kız ağzını sıkıca kapatıp, genç adamın istediği şey her neyse yapmayı reddederek gözlerini uzağa dikti.

«Hadi gidelim,» dedi Trent sert bir sesle. Hayal kırıklığına uğramış gibiydi.

Asansör zemin katta durduğunda, Melly'nin tanımadığı bir kadın içeri girdi. Genç ve güzel sarışın kadın Melly'ye formalite icabı, Trent'e ise çok daha sıcak bir şekilde gülümsedi. Melly, genç adamın bu gülüşe karşılık verdiğini görerek çok sinirlendi.

'Büyük bir ihtimalle saçları boyalıdır,' diye düşündü içinden. Trent'se beğenildiğini fark etmemiş görünmesine rağmen, dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrılmıştı ve Melly'ye bakan gözleri gülüyordu.

Genç kadın tahrik edici bir şekilde son bir gülümsemeyle asansörden inerken, Trent, Melly'yi incelemeyi sürdürdü.

«Ne kadar tutucu bir insansın Melissa.»

Sesindeki küçümseyici ifade, Melly'nin iğneleyici bir şekilde cevap vermesine neden oldu.

«Öyleyse akşam yemeği için neden başka birini davet etmiyorsun? Ne de olsa tutucu bir insanla eğlenemezsin.»

«Herhalde. Ancak ben eğlenmek istemiyo-

rum. Onun için önceden yaptığımız programı uygulayacağız.»

Asansör inecekleri kata geldiklerini yumuşak bir sesle haber vererek durdu. Trent eliyle Melly'nin dirseğini tutarak iterken, yumuşak bir sesle, «Hayır, eğlenmek istemiyorum. Heyecanlanmak, sinirlenmek ve hatta tahrik edilmek isteyebilirim ancak eğlenceyi hiç aklıma getirmedim,» dedi.

Bölüm Üç

Genç adamın dairesi çok güzeldi ve Melly'nin tahminlerinin aksine ultra modern döşenmemişti. Mermer kaplı zemine uygun renkte halılar, İtalyan tipi masa ve sandalyeler, orijinal resim ve heykellerle bitkilerden oluşmuş bir kombinasyon... Melly'nin dairesi gibi burası da sahibinin kişiliğini yansıtacak şekilde döşenmişti.

«Beğendiğine sevindim,» dedi Trent yumuşak bir sesle.

«Kim beğenmez ki?» dedi genç kız etkilenmiş gözlerini kaldırarak. «Çok... çok güzel. Tabii bunu yüzlerce defa duymuşsundur herhalde.»

«Çok sık değil!» Genç kızın şaşkın bakışlarına bir gülüşle karşılık verdi. «Özel hayatımı titizlikle gizlemeye çalışırım, Melissa. Buraya çok az insan davet edilmiştir.»

Genç kız nedenini bilmediği bir duygunun etkisiyle dilinin ucuna kadar gelen sözleri söylemedi. Öfkeli olduğu halde sesini çıkarmayarak duvarda asılı barok stili, ışığın ve gölgenin ustalıkla kullanıldığı harika halıya dikti gözlerini.

Çok güzel ve oldukça da pahalı, diye düşündü genç kız. Te Puriri de İtalyan stilinde döşenmişti ve duvarlarında birçok halı vardı. Ama hiçbiri bu kadar pahalı değildi.

«Bir şey içer misin?» diye sordu genç adam.

Melly başını sallayarak, «Hayır, teşekkürler.

Bir duş alıp üstümü değiştirmek istiyorum,» dedi.

«On dakika içinde seni aşağıya, dairene götüreceğim. Bu arada bahçeye çıkıp manzaraya bak!»

Bahçe şaşırtıcı bir güzellikteydi. Çatının üst katına yapılmış bir çardakla örtülmüştü. Havuzdaki Güney Afrika, Avusturalya ve Yeni Zelanda bitkileri insanın içini huzurla dolduruyordu. Ve genç adamın daha önce bahsettiği bronzdan yapılmış bir su perisiyle arzuyla onu seyreden yarı insan yarı keçi şeklindeki şehvetli mitolojik tanrının heykelleri oradaydı.

Melly özlemle havuzun karanlık sularına baktı. Hava hâlâ çok sıcaktı ve genç kız kendisini yapış yapış hissediyordu. İçinde bulunduğu durumu nasıl çözeceğini düşünerek etrafındaki manzarayı hayran bakışlarla izledi.

Trent'i bir maceraya sürükleyip sonra da duyduğu ihtirasla baş başa bırakarak onu terk edebilir miydi? Tıpkı genç adamın kendisine yaptığı gibi...

Bunun cevabı hayır olmalıydı. Asla! Genç kızın beyni böyle söylüyor, duyguları onu uyarıyordu. Sadece bir aptal Trent'e meydan okurdu. O cazibeli görüntüsü altında acımasız, zalim ve maddiyat için sevgisini feda edebilecek kadar kalpsiz bir kişilik yatıyordu.

Melly bir sandalyeye oturarak düşüncelere daldı. Üç yıl, romantizmi öldürebilecek kadar uzun bir süreydi. Duyduğu aşkı söndürmek için çok çalışmış ve sonunda bunu başarmıştı. Trent de aynı şeyi yapmış mıydı acaba? Büyük bir ihtimalle evet. Bir zamanlar istekle ihanet ettiği aşkı bağrına basacak bir insan değildi o. Genç kız yavaşça başını kaldırınca siyah bukleleri alnına döküldü. Trent'se genç kızı izliyor-

du ve gözlerinde sanki erişilmesi mümkün olmayan bir şeye bakıyormuş gibi uzak bir ifade vardı.

Melly'nin gözlerinin önünde Derek'le nişanlı olduğu günlerden kalma bir anı canlandı. Genç kız Te Puriri'de Rafe ve Jennet'e doğru yürürken onların havuz kenarında öpüştüklerini görmüş ve çok kızmıştı. Bu kızgınlığının altında böyle bir ihtirasa aşina olmamanın verdiği bir kıskançlık yatıyordu.

Daha sonraları Trent'in kolları arasındayken bu duyguyu tadabileceğini düşünmüştü genç kız. Ancak genç adamın hareketleri çok yumuşaktı ve o gün Melly'nin Te Puriri'de şahit olduğu ilkel erotizmden çok uzaktı.

Ancak şimdi Trent, genç kızın tecrübe kazandığını ve artık bakire olmadığını düşündüğüne göre acaba nasıl öperdi onu?

«Yorgun musun?» Genç adamın şefkatli sorusu genç kızın düşüncelerinin bölünmesine neden oldu.

«Biraz. Yeni bir işin ilk günü genellikle bunaltıcı olur.»

Trent bu arada' Melly'ye sarılarak içeriye götürmüştü. Hafif zevk dalgaları genç kızın vücuduna yayılıyordu. Trent'in kolu ağırdı ve Melly genç adamın ipek gömleğinin altından teninin sıcaklığını hissedebiliyordu. Keskin bir erkek kokusu onu heyecanlandırarak bütün hücrelerinin ayaklanmasına sebep oldu.

«Trent?»

«Mmm?»

Genç kız duraklayarak genç adamın gözlerine baktı. «Beni yalnız bırakmanı isteseydim, bunu yapar mıydın?»

Sertleşen yüz hatlarıyla gözlerini kısarak genç kızın yüzüne baktığında genç adamın ba-

genç kızın dudaklarını aralayarak onu benliğinin en derin noktasına kadar sarsan bir açlıkla öpmeye başlamıştı.

Melly buna ateşli ilkel bir ihtirasla karşılık verirken, tüm kadınlığını genç adama sunuyordu. Vücudu gerilmişti ve genç adamın bel kemiğinde dolaşan eli, genç kızı kendisine yapışmaya zorladığında Melly, aniden ne istediğini idrak etti. Korkması gerektiği halde, kapıldığı duygu seliyle sarhoş olduğu için olanlara aldırmıyordu.

Aniden genç adamın ağzının zalim baskısı hafifledi. Trent özür dileyici bir takım sözler mırıldanırken nefesi sımsıcaktı.

«Melly,» dedi genç adam pürüzlü bir sesle, «Aman Tanrım Melly...»

Genç kız kaşlarını kaldırdı ve keskin bakışlarla genç adamın sert hatlı yüzüne baktı. Bu yüzde sadece hafif bir kırmızılık vardı ve gri gözleri genç kızın daha önce hiç görmediği bir şekilde parlıyordu.

'İhtiras,' diye düşündü genç kız pek emin olamadan. Bu gözlerde öfke ve hemen hemen acıya benzer bir ifade vardı aynı zamanda.

«Ne oldu?» Titrek bir sesle soran Melly, dudakları kuruduğu için diliyle ıslatmak zorunda kalmıştı.

Genç adamın bakışlarının dudaklarına dikildiğini görünce, bütün sinirlerinin gerildiğini hissetti. Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümseyerek, avucunu erkeğin sert yanaklarında dolaştırdı ve vücudunu çıldırtıcı bir yavaşlıkla genç adama yaklaştırdı.

Genç adamın iniltileri sanki müzik gibiydi, ağzının sert ve hızlı hareketleri ise genç kızı mutluluğa boğuyordu. Vücudundan taşan ilkel arzu, kendisini tamamen teslim etmesi için

kışkırtıyordu onu. Genç kız teslimiyetle ellerini genç adamın sırtına götürerek kenetledi. Vücutları birbirine tamamen uymuştu ve erkeğin yakıcı dudakları boynunda dolaşırken Melly'nin kendinden geçmiş yüzü hızla kararan gökyüzüne doğru eğilmişti.

Genç kız artık tahmin sınırını aşmıştı ve bundan sonra neler olacağını gerçekten bilmiyordu. İşin kötüsü hiçbir şey umurunda değildi. Trent'in de tahrik olduğu belliydi. Aceleyle sarılması duyduğu arzuyu sanki haykırıyordu. Melly eğer beynini saran bu ihtiras bulutunu dağıtabilseydi, bu alışılmadık kaygısızlığını görerek korkardı herhalde.

Genç adamın dudakları boynunda gezinirken, vücudu sabırsızlıkla bundan sonrasını bekliyordu. Geçmişte de buna benzer şeyler olmuştu ve erkeğin parmakları yavaşça göğüslerini okşamaya başladığında, Melly zarif bir hareketle sıyrılır ve Trent'in daha ileri gitmesini önlerdi. Ancak genç kız bu sefer böyle bir şey yapmayacaktı, zira Trent'in koyu renkli iri elleriyle göğüslerini heyecanla avuçlayıp, okşamasının kendisinde ne gibi hisler uyandıracağını merak ediyordu.

Bir süre sonra genç adam doğrularak kararlı bir şekilde Melly'yi kendisinden uzaklaştırdı ve dudaklarını gülümser gibi garip bir şekilde kıvırdı. Düz bir sesle, «Hayır,» dedi.

Genç kız ikinci defa reddediliyordu, birincisinde bu soğuk sözler kâğıt üzerindeydi. Şimdiyse genç adam o kadar yakınındaydı ki, Melly gözlerini ondan uzaklaştıramıyor, burnuna dolan o erkeksi kokudan kaçamıyordu. Bütün vücudu buz kesilmişti ve midesinde yakıcı bir ağrının giderek arttığını hissediyordu.

«Ne?» diye sordu genç kız aptalca. Aslında

genç adamın ne demek istediğini çok iyi anlamıştı.

Trent sanki sözlerini kuvvetlendirmek istercesine başını sallayarak, «Hayır,» dedi.

«Öyleyse bütün bunlar nedendi?» diye sordu genç adamdan nefret ederek.

«Öpüşmeden önce ne söylediğimi duymadın mı? Önce bana güvenmen gerektiğini söylemiştim. Bana güvenene kadar sana elimi bile sürmeyeceğim.»

Melly sanki bir avuç dolusu buzun yüzüne fırlatıldığını hissetti. Kendini zorlayarak garip bir şekilde gülümsemeyi başardı.

«Şaka yapıyor olmalısın.»

«Yemin ederim ki hiç bu kadar ciddi olmamıştım.»

Melly dudaklarını ısırarak düşünmeye çalıştı. Sonunda sesi titrediği için öfkelenerek, «Miss Durrant'la evlendiğinde ne yaptığını iyi biliyordun. Sana yeniden güvenebilmem için bir tek neden gösterebilir misin?»

«Sadece beni sevdiğin için.»

Genç kız kulaklarındaki uğultudan kurtulmak için başını sallayarak, «Üzgünüm ama aynı fikirde değilim, seni sevmiyorum ve sana güvenmiyorum. Geriye kalan sadece şehvet duygusu,» dedi alaylı bir sesle.

«İstiyorsan şehvet de, ama bu duyguyu o kadar kolaylıkla alçaltamazsın. Beni sevdiğini itiraf ettiğin gün, birkaç dakika önce o kadar şehvetli karşılık vermene neyin sebep olduğunu göstereceğim sana.»

Hırçınlıkla kaldırdığı çenesiyle genç adamdan uzaklaşmaya çalışarak, «Korkarım beynini tamamen elde ettiğin zaferlerle doldurmuşsun,» dedi Melly buz gibi bir sesle. «Bütün o yılları sadece senin verebileceğin bir şeyi özleyerek

geçirdiğimi düşündüysen, üzgünüm, gerçek çok daha farklı. Seni kolaylıkla aklımdan çıkardım. Tıpkı Derek'i unuttuğum gibi. Seni sevmiyorum, sadece istiyorum ki bu da çok farklı bir şey.»

«Öyle mi?» diye sordu Trent sırıtarak. «Benim için ikisi de birbirlerinden ayrılamayacak kadar sıkı bağlarla bağlıdır sevgilim.»

«Oh, tabii.»

«Şimdi,» dedi genç adam sakin bir sesle, «Gidebiliriz. Madem vücutlarımızın açlığını gideremiyoruz, bari karnımızı doyuralım.»

Genç adamın umursamaz tavrı Melly'yi sinirlendirmişti. «Seninle yemeğe gelmiyorum,» dedi inatçı bir tavırla.

«Tabii ki geliyorsun.»

Melly bir kez daha erkeğin insiyatifi ele aldığını hissederek itiraz etmeden yürümeye başladı.

Trent genç kız bir duş alıp üstünü değiştirene kadar bekledi. Melly uzun bacaklarından birini cömertçe sergileyen yırtmaçlı dar bir siyah etek, üstüne de beyaz yaprak desenli kırmızı bir gömlek seçmişti. Beline taktığı kırmızı kemerle dar kalçalarını iyice vurgulayan genç kız, kıyafetini yüksek topuklu ayakkabılar ve kırmızı boncuklarla süslü küçük bir çantayla tamamladığında, bu sade kıyafet şık bir takıma dönüşmüştü. Melly'nin gardırobunda çok daha şık kıyafetler vardı, ancak kendini beğendirmeye niyeti yoktu.

Ancak bu basit kıyafet bile ona çok yakışmıştı. Trent düşüncelerini kirpiklerinin arkasına saklama yeteneğine sahip olduğu halde, genç adamın kendisini gördüğü an gözlerinde parlayan beğeni dolu ifade genç kızın dikkatini çekmişti.

«Pardösünü almayacak mısın?» diye sordu genç adam kibarca.

«Sanmıyorum. Hava kendimi yapış yapış hissettirecek kadar nemli ve pek fazla soğuyacağını da tahmin etmiyorum. Hem daha fazla gecikmek istemiyorum.»

Genç adamın Melly'nin gözlerini esir alan bakışları alay doluydu. «Ben de,» diye onayladı. «Büyük iş adamlarının uykuya ihtiyaçları vardır. Endüstriyel bir imparatorluğu yönetmek bunaltıcı oluyor.»

Melly acı bir sesle, «İmparatorluğun hakkında hiçbir şey duymak istemiyorum,» dedi.

«Üzgünüm,» dedi genç adam ancak hiç de öyle görünmüyordu. «Ama istediğim zaman bu konuda konuşurum.»

«Çok fazla şey istiyorsun,» dedi Melly.

Trent genç kıza baktığında yüzü ilkel bir şekilde acımasızdı. «Her şeyi istiyorum,» dedi sertçe. «Ve elde edeceğim. Bana ait olan şeyleri istiyorum.»

«Hakkını kaybettin...»

«Sen bana aitsin. Bu her zaman için böyleydi. Yeteri kadar uzun bekledim. Bir sürü dolambaçlı yollardan geçtik ancak bu sefer her şey istediğim gibi olacak.» Trent genç kızı kendisine çevirerek yüzünü avuçlarının arasına aldı ve kararlı bir ifadeyle baktı. «Ve sadece bir macera istemiyorum Melly. Bunu kafandan çıkar. Benimle evleneceksin ve başkalarına harcadığın ihtirasının tümünü bana adayacaksın. Ve daha da fazlasını... Beni sevdiğini itiraf edene kadar tatmin olmayacağım.»

Genç kız meydan okuyan bir sesle, «Öyleyse ölene kadar mutsuz olacaksın zira bekleyeceğin süre o kadar uzun,» dedi.

Genç adam elleri titreyerek kendisini serbest bıraktıktan sonra başını kaldıran Melly genç adamın yüzündeki buz gibi ifadeyi gördü.

Trent dişlerinin arasından, «Yeteri kadar zaman harcamadık mı? Yıllar ve yıllar... sadece yapılacak çok şey olduğu için seni beynimin bir köşesine iterek dayanabildiğim puslu yıllar...» diye söylendi.

«Hayır...!» Melly'nin zarif vücudu öfkeyle gerilmişti ve dişleri birbirine vuruyordu. «Gitmemiz gerekmiyor mu?» diye lafı çevirdi.

«Tabii,» dedi genç adam sakin bir sesle. Bir an kontrolünü kaybettiği için sarsılmış görünüyordu o da.

Gittikleri restoranda çok lezzetli deniz ürünleri vardı. Pencerelerinden de Waitemata Limanı'nın yeşil ve sakin suları görünüyordu.

Melly yemeğini yerken, kibar bir sesle konuşan Trent'i dinliyordu. Ama onun yüzüne hiç bakmamıştı. Pencereden limandaki yatlar görünüyordu ve genç kız bu bahaneyi kaçırmamıştı. Bir zamanlar genç adam da sadece sürat için yapılmış, hiçbir lüksü olmayan teknesiyle yarışlara katılırdı. Şimdi Melly'ye tekneyi yıllar önce sattığını anlatırken genç kız erkeğin sesinde pişmanlığa benzer bir şeyler fark etti.

Kalbini katılaştırmaya çalışarak, «Zengin ve ünlü bir işadamı olmanın bedellerinden biri mi bu Trent?» diye sordu hafif bir sesle.

«Maalesef evet.»

«Ancak eminim ki iyi tarafları kötü taraflarından ağır basıyordur.»

«Emin misin? Benim dünyam hakkında ne biliyorsun ki Melissa?»

«Güç peşinde koşmanın gücün kendisi kadar rezil bir şey olduğunu biliyorum.»

Genç adamın gülüşü alaylıydı. «Sanırım hak-

lısın» dedi imalı bir şekilde. «Durrant firmasının yanlış ellere geçmesi halinde neler olacağı hakkında ne düşünüyorsun peki?»

Melly kendini korumak istercesine omuzlarını kaldırdı. «Bilmiyorum. Herhalde başka birine devredilir.»

«İnsanlar işlerini kaybedebilirler,» dedi genç adam. «Bu çok kötü bir çözüm olur. Kontrol ettiğim şirketlerde kaç kişinin çalıştığını biliyor musun» Melly başını sallayınca genç adam, «Bunlardan biri de sensin,» dedi. «Senin paraya ihtiyacın yok, zira rahatça yaşamanı sağlayacak bir gelirin var. Ama yanımda çalışan insanların çoğu çalışmaya mecbur. Özellikle piyasada büyük bir durgunluğun yaşandığı şu günlerde...»

«Ve sen de Sir Peter'in çıkarlarını en iyi şekilde gözetecek kişinin kendin olduğunu düşündün.»

«Firma neredeyse bedavaya satılıyordu Melissa. Sir Peter ölmeden bir yıl önce akbabalar enkazı paylaşmak için birbirleriyle kavga etmeye başlamışlardı bile.»

Melly titreyen ellerini durdurmaya çalışarak, «Ve Cathy de ödülün bir bölümü müydü?» diye sordu.

Genç adam konuştuğunda sesi normal kendini beğenmiş havasındaydı. Ancak Melly onun kullandığı sözleri dikkatle seçtiğini fark etti. «Cathy'yi seninle tartışamam. Evliliğimiz hakkında bir şey öğrenmek istiyorsan ona sor.»

«Senin evliliğini hiç kimseyle tartışmaya niyetim yok. Asla. Sanırım artık eve dönsek iyi olur.»

Trent genç kıza sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi baktı. «Pekâlâ,» dedikten sonra garsona işaret etti.

Eve gelene kadar ikisi de hiç konuşmadılar. Melly başı cama çevrilmiş bir halde arkasına yaslanmış otururken beyni, eve vardıklarında genç adamın kendisini yeniden öpebileceğini düşünerek fazla rahatlamaması için uyarıyordu genç kızı.

Trent her şeyi istediğini söylemişti ve Melly, genç adamın bu isteklerini elde etmeden tatmin olmayacağını çok iyi biliyordu. Düşüncelere daldığı için arabanın durduğunu son anda fark etmişti.

«Yuvan,» dedi Trent.

«Benim için sadece Te Puriri yuva sayılır.»

«Ah, evet ağabeyinle. Korkarım beni pek fazla sevmiyor. Arada sırada karşılaştığımızda bana sanki bir pislikmişim gibi bakıyor. Bunun sebebi senin sevgini reddetmem mi yoksa belki de Jennet'ı ilk kocasından kurtardığımda onunla pek fazla sıkı fıkı olup olmadığımı merak etmesi mi anlayamadım.»

«Bu çok terbiyesiz bir söz!»

«Doğru sevgilim, ama ağabeyin aşırı sahipleniyor insanları!»

«O Jennet'ı seviyor. Ayrıca benim kadar iyi bilir ki sen ve Jennet... değildiniz.»

«Sevgili?» Bu kelimeyi genç kızın sinirlenmesine sebep olacak kadar hakaret dolu bir ifadeyle söylemişti. «İşin aslını sorarsan değildik ancak sen ve Rafe sevgili olduğumuzu düşündünüz, değil mi?»

«Rafe dedi ki... evet öyle düşünmüştüm.»

«Ve bu fikir senin mideni bulandırdı.»

Kızgın bir şekilde, duygularını ele verdiğini düşünmeden, «Nefret ettim!» diye haykırdı genç kız.

«Tıpkı Cathy'nin karım olma düşüncesinden ettiğin gibi!»

Ancak Melly kendisini kontrol altına almıştı. Buz gibi bir sesle, «Artık umurumda değil. Bir şeyler hissediyorsam bu sadece acıma olabilir... daha on sekiz yaşındaydı, değil mi? Pazarlığı yapan her iki erkekten de nefret ediyorum,» diye söylendi.

Genç adam uzun parmaklarıyla emniyet kemerini çözdükten sonra parmağını genç kızın boynundan çenesine kadar gezdirdi.

«Benden nefret etmek ha? Üzgünüm sevgilim, ancak sen bana aitsin. Kaderini uysallıkla kabul etmeni tercih ederim. Çünkü seni kırmak istemiyorum. Ama mecbur olursam bunu da yaparım, zira seni bir daha elimden kaçırmaya niyetim yok. Sen benimsin, benim kadınımsın ve ben de senin erkeğinim. Sen de bunu çok iyi biliyorsun, yoksa eve dönmezdin.»

Bu sözlerdeki ifade genç kızı korkuttu ve genç adamın kararmış yüzü kendisine yaklaşıp dudaklarına dokunduğunda hareket edemedi.

Trent'in öpüşü çok hafif olduğu ve çok kısa sürdüğü halde, Melly sanki beyninin, vücudunun ve ruhunun dağlandığını hissetti.

Trent başını kaldırdıktan sonra arabadan indi ve genç kızın da inmesine yardım etti. Ancak Melly'nin ayakları titriyordu.

Genç kızın dairesine geldiklerinde Trent kibarca, «İyi geceler Melissa. Yarın sabah görüşürüz,» dedi.

Genç kız homurdanarak, «İşe kendim de gidebilirim teşekkür ederim,» diye cevap verdi.

Genç adam gülümsedi ve kızın yüzünü dikkatle inceleyerek, «Biliyorum ancak benimle birlikte gittiğini herkesin görmesini istiyorum,» dedi.

«Bunun nasıl bir dedikoduya sebep olacağını biliyorsun,» diye itiraz etti Melly kızararak.

«Boş ver, dedikodular beni ilgilendirmiyor. Neden seni sinirlendirsin ki? Nasıl olsa çok yakında gerçek olacak.»

Melly öfkeyle dudaklarını ısırarak, «Beni birlikte olmaya zorlayamazsın,» dedi.

«Sevgilim, seninle içeri girebilirim. On dakika içinde sana sahip olmam için yalvaracağından da eminim. Ancak böyle bir şey istemiyorum. Ben tam bir teslimiyet istiyorum, Melissa. Yüzüğümün parmağında olmasını ve tamamen bana bağlı olmanı.. Ondan sonra bu sakin görünüşünün altındaki vahşiliği keşfedeceğim. Gözlerinin arzudan kendinden geçmiş bir vaziyette kapanmasını, altın renkli teninin aşk ateşiyle parlamasını seyretmek istiyorum.»

Genç kızın sanki kanı tutuşmuştu. «Hayır,» diye fısıldadı.

Trent alay edercesine güldü ve «Başını kuma gömme,» diye azarladı onu.

«Senin içinde kaybolup, vücudunun ateşi ve ihtirasında o yılları unutacağım; ta ki doyana kadar.»

Melly şaşkın bir halde başını kaldırarak, «Sen... sanki benden nefret ediyormuş gibi konuşuyorsun,» dedi.

«Bazen,» dedi genç adam Melly'nin gözlerine bakarak. «Sanırım ediyorum. Ancak seni serbest bırakacak kadar değil tatlım. Beni kendine çok uzun bir süre önce zincirledin. Sen de bu kadar sıkı bağlarla bana bağlandığında ve birbirimiz için yarattığımız bu zindanı sevmeyi öğrendiğinde... o zaman evleneceğiz işte.»

Bölüm Dört

Melly çok yorgundu ancak uyuyabilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti. Uyumaya çalışarak yatakta sırtüstü yatarken gece boyunca yaptıkları konuşma beyninde sanki uğulduyordu. Genç kız uykuya daldığında bu uğultular o kadar fazlaydı ki sabahleyin zilin sesiyle zorla uyandığında başı kazan gibiydi ve hazırlanmak için fazla vakit yoktu.

Duş alıp giyinirken plan yapacak, dün geceyi ve geçirdiği şokları hatırlayacak fırsat bile bulamamıştı. Neyse ki buzdolabına yoğurt koymayı unutmamıştı ve böylece kahvaltı edebilecekti, ancak ne yazık ki kahve içecek zaman yoktu.

Trent'in sesi genç kızın aniden başını kaldırmasına sebep oldu.

«Tanrı aşkına o yediğin de ne?»

«Yoğurt.» Melly genç adamın alaycı haline bakarak, «İçeri nasıl girdin? Ne cesaretle burası senin evinmiş gibi davranıyorsun?» diye sordu.

«Cesaret edemeyeceğim çok az şey vardır,» dedi genç adam düşünceli bir sesle. «Bu çalışan bir kadına uygun bir kahvaltı değil!»

«Ben seviyorum!» Genç kız küçük kâseyi küstahça bıraktı.

«Pekâla, sanırım ben de birkaç kâse stok yapsam iyi olur. Özellikle sevdiğin bir çeşit var mı?»

«Kayısı, mango ve ananas...» Melly favori çeşitlerini sıralamaktan vazgeçerek siyah buklelerini kızgınlıkla salladı. «Sana burada ne yaptığını sormuştum.»

«Hazır olduğuna emin olmak istedim.»

«İçeri nasıl girdin?»

Genç adam kaşlarını kaldırarak «Benim en büyük aşkım! Dün gece o kadar yorgundun ki kapıyı kilitlemeye bile tenezzül etmedin. Bu hiç de iyi bir davranış değil. Her istediğimde içeri girmemi engellemek arzusundaysan bunu aklında tutman iyi olur,» diye cevapladı bu soruyu.

Bu kez onların birlikte geldiğini görenlerin yüzlerinde düşünceli bir ifade vardı. Melly yanaklarının kızardığını hissetti ve mümkün olduğu kadar çabuk bir araba almaya karar verdi kızgınlıkla.

Trent de ilgiyle izlendiklerinin farkındaydı. Boş asansörde duvara yaslanarak genç kıza gülümsedi. Resmi kıyafeti vücudunun güçlü kaslarını vurguluyor, açık ceketinin içinden görünen kısa yeleği belinin ve uzun bacaklarının oldukça seksi görünmesini sağlıyordu.

«Sanki başından dumanlar çıkıyormuş gibi görünüyorsun» diye azarladı genç adam.

«Beni çok zor bir pozisyona soktun.»

«Saçma. Kız arkadaşım olarak görünmeye iyice alışacaksın,» dedi kalpsizce.

Genç kız dişlerini gıcırdatarak, «Metresin demek istiyorsun herhalde,» diye sordu.

«Ne kadar modası geçmiş bir terim bu!»

Neyse ki genç kızın ineceği kata gelmişlerdi ve Melly tek bir söz bile söylemeden asansörden inerek uzaklaştı.

O gün düşünmeye fırsat bulamayacak kadar çok işi vardı. Sokağın başındaki parkta öğle yemeğini yerken Susan Field iri gözleri merak dolu bir ifadeyle yanına geldi.

«İşler nasıl gidiyor?» diye neşeli bir sesle sordu.

«Hiç kimse kütüphaneyi kullanmadığı tak-

dirde bile bir ay veya daha fazla bir süre beni meşgûl edecek kadar işim var.»

Susan, «Ama kullanacaklardır,» dedi bilmiş bir tavırla. «Şu anda Mr. Addison'un en gözde projesi bu.» Dramatik bir tavırla gözlerini yuvarlayarak konuşuyordu. Ancak meraktan çatlamak üzere olduğu da çok belliydi.

«Keşke bana işleri düzene sokacak kadar fırsat tanıyabilseydi,» dedi Melly sandviçinin geri kalan kısmını bir lokmada bitirirken.

«Mr. Addison mı? Şaka ediyor olmalısın,» diye atıldı Susan. «Gerçekten, eğer şimdi diyorsa bir gün önceyi kastetmektedir. Ve gelecek hafta dediyse bu sadece beş dakika anlamındadır.»

Melly genç kıza karşı bir sempati duydu ve «Sana inanıyorum» diyerek içini çekti. «Ağabeyim de böyledir. Bu yatılı bir okulda eğitim görmenin sonucu mu acaba?»

Melly Susan'ın kıkırdadığını görerek şaşırdı. «Belki öyledir. Ağabeyin de böyle bir insan galiba. O ne iş yapar?»

Genç kızlar yazlık yeni elbiseleriyle önlerinden geçerken, güneşin altında oturup Susan'a Te Puriri'yi anlatmak zevkliydi. Bu senenin moda renkleri çok sıcaktı; pastel renkler, sarı, pembe, kayısı rengi ve gökyüzü mavisi... Uzaktan bakıldığında sanki çiçekler saksılarından çıkıp caddede geziye çıkmış gibiydi ortalık.

Melly isteksiz bir şekilde «Eh herhalde artık geri dönmemiz gerek,» dedi.

Susan da isteksiz bir şekilde buna uydu. Auckland kadar eski olan muazzam büyüklükteki ağaçların arasından yürüyerek parktan dışarı çıktılar.

Bir tiyatronun önünden geçerken Melly asılan ilanı okumak için başını çevirdi ve Tom

Stoppard'ın oyunlarından birinin ismini gördü.

«Cuma gecesi grupça bu oyuna gidiyoruz,» dedi Susan. «Gelmek ister misin?»

Melly hafif bir sesle, «Neden olmasın?» dedi. Biletini satın aldıktan sonra öğleden sonraki çay molasında Susan'ın getirdiği bir kızla oyun üzerine birkaç kelime konuştu. Bu kızın da en az Susan kadar merak dolu olduğu aşikârdı. Zira bir gün önce Trent'in sekreteri Melly'yi arayarak, genç adamın acil bir toplantı için Wellington'a gitmek zorunda kaldığını, ancak şoförün kendisini eve bırakacağını tatlı bir sesle söylemişti.

Orta yaşlı bir adam olan şoförle eve dönerlerken Melly onun Trent'in adamlarından biri olduğunu ve genç adama taptığını anladı. Çok sevgili torununun ilerleyişini görerek sevinen, ama aynı zamanda ona saygı duyan biri gibiydi.

Akşam yemeği olarak kendisine bir salata hazırlarken esnemeye başlayan Melly, erken yatıp iyi bir uyku çekerse hissettiği depresyonun etkisinin geçeceğini düşündü. Ve tabii kuzeyle bir telefon konuşması da yaparsa.

Bir saat kadar sonra genç kız yeğeninin son öğrendiği kelimeleri duymuş, Rafe'nin tuğladan yaptığı fırında Jennet'in çıkardığı yangının sonuçlarını öğrenmiş ve ne tip bir arabaya ihtiyacı olduğunu ağabeyiyle konuşmuştu. Sonunda kendini daha iyi hissederek, şortunu tişörtünü ve koşu ayakkabılarını giyerek koşmak için dışarı çıktı.

Bir saat sonra geri döndüğünde bir gece önce asansörde Trent'e gülen genç kadına rastladı. Bu sefer genç kadın dışarı çıkıyordu. Siyah dantelden şık ve seksi bir elbise giymişti, parmaklarında ve kulaklarında pırlantalar parlıyordu. Melly'nin uzun bacaklarına ve terli

vücuduna şöyle bir baktı genç kadın. Yanındaki erkek pek fazla konuşmuyordu ancak bakışlarıyla değer biçiyordu ona. Hiç şüphesiz yatakta nasıl biri olduğunu merak ediyordu onun. Ah şu erkekler!

Genç kız çok yorucu bir gün geçirmişti. Trent'in bildirisi kütüphanenin uzun uzun işlemesine neden olmuştu. Bizzat gelerek ya da telefonla arayanların çoğu genç kızın kendilerine yardımcı olabildiğini görerek şaşırmışlardı. Genç kız fiziksel olarak bunalmıştı. Yatağa girdiğinde uykusunun kaçtığını anladı. Eline aldığı bir kitap da işe yaramadı. Pencereden dışarı bakarken beyni bir aptal olduğunu haykırıyordu.

Zira genç kız bu rahatsızlığının nedenini biliyordu. Kabul etmesi çok zor olduğu halde bu duygusu o kadar belliydi ki, genç kız sonunda itiraf etmek zorunda kaldı. Trent'in eve dönmesini bekliyordu.

Rahatsız bir şekilde ateşi varmış gibi ağrıyan kemiklerini dinlendirmek için çarşafların arasına kıvrılarak yattı. Trent'e ihtiyacı olduğu fikrine alışamıyordu.

Genç adam çok seksi biriydi ve Melly de onu istiyordu. Ama ona ihtiyaç duymak? Arzu bir duyguydu, bir erkeği istemek için onu sevmek gerekmezdi. Ancak ihtiyaç duyduğunu itiraf etmek tehlikede olduğunu gösterirdi, zira o zaman bu erkek hayatının önemli bir parçası haline gelmiş demekti.

Genç kız yatağından kalkarak bir cezveye süt doldurdu. Isınmasını beklerken Trent'in bu gece eve dönmeyeceğine kendisini inandırmaya çalışıyordu. Geceyi büyük bir ihtimalle Wellington'da geçirerek sabah ünlü iş adamlarının katıldığı toplantıya giderdi. Yapılacak en uy-

gun şey buydu ve Trent de böyle yapardı. Zira o sakin ve mantıklı beyni genç adamın hayatını kontrol altına almıştı.

Melly süt neredeyse taşmak üzereyken farkına vararak ocağı kapattı. Durumunun komikliği genç kızın gülmesine neden oldu. Trent'in evliliği genç adamın hayatını istediği gibi yönlendirebileceğini göstermişti, oysa kendisi bir cezve sütü bile kaynatmaktan acizdi.

Saatine bir göz attıktan sonra sütü bir bardağa doldurarak oturma odasına gitti. Dışarda çok parlak bir gece vardı. Şehrin ışıklarıyla yıldızların parıltısı içeriyi yeterince aydınlattığı için, genç kız ışığı yakmadan pencerenin yanına oturdu ve dışarıyı seyretmeye başladı.

Sonunda üşüdüğünü hisseden Melly bardağı mutfağa götürüp yıkadıktan sonra mutfağın ışıklarını söndürerek yatağa girdi. Az sonra çalan telefonun sesi genç kızı bu kez şaşırtmadı. Tabii ki arıyan Trent'ti. Genç adam alaycı bir sesle, «Beni özledin mi Melissa?» diye soruyordu.

«Bu bir şarkı ismine benziyor» diye cevapladı genç kız. «Bir berber çırağının söyleyeceği bir şarkıya.»

Genç adamın derin kahkahası genç kızı memnun etti. «Bu güzel bir benzetme sevgilim ama ben bir cevap istiyorum.»

«Hiç vaktim olmadı seni özlemeye!» Bu sözler genç kızın söylemeye niyetlendiği şeyleri yansıtmıyordu. «Eğer olsaydı da fark etmezdi tabii.»

«Tabii, haklısın!»

Melly genç adamın konuyu daha fazla uzatmasına fırsat vermeden, «Neredesin? Gece orada kalıp sabah buraya döneceğini düşünmüştüm.» dedi.

«Hayır sevgilim! Ben kendi yatağımı tercih ederim. Özellikle seninkine bu kadar yakınsa. Şu anda birbirimizden altı metre kadar uzaktayız.»

Melly genç adamın sesindeki eğlence dolu ifadeden nefret ederek öfkeyle ahizeyi bıraktı. 'Bir daha ararsa cevap vermem,' diye düşünerek çarşafı boynuna kadar çekti ve telefona sırtını dönerek yastığa gömüldü.

Zaten genç adam da bir daha aramadı.

Haftanın geri kalan günleri çabucak geçti. Melly her gün Trent'le birlikte işe gidip geliyordu. Genç adamın davranışları eskisinden pek farklı değildi. Ancak aralarına bir mesafe koymak istercesine, ona saldırmaktan da vazgeçmişti.

Melly genç adamın kendisiyle ilgili yaptığı haftalık planların, ona verdiği korkuyu ne kadar ustalıkla unutturmaya yönelik olduğunu uzun bir süre anlamadı. Trent tıpkı yıllar önce âşık olduğu çekici, zeki ve eğlenceli erkek gibi davranıyordu.

Cuma gecesi genç adam, «Seni dışarı yemeğe götüreceğim» dedi.

Genç kız büyük bir zevkle, «Üzgünüm ama bu gece ben zaten dışarı çıkıyorum,» dedi.

Melly genç adamın keskin bakışlarını ve sesindeki sert tonu hemen fark etmişti.

«Kiminle?» diye sordu Trent.

«Bir grup arkadaşla birlikte tiyatroya gideceğiz.»

«Sonra?»

«Sonra hiçbir şey.»

«Anlıyorum. Kiminle birlikte gideceksin?»

Melly sakin bir sesle, «Trent, bu seni ilgilendirmez. Ama hiç kimseyle birlikte gitmiyorum... Sana grupla gideceğimizi söylemiştim.»

«Pekâla öyleyse seni eve kim getirecek?»

Genç kız içini çekerek, «Hiç kimse, otobüsle döneceğim,» dedi.

«Gecenin o saatinde otobüse binmen çok tehlikeli. Rezervasyonunu iptal et, ben seni götürürüm.»

Melly itiraz etmeye başladı, ancak genç adamın kendisini dinlemediğini görerek sustu. Trent gözlerini trafik ışıklarına dikmiş homurdanıyordu.

Melly yeniden denemeye karar vererek buz gibi bir sesle konuştu. «Trent bu gece gidiyorum çünkü gitmek istiyorum. Ve senin de çok iyi bildiğin gibi binlerce insan geceleri otobüse biniyor ve başlarına da hiçbir şey gelmiyor.»

Melly genç adama bakarken bastırmaya çalıştığı hiddet ve kızgınlık yüz hatlarını keskinleştirmişti. Ancak Trent'in yüzünün acımasız bir kararlılığa bürünmesi genç kızın kendisini güçsüz hissetmesine neden oldu. Melly bu duygudan nefret ediyordu.

«Öyleyse bir taksiye binerim,» dedi genç kız öfkeyle. «Tiyatrodan elli metre uzakta bir taksi durağı var. Herkesle birlikte oraya kadar yürürüm. Tamam mı?»

«Tabii,» dedi genç adam sakin bir sesle. «Kimlerle gidiyorsun?»

«Şirketten bir grupla. Onları isimleriyle tanıdığını hiç sanmıyorum çünkü alt kademelerde çalışıyorlar.»

Genç kızın sesindeki alaylı tonlama Trent'in başını çevirmesine neden oldu. Gözleri genç kızın yüzünü .bir an inceledikten sonra dikkatini yeniden yola verdi ve vahşi bir tavırla, «Aslını soracak olursan binada gördüğüm herkese bir isim takabilirim,» dedi.

«Nasıl yapıyorsun?» diye homurdanarak sor-

du Melly. «Yo, hayır söyleme, ben biliyorum. Hepsi de senin harika bir patron olduğunu düşünüyorlar.»

«Öyle mi?»

Genç kız kuru bir sesle sorulan bu soruya güldü. «Evet. Bütün kızlar senin için deli oluyorlar ve bütün erkekler de genç yaşta böyle bir mevkiye geldiğin için senin süper zekâlı olduğunu düşünüyorlar. Ve herhangi biri aptalca bir şey yaptığında acımasızca davrandığın halde elemanlarına güveniyorsun ve çalışırken onları serbest bırakıyorsun. Tabii işlerini düzenli bir şekilde yaptıkları sürece.»

«Tabii.» Bu kelimeyi o kadar kasılarak söylemişti ki, genç kız şaşırdı. «Ancak sen bu mevkiye nasıl geldiğimi iyi biliyorsun. Alçaklığımın detaylarını anlatarak onların hayallerini yıkacak mısın Melissa?»

Melly dudaklarını ısırarak, «Hayır,» dedi sertçe. «Elemanlarından biri olarak sana sadık olmak zorundayım.»

«Yalnız bu yüzden mi?»

Genç kız başını sallayınca siyah bukleleri dalgalandı ve boğazına sanki bir yumrunun tıkandığını hissettiği için hiçbir şey söylemedi.

«Pekâla biz de bu düşünceni değiştiririz,» dedi genç adam apartmanın park yerine girerken.

«Bundan şüpheliyim.»

Genç adam güldüğünde ince dudakları kendinden emin bir şekilde kıvrılmıştı. Motoru durdururken uzanıp genç kızı çabucak öptü.

«Elbette,» dedi sonra da omuzlarını silkerek, «Sadakatin tamamiyle bana ait olacak Melissa, en küçük kırıntısına kadar. Verebileceğin her şeyi istediğimi sana söylemiştim, bütün düşüncelerini, bütün rüyalarını ve aldığın her nefesi. Onun için bu gece tek başına eğlenmenin

zevkini çıkar. Çok yakında bensiz geçireceğin geceler artık tarihe karışacak.»

Genç kız, Trent'in sözlerindeki ilkel vahşilikten sarsılmış bir halde kapıyı açtı ve dışarıya çıktığında kendini güvenlikte hissederek, «Bir erkeğin bir kadını malı gibi görerek istediğini yapma hakkına sahip olduğu günler artık geçmişte kaldı. Sadece sana vermek istediğim şeyleri alabileceğini iyi biliyorsun,» dedi küstahça.

«Yani senin etrafında dolaşıp, vermeni beklediğim sürece demek istiyorsun herhalde,» dedi genç adam asansöre doğru yürürken. «Ancak ben kendim almayı tercih ederim canım.»

«Tıpkı bir korsan gibi!»

Trent kıkırdadı. «Tıpkı bir korsan gibi. Ayrıca çok fazla beklemeye hiç tahammülüm yoktur.»

«Beni tehdit mi ediyorsun Trent?»

Genç adam Melly'nin karanlık bakışlarını bir gülüşle karşıladı. «Tabii ki! Ah işte asansör de geldi.» Asansörün içinde küçük olduğu halde şehvet dolu genç bir kız vardı. Genç adamı gördüğünde de güzel yüzü parlamıştı.

«Trent!» dedi Cathy Durrant coşkunlukla. «Asansörü aşağıya çağırdığında ben de senin katına çıkıyordum! Nasılsın? Yorucu bir hafta geçirmiş gibi görünüyorsun. Zavallı sevgilim, beni aradığında sesin çok bunalmış gibi çıkıyordu.»

Genç kadının sesindeki güçlü duygu Melly'nin kendisini ruhunun derinliklerine kadar hasta hissetmesine yol açtı. Yüzündeki bütün kanın çekildiğini ve Cathy'nin kirpiklerinin ardından kendisini seyrettiğini fark etti.

Bir süre sonra Trent Melly'nin dirseğini tutarak asansöre girmesine yardım ettiğinde genç kızın kan akışı yeniden hızlanmaya başlamıştı.

«Cathy'yle tanıştın mı? Melissa,» diye sordu Trent.

Melly başını salladı ancak Cathy keskin bir sesle «Siz Melly Hollingworth'sunuz değil mi? Ağabeyiniz Rafe'i ve karısını tanıyorum. Onların düğününe büyükbabam ve büyükannemle birlikte gelmiştim, ancak beni hatırladığınızı sanmıyorum» dedi.

«Maalesef hatırlamıyorum.» Melly genç kızın sesindeki sakin tonlamadan cesaret alarak gülmeye çalıştı. «Gelinin nedimesi olarak o kadar çok işim vardı ki düğünün nasıl geçtiğinin farkına bile varamadım.»

Cathy eski kocasının Melly'ye refakat etmesine şaşırmamış bir halde gülümsedi. «Bunun nasıl bir şey olduğunu ben de bilirim, çünkü kuzenimin düğününde baş nedimeydim. Düğün boyunca kötü bir şeyler olmasını bekleyip durdum. Nitekim sonunda oldu. İçki servis eden çocuk o kadar çok şampanya içmişti ki tekmeler atıp küfür etmeye başlayınca zorlukla dışarı çıkardılar. Neyse ki böyle bir şey benim düğünümde olmadı!»

Cathy'ye göre önemli olan şey sadece buydu. 'Kendini beğenmiş, bencil' diye düşündü Melly.

Cathy'ye bakarken Trent'in gözlerinde nasıl bir ışığın parladığını görmekten korktuğu için genç adama bakamıyordu Melly. Çok iyi anlaştıkları belliydi, öyleyse neden boşanmışlardı?

Ve neden Trent ona telefon edip evine çağırmıştı?

Melly'nin kafasına binlerce soru üşüşmüştü, ama gülümseyip başını sallamak ve normal bir insan gibi hareket etmek zorundaydı. Nihayet asansörden indiğinde Cathy'nin ojeli uzun tırnakları Trent'in koluna asılmış bir halde ikisini baş başa bıraktı. Asansörün kapısı kapanır-

ken de genç kadının o Tanrının cezası baştan çıkarıcı sesini duydu.

Melly Hollingworth ailesinin birçok üyesinde bulunan o kara öfkeye kendisinin de sahip olduğunu bu güne kadar fark etmemişti. Ve o an bunu anladığında içinden bir şeyleri kırıp dökmek geldi. Uzun saniyeler boyunca titreyerek, yumrukları sıkık, ayakta durdu. Cathy'nin sevimli tahrik edici yüzü gözünün önüne geldiğinde, o mavi gözlerin gözyaşlarıyla dolmasını istedi Melly.

Ama sonra kendisine hiçbir şey yapmadığı halde o kadına karşı hissettiği intikam ve öfkenin şiddetinden ürktü. Bu ilkel öfkeye teslim olmayacaktı.

Bu duygusunu bastırması epeyce uzun sürdü. Ağır ağır yürüyerek mutfağa girdi ve buzdolabından portakal suyu şişesini aldı. Bardağa boşaltırken tüm dikkatini yaptığı işe vermeye çalışıyordu. Buzlu içki boğazından geçerken de beyninin mantıklı düşünen kısmıyla flört etmeye başladı.

Sonunda çabaları işe yaradı. Çatı katında neler olduğunu düşünmeyi acımasızca reddederek yatak odasına girdi ve koşu kıyafetlerini giydi. O korkutucu öfkesini koşarak yok etmek istiyordu.

Bir buçuk saat sonra bunalmış bir şekilde duşun altında dururken o anda en son isteyeceği şeyin dışarı çıkmak olduğunu düşünüyordu. Yine de duş alıp lezzetli bir akşam yemeği yedikten sonra kendisini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Üstünü giyinip makyajını yaptıktan sonra ise yaşadığı o güçlü duygu fırtınasının izleri hemen hemen silinmişti.

Oyun tek kelimeyle harikaydı ve oyuncular rollerini çok iyi yapıyorlardı. Tiyatrodan çık-

tıktan sonra hep birlikte bir pastaneye giderek kahve içip başka yerlere de birlikte gitmek için planlar yaptılar. Melly bir taksi tutmaya niyetli olduğunu söyleyince Susan bütün gece boyunca Melly'yi seyreden çok hoş bir adamı genç kızı eve bırakmaya ikna etti.

«Ian Sanderson,» diye tanıştırdı Susan neşeyle. «Melly Hollingworth. Ian sen de Melly'nin gittiği tarafta oturuyorsun değil mi?»

«Evet, tabii.» Sadece iki kelime söylemişti genç adam, ama o tarafta oturmasa bile yolunu değiştirip Melly'yi eve bırakmaktan memnun olacağını belli ediyordu.

Melly zarif bir şekilde kabul ederek, teşekkür etti. Belki de Trent'in metresi olduğuna dair çıkan dedikodulara bu şekilde bir son verebilirdi.

Çok hoş bir gece geçirmişti genç kız, Ian iyi bir arkadaştı ve arabasını çok iyi kullanıyordu.

Melly bir an için genç adama yolun başında durmasını söylemeyi düşündü, ancak bu fikri saçma bularak vazgeçti. The Towers'da yaşamaktan utanmıyordu ve Trent'in de orada oturduğunu herkesin bildiğini sanmıyordu.

Adresini verdiğinde Ian kaşlarını kaldırdı, ancak Melly onun bir şey söylemesine fırsat vermeden, «Ağabeyimin dairesinde oturuyorum. Boş durması aptallık olurdu,» dedi.

«Aynı fikirdeyim!» diye doğruladı genç adam ateşli bir tavırla. «Kapıda kimlik göstermemiz gerekiyor mu?»

Melly kıkırdadı. «Hayır, güvenlik çok sıkıdır ama o kadar katı değildir. Bekçi belli bir saate kadar giriş çıkışları kontrol eder, ancak daha sonra kendi anahtarımızla içeri girebiliriz.»

«Çok etkileyici ama Yeni Zelanda'ya uygun değil.»

«Eh pek değil, ama korkarım işler bu şekilde yürüyor.»

Cinayetlerin artma oranları hakkındaki konuşmalarına binanın girişine kadar devam ettiler. Ziyaretçi arabalarına ayrılan parkta motor stop ettiğinde Melly, «Bir bardak kahve içmek ister misin? Yoksa pastanede yeterince içtiğini mi düşünüyorsun?» diye sordu.

Ian'ın yüzündeki ifade, genç kızın mesajını anladığını belirtiyordu. İçeri girdiği takdirde sadece kahve içmekle yetinmek zorunda kalacaktı.

Genç adam gülerek, «İkinci bir kahveyi asla reddetmem. Ayrıca bu binanın içinin nasıl olduğunu da görmek istediğimi itiraf etmeliyim. Ve tabii diğer elemanların bakışları üzerimizde olmadan seni biraz daha yakından tanımak istiyorum» dedi.

«Öyleyse yukarı gel,» dedi Melly. Bir taraftan da Susan'ın genç adam hakkında söylediklerini düşünüyordu.

«Çok tatlı bir insandır,» demişti genç kız Melly'ye, «Onunla birkaç kere çıkmıştım, ellerine her zaman hakimdir, asla sarhoş olmaz ve zekice bir konuşmayı rahatlıkla yürütebilir. Herkes onu çok sever.»

Genç adam dürüst ve güvenilir birine benziyordu. Karşısındakini delice heyecanlandıran bir erkek değildi. Ama maalesef insan her istediğini birarada bulamıyordu.

Ian binaya ve manzaraya hayran olduğunu belirtirken, Melly de kahve hazırlıyordu. Bu sırada telefon çaldı.

«Üzgünüm,» dedi Melly homurdanarak ahizeyi eline alırken, «Alo?»

«Ne yaptığını sanıyorsun?»

Trent'in sesi buz gibiydi.

Melly'nin gözleri irileşti. Bu arada Ian da genç kızın rahat konuşabilmesi için oturma odasına geçmişti.

Genç kız, «Gece yarısını geçtiğinin farkında mısın?» diye söze başladıysa da sonunu getiremedi.

«Evet, farkındayım. Aynı zamanda tiyatronun on kırk beş'te kapandığını da biliyorum. Bu kadar saattir nerelerdesin?»

«Bir barda kahve içiyordum. İyi geceler.»

Meıly ahizeyi çarpmamak için kendini zorlayarak merakla kendisine bakan Ian'a gülümsedi.

«Bazı insanlar,» dedi tatlı bir sesle, «Saatin kaç olduğunun farkında olmuyorlar!»

Ancak o telefon, sohbetlerine yeteri kadar zarar vermişti. Melly, Ian'ın kahve içmeden ustalıkla gitmesine hayran olurken, bir yandan genç adamın kafasındakileri okuyabilmişti.

Beş dakika sonra, banyoda dişlerini fırçalayan Melly'nin zihni Trent Addison için işkence planlari tasarlamakla meşgûldü.

Bölüm Beş

Melly iyi bir uyku çektiği halde ertesi sabah uyandığında beyni hâlâ bir gece önceki düşüncelerle doluydu. Geceden kalma kahveyi ısıtıp içtikten sonra beyninde tek bir düşünceyle dairesinden fırtına gibi çıkıp asansöre bindi. Trent'in kendi hayatına karışmasını istemediğini ve buna çok kötü içerlediğini anlamasını sağlayacaktı.

Zile ancak birkaç kere hızla bastıktan sonra Cathy Durrant'ı hatırladı. Büyük bir ihtimalle içerdeydi, ama bunu anlamakta geç kaldığını düşündü Melly duyduğu öfke bir acı seline dönüşürken. Dairesine dönmek için artık çok geçti.

Trent sanki kızı bekliyormuş gibi kapıyı çabucak açtı. Gülümseyerek, «Ah, bu sabah seni bekliyordum ama bu kadar erken geleceğini tahmin etmemiştim. Yüzmeye mi geldin?» dedi.

Melly kendisine bakan gri gözlerdeki alaycı ifadeye öfkeyle cevap verdi.

«Hayır, teşekkür ederim,» dedi durduğu yerden kıpırdamadan. Genç adamın yalnız olduğunu anlayana kadar içeri girmeyecekti.

«Serinlemeni sağlayabilirdi oysa.» Genç kızın yüzündeki ifadeye kaşlarını kaldırarak bakan Trent, «Pekâlâ canın kavga etmek istiyor. Öyleyse içeri girip bağırmaya başla,» dedi.

Genç kız yıllar önce yapmaktan vazgeçtiği halde elinde olmayarak dişlerini gıcırdattı. Ancak duyduğu öfke, «İçerde kimse var mı?» diye sorma cesaretini verdi ona.

Trent şaşırmış görünüyordu, ancak genç kı-

zın ne kastettiğini anlayacak kadar zekiydi.

«Cathy buraya geldikten bir saat sonra evine döndü,» dedi kayıtsız bir ifadeyle. «Ve dedikoduların aksine kimseyle yatmadığım bir gecenin ziyan olduğunu düşünmem. Normal isteklere sahip bir insanım, ancak kendime hakim olmak isterim ve doğruyu söylemek gerekirse önüme gelenle yatmayı çok tatsız buluyorum.»

«Ancak çıkar için evlenme konusunda böyle düşünmüyorsun,» diye genç adamı kızdırmaya çalıştı Melly.

Ve bunda da başarılı oldu. Trent'in gözleri karardı ve genç kızı bileğinden tutarak içeri çekti. Dişlerinin arasından, «Böyle düşünmediğim belli seni küçük ukalâ. Şimdi ne söylemek istiyorsan söyle. Yalnız benim öfkemin de tıpkı senin o kara Hollingworth öfkesine benzediğini unutma,» diye tısladı.

Trent Melly'nin bileğini hâlâ tutuyordu ve genç kızı çekerek ikinci bir oturma ve yemek odası olarak düzenlenmiş mutfağa götürdü. Melly pencerelerden içeri dolan güneş ışığını ve açık duran geniş camlı kapılardan çatıdaki bahçeyi gördü ve hepsinden de öte mutfağın mis gibi taze ekmek ve kahve koktuğunu hissetti.

«Beni dün gece aramaya hakkın yoktu. Eve geldiğimi nasıl anladın?» diye sordu Melly öfkeyle.

«Çünkü bir saat boyunca her on dakikada bir seni aradım,» diyerek genç kızı arkasındaki sandalyeye doğru itti.

Masa kahvaltı için hazırlanmıştı ve Melly tost ekmeklerini, kivi kompostosunu ve balı gördüğünde midesi guruldadığı için elinde olmadan hiçbir şey yememiş olduğunu utandırıcı bir şe-

kilde belli etmişti. Ancak açlık bile duyduğu kini unutturamazdı.

«Neden?» diye tekrarladı genç kız yeniden sinirlenerek. «Tanrım ne sinirsin!»

«Kimdi o?» diye sordu Trent sakin bir şekilde.

Melly çenesini dikleştirerek, «Seni ilgilendirmez!» dedi.

Genç adam yumurta ve domatesle süslenmiş ekmekleri fırından çıkararak masaya getirdi.

«Senin her şeyinle ilgilendiğimi söyleyebilirdim,» dedi bir tabağa servis yaparken, «Ama böyle bir şey yapmayacağım çünkü, senin gerçeği anlayacak kadar zeki bir insan olduğunu biliyorum. Ancak sana bir tavsiyede bulunacağım. Aramızdaki savaş tamamen bize ait ve çok özel. Ve devre dışı bırakılmalarını istemiyorsan hiç kimseyi bu savaşa dahil etmeye çalışmazsın. Şimdi dün gece evinde kim olduğunu bana söyle.» Genç adam tabağı Melly'ye uzattı.

«Beni tehdit ettiğin halde hâlâ sana söylememi mi bekliyorsun?» diye sordu genç kız kibirle küçümseyerek.

Genç adam yeniden ayağa kalkarak gümüş tuzluğu getirdi. «Tuz?»

«Hayır, teşekkür ederim.»

Genç kız yemeden duramayacak kadar açtı ancak yine de yenilgiyi kabul etmeyecekti. Kirpiklerinin altından genç adama baktığında onun soğuk bakışlarının kendisine çevrilmiş olduğunu gördü.

«Nasıl olsa öğrenirim,» dedi genç adam sakin bir sesle.

«Senin her işe burnunu sokan biri olduğunu sanmıyordum,» dedi Melly genç adamı küçümsemeye çalışarak.

Genç adam sanki aniden yaşlanmış gibiydi,

Melly'nin daha önce hiç görmediği kadar uzak bir ifade vardı yüzünde.

«Mecbur olduğum her şeyi yaparım,» dedi genç adam kayıtsızlıkla «Neden o kadar şaşırdın Melissa? Senin inandığın bu değil miydi? Benim soğuk, menfaatçi bir serseri olduğumu, ne kadar ahlaksızca olursa olsun güç elde etmek için her şeyi yapabileceğimi düşünmüyor muydun?»

«Böyle düşünmek için iyi bir sebebim var.» Genç kızın sesi titriyordu ancak kendini zorlayarak devam etti. «Vazgeçemez misin Trent? Benden ne istediğini biliyorum ama sana yeniden güvenebilmem için pek fazla bir şey yapabileceğini sanmıyorum. Üzgünüm ama, eğer... biriyle evlenecek olursam o insanın hayatındaki en önemli şey ben olmalıyım.»

Genç kızın duyduğu öfke kaybolmuştu, ama o da en az Trent kadar yorgun görünüyordu. Sakin bir şekilde «Benden boşandığı takdirde daha fazla güç elde etme şansına sahip olduğunda, beni bir kenara fırlatmayı düşünebilecek bir insanla evlenemem,» diye tamamladı sözlerini.

Genç adamın çatalı tutan parmaklarının kasılarak bembeyaz kesildiğini gördü Melly. Ona acı çektirdiğini düşündüğü halde neden sevinemediğine hayret ediyordu. Melly genç adamı rahatlatmak, dudaklarından acımasızca dökülen sözleri geri almak ve öyle söylemek istemediğini açıklamayı arzu etti. Ama elinde olmadan genç adama uzanan ellerini geri çekti.

Trent masaya doğru bakıyordu, ancak Melly'nin ellerinin hareketi başını kaldırıp ona bakmasına neden oldu. Genç adamın ateş saçan bakışlarını gören Melly paniğe kapılmıştı.

«Öyleyse fikrini değiştirmek zorunda kala-

caksın,» dedi genç adam pürüzsüz bir sesle. «Zira şu anda ben kendiminkini değiştirdim. Mecbur olduğum takdirde nefesin tıkanana kadar seni kovalarım Melissa.»

«Sen delisin,» diye fısıldadı Melly dehşetle.

Genç adam bu sözlere güldü ancak gözlerindeki ifade buz gibiydi.

«Hayır,» dedi. «Ne istediğimi biliyorum ve bu her zaman için de böyleydi.»

«Sanırım iltifat ediyorsun.»

Geniş omuzlarını silkti Trent. «Neden? Seni istediğim için mi? Buna neresi iltifat ki?»

«Öyleyse beni aklından çıkar,» dedi genç kız sert bir sesle.

«Denedim ama işe yaramadı.» Genç adamın gülüşünde eğlence yoktu. «Sen kanıma girdin ve benliğimin bir parçası oldun. Kalbimi nasıl vücudumdan söküp atamıyorsam aynı şekilde senden de kurtulmam mümkün değil. Tanrı biliyor ya, çok daha güzel, kültürlü ve baştan çıkarıcı kadınlarla tanıştım, ama seni ilk gördüğüm andan itibaren benim için sadece sen varsın. Sana sahip olmalıyım ve olacağım da!»

Trent'in gözlerindeki berraklığın kaybolarak yerini ateşli bir arzuya bıraktığını gören genç kız korkuyla gerildi.

«Uzaktayken evlenseydin bile oraya gelip seni alırdım,» dedi genç adam hafif bir sesle, «Başka biriyle bir ilişkiye girecek olursan ayrılmanızı sağlarım. Senin ne kadar küçüleceğin umurumda bile değil. Arkadaşlarının ve ailenin söyleyeceklerine ve yapacaklarına da aldırmıyorum. Sen bana aitsin ve bunu kabul ettiğin zaman evleneceğiz. O günün gelmesi de pek uzun sürmeyecek. Bunu sakın unutma ve dün akşamki gibi davetlere katılma.»

Melly'nin yüzü bembeyaz kesilmişti. «Beni

istediğin gibi tehdit edebilirsin,» dedi rengi uçan dudaklarıyla. «Ancak ben senin oyuncağın veya esirin değilim ve istediğim zaman, istediğim şeyi, istediğim kişiyle yaparım.» Genç kızın sesi kesildi. Boğazını temizlerken genç adamın bakışlarında gördüğü hiddet nedeniyle ona bir yumruk atıp yere sermek istedi.

«Hiç kimseden senin kadar nefret etmedim. Bu saçma sapan fiziksel çekiciliğinle beni evliliğe zorlayabileceğini mi sanıyorsun? Ölürüm daha iyi.»

Genç kız sandalyesini iterek ayağa kalktığında Trent, birkaç adımdan fazla uzaklaşmasına fırsat vermeden onu yakaladı.

Genç adamın öfkeyle kendisine bakacağını düşünen Melly vücudunu dikleştirmişti, ancak Trent'in ellerinin omuzlarına dokunduğunu hissedince kalp atışları hızlanmaya başladı.

Genç adamın dudakları eğlendiğini belli eden bir ifadeyle kıvrılmıştı ve tehlikeli bir şekilde gülümsüyordu.

«Sevgilim,» dedi sakin bir kahkaha atarak, «Benden nefret ettiğin kadar, beni istiyorsun. Bir gün bütün o ateş ve öfke benim olacak.»

Genç adam buna gerçekten inanıyordu. Ona karşı duyduğu arzu er geç ağır basarak genç adamla evlenmeyi kabul edecekti Melly. O zaman genç adam da istediğine kavuşmuş olacaktı. Genç kızı kolları arasına alıp vücudundaki gizli yerleri keşfedecek ve kendisine tamamen bağımlı kılacaktı. Bu düşünce bile Melly'nin korkuyla ürpermesine yol açtı.

Genç kızın teslim olmasını engelleyen şeyse gurur veya terk edilmenin verdiği öfke değildi...

Genç adamın kendisini parçalama gücüne sahip olduğu konusunda onu uyaran ilkel bir

içgüdü ve yaşama çabasıydı onu durduran.

Annesi tarafından yönetilen ve nazik bir insan olan babasının haricinde tamamen kuvvetli karakterli bireylere sahip bir ailenin içinde büyümüştü Melly. Rafe bir kamçı kadar sertti ve Jennet da Melly'nin Derek'le evlenmesini engellemek için geri döndüğünde, herkesin itirazına karşı koyabilecek kadar kuvvetli bir insandı. Melly de Hollingworth gücüne sahip olmak istemişti her zaman. Ancak şimdi ne kadar zayıf olduğunu anlamıştı.

«Sen bir zorbasın,» dedi genç kız titrek bir sesle.

«Beni öyle olmaya zorluyorsun!» Amansız bir ifadeyle söylemişti bu sözleri.

Genç kız başını sallayınca Trent onu öptü. Ağzının yavaş, duygulu hareketleri genç kızın arzu ve acıyla kasılmasına sebep 'olmuştu. Genç adam Melly'nin elinde olmadan araladığı dudakları sayesinde öpüşünü derinleştirdi. Genç kız da Trent'in bunu yapmasını isteyerek bekliyordu. Ancak genç adam başını kaldırdığında onun gözlerinde şehvet yerine sempati ve şefkat dolu bir ifadenin bulunduğunu gördü Melly.

«Zavallı sevgilim,» dedi ve genç kızı kendisine doğru çekerek başını kendi omzuna yasladı. «Beni çok bekletme bir tanem. Çok sabırlı bir insan değilim.»

«Bu da başka bir tehdite benziyor.»

Melly genç adamın içini çektiğini duydu. «Korkarım öyle. Beni nelere bulaştırdığını görüyor musun? Bir kadını tehdit ediyorum!»

Genç adamın sesindeki alaycı ifade Melly'nin söylememesi gereken itirafı yapmasına sebep oldu. «Hollingworth öfkesini bende uyandıran tek erkek sensin.»

Trent genç kızı iterken, kısılmış gözlerinde gizlemeye çalışmadığı bir memnuniyet ifadesi vardı.

«İyi! Şimdi oturup kahvaltını bitir, sonra da birlikte dışarı çıkarız.»

Omuzlarının üstünde taşıyamayacağı kadar ağır bir yük varmışcasına kendini yorgun hisseden genç kız, başını sallayarak, «Hayır, Trent,» dedi.

«Ama tekneyle çıkacağım.»

Genç adam Melly'nin bundan ne kadar çok hoşlanacağını biliyordu. Ama genç kız ifadesiz bir yüzle ona bakıyordu. «Hayır!»

O keskin ve kendinden emin gülümseyiş, genç kızın ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. Trent yumuşak bir sesle, «Öyleyse kendimi kaybedip günün geri kalan kısmında sana yatak odamı göstermeden gitsen iyi olur güzel kız,» dedi.

«Üzgünüm ama, yapılacak işlerim var,» dedi genç kız pürüzsüz bir sesle.

«Ne gibi?»

«Bir araba alacağım,» derken hissettiği gurur sesine yansımıştı.

Genç adam başını salladığında yüzüne o eğlence dolu ifade yerleşmişti. «Ne tip?»

«Rafe dedi ki...» Melly genç adama Rafe'in söylediklerini aktarırken, kendisini yine Trent'in karşısında oturmuş ve kahvaltısını bitirmekle kalmayıp uygun arabalar ve satın alabileceği yerler hakkında sohbete dalmış olarak buldu.

Genç adamı sevmenin çok kolay olduğunu düşünen Melly, kalkmak için gerekli iradeye sahip olamadı. Ve genç adam «Pekâla, aşağıya gidip gerekli olan şeyleri yap, yarım saat içinde ben de gelip seni alırım,» dediğinde, onun

insiyatifi yeniden eline aldığını anlaması birkaç dakika sürdü.

«Hani tekneyle çıkacaktın?» diye itiraz etmeye çalıştı. Genç adam geniş omuzlarını silkerek «Önemli değil, yarış yapmayacaktım zaten,» dedi kısaca.

«Ama tayfaların...»

«Ben teknemi tek başıma kullanırım,» dedi genç adam gülerek, «Ben bir ekip insanı değilim Melissa. Hareketlerimin sorumluluğunu tek başıma yüklenmeyi tercih ederim.»

«Bu ünlü bir işadamı olmanı zorlaştırıyordur herhalde.»

«Bazen,» diye onayladı genç adam. «Ancak sorumluluk tamamen bana ait olduğu için kazandıklarım da kaybettiklerim de sonuçta benim oluyor.»

«Kaybettiğin çok şey var mı?» diye sordu genç kız.

«Seni kaybettim. Geçici olarak.»

Trent genç kızı itiraz etmesi için kışkırtmaya çalışıyordu ancak Melly sakin bir sesle, «Bunu zaman gösterecek değil mi? Ayrıca benimle birlikte gelmeni istemiyorum Trent.» dedi.

«Biliyorum,» dedi sempatik bir tavırla Trent. «Benim arkadaşlığıma karşı yıllar boyunca geliştirdiğin nefreti unutmaya çalışsan iyi olur. Evli bir çift için normal bir şey değil bu. İnsanlar merak etmeye başlarlar sonra.»

Melly gülmemek için kendini zorlayarak dudaklarını ısırdı. O sırada genç adamın kendisine iğneleyici bir tavırla baktığının farkındaydı.

«Boş ver,» dedi genç adam Melly'yi kapıya doğru çevirirken, «İnan bana işe yarayacak.»

Hiç şüphesiz güvenini kazanmayı kastediyordu. Belki de Melly'nin sakin görüntüsünün al-

tındaki şaşkınlığını fark etmişti genç adam.

Melly uzun boylu bir kızdı ve Hollingworth ailesinin özelliklerinden biri olan iri kemikleri ve geniş omuzları vardı. Bu özelliklerinin çekiciliğini kısıtladığını geçen yıllar boyunca anlamıştı. Erkeklerin çoğu birlikte çıktıkları kadınları korumaktan çok hoşlanıyorlardı. Amazon gibi bir yapıya sahip bir kadını koruduklarını hissetmeleri ise çok zordu. Ancak Trent yanında durduğu zaman genç kız sanki hiçbir şey onu incitemeyecekmiş gibi emniyette hissediyordu kendini. Böyle düşünmesinin sebebi genç adamın kendisinden on beş santim uzun olması, geniş omuzları veya vücudu değildi. Kapıya doğru birlikte ilerlerken bu güvenlik hissini genç adamdan yayılan gücün sağladığını fark etti. Genç adam sanki başa çıkamayacağı birşey yokmuş gibi görünüyor, etrafına güven aşılıyordu.

'İş hayatında yararlı olabilecek bir özellik,' diye düşündü Melly.

Sonra, «Tam önüne bir uçan daire inerse ne yapardın?» diye sordu.

Trent kıkırdadı, ancak cevap vermeden önce ciddi bir şekilde düşündü. «Korkarım çok dikkatli olurdum. Kendimi ve etraftaki herkesi mümkün olduğu kadar çabuk uzaklaştırarak içinden nasıl bir yaratığın çıkacağını görmek için beklerdim.»

Melly başını sallayınca, genç adam gülerek. «Bir imtihana mı tabi tutuldum Melissa?» diye sordu.

«Hayır,» dedi genç kız hafif bir sesle. Ama bir bakıma onu bir testten geçirmişti. «Keşke...» diye başlayan sesi söylemeye niyetlendiği şeyin farkına vararak kesildi.

'Keşke bu son üç yılı hiç yaşamasaydık. Keşke

sana güvenebilseydim. Keşke beni sevseydin!'

«İsteklerini gerçekleştirmek için gayret sarfetmediğin sürece dilekte bulunmak aptallıktır!» Trent'in sesi bakışları gibi sertti. «O tuzağa düşme, sevgilim. Çok tahrik edici olduğu halde hayat bunun gibi yanıltıcı şeyleri kovalamaya değmeyecek kadar kısa. Gerçeklere alışmaya çalış. Belki daha az eğlenirsin, ama çok daha fazla tatmin olursun. Ve birçok şeyin başına yıkılma şansını da bu şekilde önlersin.»

Trent sanki hayalleri yıkılmış gibi görünüyordu. Belki de kestirme yoldan güç elde etmenin zalimlik olduğunu anlamıştı.

«Yarım saat,» dedi sonra. «Kapına kadar götürmemi ister misin?»

«Saçmalama!»

Genç adam asansörü çağırarak «Beni atlatmaya çalışma,» diye tehdit etti Melly'yi.

«Atlatırsam ne yaparsın?»

Trent'in dudakları gerilmişti. «Seni zorla dışarı çıkarırım.»

«Bunu nasıl başaracaksın?» diye sordu genç kız.

«Kolaylıkla.» Trent parmağını genç kızın dudaklarında gezdirince, Melly kaskatı kesildi.

«The Towers bana ait,» dedi yumuşak bir sesle. «İstediğim zaman dairelerimin hepsine de girebilirim.»

«Bunlar sana mı ait? Ama nasıl?»

«Ağabeyin kendi dairesini kiraya verdiği an bu binayı satın aldım.» Bakışları genç kızın şaşkınlığıyla alay ediyordu. «Gerektiği takdirde seni kovalayacağımı daha önce de söylemiştim sevgilim. Tabii bunu yapmaya yıllar önce başladım. Burayı satın almak da bu adımlardan biriydi.»

Genç kız bir cevap hazırlamaya çalışırken

asansör yukarı çıktı ve genç adam Melly'nin içeri girmesine yardım etti. Kapılar kapanırken genç adamın alaylı bir şekilde güldüğünü gören Melly ümitsiz bir duruma düştüğünü hissederek buz kesildi.

Onun kendisine tanıdığı yarım saat boyunca kaçma isteğini bastırmaya çalıştı Melly. Bunun nedeni de gidebileceği hiçbir yerin olmamasıydı. Aklına gelen ilk düşünce Rafe'den yardım istemek oldu, ancak onu bu konuya karıştırmak doğru olmazdı. Böyle yaptığı takdirde Rafe'le Trent arasında bir savaş başlayacaktı ve bunun düşüncesi bile Melly'nin titremesine yol açıyordu. İkisi de katı ve sert insanlardı ve böyle bir durumun sonucunda bir çözüme varamazlardı. Hem artık yirmi dört yaşındaydı ve kendi başının çaresine bakabilirdi.

Genç kız, Trent'in kendisini bir evliliğe zorlamayacağını düşünüyordu. Genç adam bir maceraya girmek istemediğini söylemiş, Melly de buna inanmıştı. Demek ki, şimdilik telaşlanacak bir şey yoktu.

«Modern olalım,» dedi aynadaki aksine bakarak. «Onunla bir maceraya girsen bile telaşlanman gerekmez. Şimdi herkesin bir sürü sevgilisi var, sen sadece biraz geç gelişiyorsun o kadar.»

Sonra arkasını döndü ve çantasını aldı.

İzleyen saatler boyunca pek önemli bir şey olmadı. Trent genç kadına eski bir arkadaşıymış gibi davranıyordu. Ancak tam anlamıyla böyle denemezdi. Zira genç adamın arkadaşlarına karşı bu kadar sahiplenici bir tavır takınmadığına bahse girebilirdi Melly. Genç kızın beyni feminist hareketleri inkâr edercesine, genç adamın bu tavrından hoşlanıyordu. Genç adam kendisine ne tip bir araba istediğini

sorduğunda Melly, «Küçük bir şey ama çok da küçük olmasın. Uzun bacaklarım rahatlıkla sığabilsin. Ve yeni olmasın çünkü param yeni bir arabayı karşılamaya yetmez,» dedi. Genç adamın kaşlarını kaldırdığını görünce omuzlarını silkerek, «Geçen dönem harcamalarım çok fazlaydı,» dedi.

«Şimdikiler?»

Melly başını sallarken alacağı şeyleri düşündü. Jennet için zarif şeyler, Rafe için modern bir ressamın tablosu, Dougol için bir sürü oyuncak, kendisi için bile satın almayı reddedemeyeceği şeyler...

«Borç ister misin?»

Melly olumsuz bir şekilde başını salladı.

Trent gülerek, «Teminat olarak isteyeceğim şeyden mi korkuyorsun?» dedi ve kendisine bakan kızgın gözleri görerek bir kahkaha daha attı. «Yo, hayır sakın patlama. Sadece seni kızdırmaya çalışıyordum.»

Genç adam Melly'yi kullanılmış arabaların satıldığı büyük bir açık pazara götürerek genç kızla birlikte arabaları büyük bir coşkuyla incelemeye başlamıştı.

Melly bir ara, «Arabalar hakkında bilgin var mı?» diye sorunca genç adam yumuşak bir sesle, «Herhangi bir insan kadar,» diye cevapladı onu. Genç kız hafifçe gülerek, «Öyleyse satın almadan önce bir tamirciye kontrol ettirsem iyi olur,» dedi bunun üzerine.

«Böyle bir şey yapmaman aptallık olur!»

Bu arada yanlarındaki satıcı kendisini telefondan çağırdıkları için özür dileyerek «Burada olmadığım süre içinde Glen size yardımcı olur,» dedi ve «Dün gece karımı doğum kliniğine yatırmıştım; herhalde oradan arıyorlar,» diye ekledi.

«O zaman acele edin,» dedi Melly gülümseyerek.

Anlaşılan Glen satış felsefesini büyük bir hevesle kucaklamıştı. Trent'in pahalı kıyafetini ve Melly'nin düzgün vücut hatlarını şöyle bir süzüp, memnun olmuş bir ifadeyle inceledikleri arabanın özellikleri hakkında gevezeliğe koyuldu. Kısa bir süre sonra Trent, «Bunu kendimiz incelemek istiyoruz, çok teşekkürler.» dedi.

«Ama...»

Trent başını kaldırarak genç adama baktı ve «Teşekkür ederiz,» dedi.

Hepsi bu kadardı, ama Glen bir yumruk yemiş gibi durmak zorunda kalmıştı. Sonra hemen toparlanarak, kendisini güvenlikte hissedebileceği kadar uzak bir yere doğru yürüdü.

Melly ancak o zaman Trent'in yüzüne bakmaya cesaret edebildi. Genç adamın yüzünde hiçbir duygu yoktu, ne bir öfke ne de alay.

«Ona ne yaptın?» diye sordu aptalca.

«Sadece baktım.» Genç adamın sesi de ifadesizdi.

«Bana asla öyle bakma olur mu?»

Trent gülümseyerek genç kızın elini tuttu ve vücudunun sıcaklığıyla onu rahatlatmaya çalıştı. «Eğer mecbur olursam... Yo hayır, sana hiçbir zaman o şekilde bakmayacağım. Adamın tavrı canımı sıkmaya başlamıştı. Üstelik sana bakışını da beğenmedim.»

«Onu da mı gördün?» dedi genç kız pes etmiş bir halde.

«Seninle ilgili bir şey kaçmaz gözümden.»

Neyse ki daha önceki satıcı yanlarına gelmişti. Karısı bir kız çocuk doğurduğu için bulutların üstünde uçuyormuş gibi bir hali vardı adamın.

«İki oğlumuz vardı,» dedi genç adam. «Şimdi

de bir kızımız oldu!»

Nihayet çeşitli testlere ve kontrollere tabi tutulması kaydıyla bir arabaya karar verdiler. Birlikte yürürken Trent genç babaya kibarca bir zarf uzatıp içindekileri karısı için harcamasını istediğini söyledi.

Trent genç adamın coşkun teşekkürlerini kısa keserek Melly'nin koluna girdi ve bütün kadınları cezbeden mağrur zerafetiyle yürümeye başladı.

«Güzel bir jestti,» dedi Melly yumuşak bir sesle.

«Ben uygar bir insanımdır aslında.»

Trent'in bu sözleri genç kızı güldürdü. Ama bir yandan Glen'i korkutan o erkeksi yırtıcılığın, biraz önceki düşünceli hareketle nasıl bağdaştığını düşünüyordu.

Genç adamın profiline baktığında yüzündeki o prensiplerinden vazgeçmeyen ve kendi kendisine yeten insan ifadesini gördü. Bu adama teslim olduğu takdirde sadece şefkat ve zevk duygularını tanıyacaktı. Trent kalbinin kapısını hiçbir kadına açmayacak bir insandı. Melly'ye duyduğu arzudan bahsetmişti, ancak genç kız Yeni Zelanda'ya döndüğünden beri aşk hakkında hiçbir şey söylememişti.

Trent'in dürüstlüğüne hayran olduğu halde Melly'nin kalbi dikenli tellerle çevrilmiş gibi ağrıyordu. Çünkü genç adamın Melly'nin beklentilerinden haberi yoktu.

Ancak Melly biraz açgözlüydü, arkadaşlık ve seks ilişkisi ona yetmiyordu. Jennet'a baktığında Rafe'in gözlerinde beliren aşkı tatmak istiyordu Melly. Çünkü kendisi bu şiddette bir aşkı tattırabilecek kapasitedeydi ve duygularının karşılığını almadığı taktirde çok mutsuz bir insan olabilirdi.

Kendisine seslenildiğini duyduğunda hâlâ genç adama bakmaktaydı Melly. Toparlanabilmesi için bir dakikalık bir süre geçmesi gerekti. «Sara! Ne işin var burada?» dedi şaşkınlıkla.

Genç kızın eski okul arkadaşı gülümseyerek bakışlarını Melly ve Trent'e çevirdi. «Vitrinlere bakıyordum,» dedi sonra. «Jim bir gün yeterli parayı biriktirip bir Rolls Royce almayı hayal ediyor. Onun için arada sırada buraya gelip hangisini almaya karar vereceğimizi düşünüyoruz.»

«Bir Rolls Royce mu?»

Sara'nın kahkahası Melly'ninkine karışarak, «Tabii ki elden düşme olacak. Jim bazen fikrini değiştirerek bir Ferrari veya Porsche almayı düşünüyor, ama sonunda yine Rolls'a dönüyor.»

Genç kadın Melly'ye, yanındaki erkeğin kim olduğunu sorar gibi bakıyordu. Melly onları tanıştırırken Sara'nın kocası Jim de uzun ve pahalı bir arabaya karşı duyduğu hayranlıktan sıyrıldı.

İkisi de Trent'in ismini duymuşlardı. Jim'in kaşları el sıkışırken hafifçe yukarı kalkmıştı. Sara da bu genç adamı onayladığını belli eder bir şekilde bakıyordu Melly'ye. Bir süre güneşin altında sohbet ettikten sonra Sara, ona beğeni dolu gözlerle bakan Trent'e hafifçe göz süzerek onları kahve içmeye çağırdı. Genç adam da bu daveti ikisi adına kabul ediverdi.

. .

Bölüm Altı

«Ne hoş bir çift,» dedi Trent, Daimler'a bindiklerinde.

Melly başını sallarken duyguları karmakarışık olmuş bir haldeydi. Sara ve Jim'in genç adamdan etkilenmelerine hem sevinmiş hem de kızmıştı. Pişmanlıkla her şeyi sorun ettiğini düşündü.

«Sara'yla aynı okulda okuduk; kocası Jim'se avukat ve babasıyla birlikte çalışıyor. Ama vaktinin büyük kısmını oturdukları evin yakınındaki yazıhanesinde geçirir. Karı koca birbirlerini çok severler.»

«Jim Horning! Sanırım babasını tanıyorum. R.F. Horning değil mi?»

«Evet o. Çok sert bir yargıçtır.»

«Ah evet onunla tanıştım.»

Genç kızın soru dolu bakışlarına Trent, «Firmayı temsil etmişti. Mükemmel bir insan!» diye cevap verdi.

Trent'in daha fazla bilgi vermeyeceği açıktı. Melly buna bozulması için bir sebep olmadığını düşündü. Ancak bozulmuştu işte.

Sara ve Jim Yeni Zelanda'ya özgü bir çam ağacı olan Uauri'nin kerestesinden inşa edilmiş ve daha sonra da üç katlı bir eve dönüştürülmüş eski büyük bir villada oturuyorlardı. Yavaş yavaş evin her tarafını yenileyen çift, arka tarafı büyük bir eğlence alanı haline getirmişlerdi.

«Paramız oldukça orayı burayı yeniliyoruz,» dedi Sara kahve yaparken.

«Ve tabii zamanımız da!» Jim pek ümitsiz görünüyordu. Ama Trent'in yaptıklarıyla ilgilendiğini anlayınca neşelenip havuzu göstermek üzere onu dışarı çıkardı.

Erkekler dışarı çıkınca Sara hemen Melly'nin yanına geldi, «Trent müthiş bir insan Melly. Ama ne yaptığını bildiğinden emin misin? Yani...»

«Ne demek istediğini anlıyorum.» Sara üç yıl önceki olaylar hakkında çok az şey biliyordu. Melly ellerini saçlarının arasında gezdirerek homurdanırken, durumu nasıl açıklayacağını düşünüyordu.

Sara genç kızın devam etmesine fırsat vermeden heyecanla, «İşlerine burnumu sokmak istemem aslında. Nasıl bir işe giriştiğini bildiğinden eminim.»

Melly kuru bir sesle, «Keşke bundan emin olabilseydim,» dedi.

«Evliliği geçici bir hata mıydı dersin? Demek istediğim... Cathy çok seksidir, şımarık bir kız bile olsa...» Melly'nin çarpık gülüşü Sara'nın susmasına neden oldu. Ama hemen toparlanarak, «O kızla, Durrant grubunun kontrolünü ele geçirmek için evlendiği yolundaki dedikodulara inanmıyorum ben. Jim'in babası bile holdingin batmak üzere olduğunu söylemişti,» diye devam etti.

«Artık değil!»

«Evet! Trent firmayı ayağa kaldırmak için çok uğraşmış olmalı. Gazetelerden firma hakkında okuduğum yazıları hatırlıyorum. Mr. Addison yerini sağlamlaştırana kadar firmanın geçirdiği sarsıntıları, çevrilen dolapları...»

Melly odanın öbür yanına doğru ilerleyerek pencerenin önünde durdu. Dışardan gelen parlak güneş gözlerini kamaştırıyordu. Havuzun

etrafından dolaşarak bahçe aletlerinin, pompa ve filtre ünitesinin bulunduğu küçük bir binaya doğru ilerleyen iki erkeğe baktı. Trent'in dar kalçalı vücudu ve zarif yürüyüşü yanında Jim, kısa ve biçimsiz bir insan gibi görünüyordu.

Sara genç kızın yanına gelerek omzunun üstünden dışarıya baktı.

Melly'nin sesi sanki kendisine ait değildi. «Kahramanımızın savaştan sonra dinlenmesini ve canlanmasını sağlayan biriyim, belki de.»

«Onu hâlâ seviyor musun? İstemiyorsan bu soruya cevap verme.»

Melly, Trent'in başının üzerinde oynaşan güneş ışınlarına baktı. «Bilmiyorum,» dedi içini çekerek. «Tek bildiğim yeniden üzülmek istemediğim, onun yüzünden yeteri kadar acı çektim.»

«Zalim bir insana benzemiyor,» dedi Sara düşünceli bir sesle. «Sert, katır gibi inatçı olabilir, ama zalim değil. En azından özel hayatında değil!»

«Onu o kadar iyi mi tanıyorsun?»

«Hakkında çok şey duydum. Aynı çevreden değiliz, ama Jim'in babası onun birlikte olduğu zengin insanları tanıyor. Geveze bir insan değilse de bir insan hakkında ne düşündüğünü kolaylıkla anlayabilirsin.»

«Mr. Horning, Trent hakkında ne düşünüyor peki?»

«Ona saygı duyuyor,» dedi Sara rahat bir şekilde. «Bir seferinde bütün sanayiciler Mr. Addison kadar sağduyu ve sevecenliğe sahip oldukları takdirde, dünyanın çok daha iyi bir yer olacağını söylemişti.»

«Ne büyük bir övgü!» diye cevap verdi Melly ekşi bir sesle. «Belki de sevecenliği özel haya-

tına yansımıyordur, ama sağduyu sahibi bir insan olduğu konusunda hemfikirim.»

«Ondan istediğin bu mu? Sevecenlik mi yani?»

Melly içini çekti. «Hayır, tabii ki yalnızca bu değil. Sanırım onun verebileceği şeylerden çok daha fazlasını istiyorum.»

Sara tamamen güvenilir bir insandı. Onun için Melly söylediklerinin aralarında kalacağından emindi. Erkeklerin geriye döndüklerini görerek konuyu değiştirdiler.

«Hey, neden öğle yemeğine kalmıyorsunuz?» diye sordu Sara neşeyle. «Yemek saati geldi sayılır. Bir aperitif aldıktan sonra bu güzel günü havuz kenarında geçirebiliriz. Tabii bir programınız yoksa.»

«Çok isterdim,» dedi Melly tereddütle, «Ama Trent tekneyle çıkacağını söylemişti.»

Oysa Trent, Horningler'le yemek yeme fikrine bayılmıştı. Büyük bir ağacın gölgesinde oturarak soğutulmuş beyaz şarap içtikten sonra hep birlikte mutfağa girip salata, soğuk et ve pate hazırladılar.

Etrafı çevreleyen yaşlı ağaçlar, modern havuz ve balkonlarla çok hoş bir tezat oluşturuyordu. Sara parayı idareli harcamak için kalitesiz şeyler alma yoluna gitmemişti anlaşılan. Melly rahat sandalyesine gömülmüş, Trent'in cazibesiyle ev sahiplerini nasıl etki altına aldığını izliyordu.

Jim'le Trent'in ortak konular bulabileceklerini pek tahmin etmemişti önceden. Ama sanki eskiden beri arkadaşmış gibi konuşuyorlar, güncel konulardan ve spordan bahsediyorlardı. Bu arada ikisi de tekneyle seyahat etmekten hoşlandıklarını keşfetmişlerdi.

«Ne tip yatlar?» diye sordu Jim heyecanla.

Trent gülümsedi. «Şu anda kararsızım. Geçen sezon sonunda Wave Claver'ı sattım.»

Bu isim Melly için hiçbir şey ifade etmiyordu. Jim'se sersemlemiş görünüyordu. «Seni tanımam gerekirdi,» diye bağırdı birden. «Geçen yıl, yüz mil yarışını kazandığında seni görmüştüm. Gözlerime inanamamıştım! O cehennem gibi fırtınalı havada teknen sapasağlamdı ve yanımdaki adam dedi ki...»

Trent onun duraklamasına gülerek, «Tahmin edebiliyorum,» dedi kuru bir sesle.

«Ah, evet hiçbir şeyin o fırtınadan sağlam çıkamayacağını düşündüğünde ağzı açık kalmıştı. Donanımın müthiş olmalı. Tanrı şahidimdir ki, öyle bir havada ben ancak bir hücumbota binmeyi göze alabilirdim.»

Trent'in bakışları Melly'nin yüzüne çevrildi.

«Hiç arıza çıkmadan o fırtınayı atlatmayı başardık,» dedi daha da kuru bir sesle. «Söylendiği kadar kendimi tehlikeye atan bir insan değilim inan. Tayfalarıma güvenirim ve donanımın çok iyi bir durumda olmasına dikkat ederim.»

«Öyleyse o tekneyle dünyanın öbür ucuna bile gidebilirsin,» diyen Jim'in sesi memnuniyet, korku ve gıpta duygularıyla doluydu. «Onu neden sattın? Kendi sınıfında Yeni Zelanda'nın en hızlı teknesiydi o.»

Trent arkasına yaslanarak omuzlarını sandalyeye yerleştirmeye çalıştı. Ağaçların arasından sızıp yüzünü aydınlatan güneş ışığı genç adamın bir an için ilkel bir savaşçıya benzemesine neden olmuştu.

Kıpırdanarak, «Ondan istediklerimi elde etmiştim,» dediğinde bu görüntü de kaybolmuştu.

Jim öne eğilerek heyecanla sordu. «Yeni bir tekne alacak mısın?»

«Evet ama alacağım tekne Wave Claver tipinde olmayacak. İçinde seyahat edebileceğim aile tipi bir yat istiyorum. Fırtınalara meydan okuyamayacak kadar yaşlanıyorum artık.»

Jim Trent'in alaylı sözlerini inanmazlık ve üzüntü dolu bir gülümsemeyle karşıladı. Ancak kulaklarını dikmiş bir şekilde bu sözleri dinleyen Melly Trent'in meydan okuyan bakışlarıyla karşılaştı.

«O heyecanı özlemeyecek misin?» diye sordu Jim.

Trent geniş omuzlarını silkerek, «Hayır,» dedi sesindeki alayı gizlemeye çalışarak. «Bundan sonra heyecanımı hayatımdaki başka şeylerle tatmin etmeye niyetliyim.»

Genç adamın neyi kastettiği çok açıktı.

Sara ve Jim o soğuk bakışların Melly'nin dudaklarında ve göğüslerinde dolaştığını fark ettiler. Horningler'in anlamlı bir şekilde bakıştıklarını gören Melly kıpkırmızı kesilerek Trent'e keskin bir bakış fırlattı. Bu bakışlarla, kendi üstünde hiçbir söz hakkına sahip olmadığını anlatıyordu Trent'e.

Trent'se çok eğlenmiş bir şekilde ona bakınca, Melly vücudunu ateş bastığını hissetti. Zira Trent'in bakışları genç kıza zaten sahip çıktığını anlatıyordu. Şimdi yaptığıysa bunu etrafındakilere ilân etmekten ibaretti yalnızca.

Ve genç adamı yalancı çıkarmak için söyleyebileceği hiçbir şey yoktu Melly'nin. Dudaklarını ısırarak gözlerini indirdi.

«Yüzmek ister misin?» diye sordu Sara havayı değiştirmek için. «Bedenine uygun bir bikini verebilirim.»

Melly hafif bir sesle, «Neden olmasın? Burada biraz daha oturacak olursam uykuya dalabilirim,» dedi.

Kırmızı renkli bikininin kalça kısmı o kadar oyuktu ki, genç kızın bacakları sanki belinden başlıyormuş gibi görünüyordu. Üst kısmıysa göğsünün sadece küçük bir kısmını kapatmıştı.

«Oh Tanrım!» dedi Sara ve arkasını dönerek soyunma odasının dışına doğru seslendi. «Jim gözlerini kapat!»

«Neden?»

Sara güldü. «Boş ver, sen sadece söylediğimi yap.» Sonra Melly'ye dönerek, «Bir venüs kadar muhteşem görünüyorsun,» diye fısıldadı.

«Bunu giyemem,» diye karşı çıktı Melly bronz rengi uzun bacaklarına bakarak.

«Tabii ki giyersin! Hem her zaman kırmızı giymelisin. Bu renk, içindeki tutkuyu ortaya çıkarıyor.»

«Bu çok açık bir bikini!»

«Saçma,» diyerek genç kızı kapının dışına doğru iteledi Sara. «Her erkeğin düşlerini süsleyen kadına benziyorsun. Niçin utanacakmışsın ki? Güney Fransa'da herkesin üstsüz dolaştığını sanıyordum.»

«Evet ama ben değil. Hem bu aynı zamanda altsız da!» diye feryat etti Melly.

«Örtmesi gereken her yeri örtüyor.» Sara'nın kendisi de çok küçük bir bikini giymişti ancak onun minyon yapılı vücudu o kadar çıplakmış gibi görünmüyordu.

Güneş ışığına çıktıklarında Jim'in itaat ederek gözlerini sımsıkı kapattığını gördüler. Trent'in bir an için hayallerinin ötesinde bir güzellikle karşılaşmış gibi baktığını fark etti Melly.

«İşte,» dedi Sara genç kızı iten elini çekerek. «Süper görünüyor, değil mi Trent? Yo, hayır Jim, Melly havuza girene kadar gözlerini açma.»

«Evet, Tanrı aşkına lütfen!» Trent ilk olarak duygularını, sarsılmış ifadesini belli ederek bir

elini saçlarının arasına daldırdı.

Melly, Sara'nın küçük yüzündeki memnuniyet ifadesini ve havuzun kenarında oturan Jim'i sanki bir sis perdesinin arkasından gördü. Çünkü gözleri yanında durarak kendisini seyreden Trent'in bronzlaşmış muhteşem vücuduna, dar kalçalarına ve uzun kaslı bacaklarına ·kilitlenmişti.

Genç kız dudakları kurumuş bir halde dururken düşünceleri karmakarışık olmuştu. Nasıl olmuştu da Trent'i daha önce böyle görmemişti? Gelişmiş kasları bronz tenini daha da dayanılmaz kılıyordu. Melly göğüs uçlarının aniden dikleştiğini ve bedeninin alev alev yandığını hissetti.

Jim'in şikâyet dolu sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı. «Tanrı aşkına bu şekilde daha ne kadar beklemem gerekiyor? Melly hâlâ ortalıkta mı?»

Trent de zorlukla duyulan boğuk bir sesle, «Melissa, Tanrı aşkına gidip şu üstündekileri değiştir,» diye fısıldadı.

Melly, korkmuş Sara'nın bu kez vermeyi kabul ettiği tek parça mayoyu giydi eve girip.

Güneşe tekrar çıkmadan önce toparlanmaya çalışarak havuzdan gelen su seslerini dinledi.

Sara ve Jim havuzda kahkahalar atarak oynuyorlardı. Trent'se güçlü kollarıyla havuzun bir ucundan öbür ucuna doğru kulaç atıp duruyordu.

«Eh,» dedi Jim ilgiyle Melly'ye bakarak. «Öbür mayonun daha açık olduğunu bilseydim, gizlice gözetlerdim!»

Melly gülümseyerek, Trent'in tek bir amaçla yaptığı egzersizinden mümkün olduğu kadar uzak bir yere atladı. Genç adam gibi kendisini de esir alan o ilkel duyguyu yüzerek hafiflet-

mek isterdi genç kız. Ama Horningler'in oyununa katıldı. Bir süre sonra vücudunun rahatladığını ve zorlanmadan kahkaha atabildiğini hissetti.

Trent yarım saat kadar bir süre boyunca tek başına yüzdükten sonra diğerlerinin sataşmalarına dayanamayıp yüzmesine son verdi.

«Tekneni o havada çıkarmana hiç şaşmamalı,» dedi Jim neşeyle. «Nasıl olsa o batsa bile sen kıyıya kadar yüzebilirsin!»

Genç adam onların oturduğu basamaklara gelip sudan çıkınca, omuzlarından ve yüzünden sular aktı. Göğsü de zorlukla nefes alıyormuş gibi birkaç kere kalkıp indi. Dudaklarının kurumaya başladığını hisseden Melly bakışlarını genç adamın vücudundan uzaklaştırdı hemen.

«Yüzmek kendimi formda tutmamı sağlıyor,» dedi Trent. «Grup sporlarına ve hatta çift kişiyle yapılan sporlara uygun bir insan değilim ben.»

«Yalnız adam!» diyerek başını salladı Sara.

Trent gülümsedi. «Egzersiz olarak koşuyu seçen Melissa gibi.»

Melly içinde bir şeylerin kıpırdandığını hissetti. Onunla bir çift oluşturmak fikri, tehlikeli ölçüde çekiciydi.

«Ya tekneyle yarışmak?» diye karşı çıktı Jim. «O da bir takım sporu sayılır. Yanında tayfalarının olması lâzım.»

«Evet ama, sadece tek başıma olduğum zamanlarda yarışmaktan zevk aldığımı itiraf etmeliyim. Kötü havalarda denize açılmayı sevdiğim için de daha büyük bir tekne gerekli.» Güneşten kısılmış gözleriyle havuza baktıktan sonra devam etti. «Wave Claver sadece benim sorumluluğumda olduğundan tek başıma sayılırdım.»

«Tayfalarının sana karşı sonsuz güvenleri vardı herhalde,» diyen Jim'in gözleri bir kahramana duyduğu hayranlığı yansıtıyordu.

«Onlar da en az benim kadar cesurdurlar,» dedi Trent.

Jim gülümseyerek başını salladı, ancak bu açıklamayla fikrini değiştirmediği belliydi.

Günün geri kalan kısmını tembelce dinlenerek geçirdiler. Ancak Melly içindeki heyecana karşı savaş vermek zorunda kaldı. Trent'in aç bakışları Melly'nin uzun bacaklarında, dar kalçalarında veya göğsünün yumuşak kıvrımlarında dolaştığında, aralarındaki elektrik akımı yeniden güçleniyordu çünkü.

Genç adam duygularını söze dökse, bu kadar açık ifade edemezdi. Bakışlarındaki sahiplenme ve memnuniyet ifadesi Melly'nin dişlerini kızgınlıkla gıcırdatmasına sebep oluyordu. Birbirlerini çekinmeden izledikleri o uzun saniyeler genç adamın kıza tamamen sahip olduğunu anlamasına yetmişti.

'Eh,' diye düşündü Melly buz gibi bir ifadeyle. 'Ne kadar yanıldığını çok kısa bir süre sonra anlayacak!'

Melly düşüncelerine dalmış olduğu için konuşulanların bir kısmını duymamıştı. Trent'in Horningler'i akşam yemeğine davet ettiğini öğrenince konuşmanın en önemli kısmını kaçırmış olduğunu düşündü. Trent gidecekleri restoranın ismini söylediğinde, Sara şaşkınlıkla haykırdı.

«Bir şey mi kutluyoruz?» diye sordu Jim, parasının böyle bir yemeği karşılamaya yetip yetmeyeceğini düşünen bir ifadeyle.

Trent o vahşi gücünü vurgulayan bir şekilde gülümsedi. Melly'ye doğru baktığında, gülüşü gözlerinin derinliklerinde parlıyordu.

Basit bir şekilde, «Evet,» derken kastettiğinin Melly'nin teslimiyeti olduğu çok açıktı.

«Tabii benim misafirim olacaksınız.»

«Acaba yer bulur muyuz?» diye sordu Sara, bir an için karşısındaki erkeğin kim olduğunu unutmanın verdiği şaşkınlıkla. «Sanırım aylar öncesinden rezervasyon yaptırmak gerekiyor.»

Trent'se «Piyasa kuralları en gözde restoranlarda bile hâlâ geçerli. Telefonunuzu kullanabilir miyim?» dedi yalnızca.

«Evet, tabii» diyerek Trent'le beraber içeri girdi Jim.

Sara, Melly'ye dönüp «Pot kırdım değil mi? Yo, hayır böyle bir şey yapmadığımı söyleme sakın. Sadece ... o kadar şeker bir insan ki ünlü bir işadamı olduğunu unuttum,» dedi mutsuz bir tavırla.

«Onun istediği veya ihtiyaç duyduğu herhangi bir şeyi almakta zorluk çekeceğini pek sanmıyorum,» diye doğruladı Melly onu.

«Sana gelince iş değişiyor,» dedi Sara düşünceli bir ifadeyle.

Melly'nin dudakları gizleyemediği bir acıyla kıvrılmıştı. «Haklısın,» dedi sakin bir şekilde.

«Sana âşık bu adam.» Sara kendinden emin bir ifadeyle konuşuyordu. «Gözlerinden okudum, seni seyrettiği zaman gözleri dopdolu.»

«Açlıkla mı? Evet biliyorum. Tabii buna aşk denirse. Cathy'yle evlenirken de bana âşıktı. Ne aşk ama?»

Sara zeki bir şekilde, «Peşindekiler için her zaman yüksek standartlar koydun. Sanırım bu, mükemmel kabul ettiğin bir ağabeyin olmasından kaynaklanıyor,» dedi.

Melly bu sözlere kahkahalarla güldü. «Rafe... karanlıklar meleğine benzer, ama aslında öyle

değildir, inan bana. Sadece şeytanın öfkesine sahiptir.»

«Küçükken onu gözünde ilahlaştırdın. Sanırım karşılaştığın bütün erkekleri onunla kıyaslıyorsun şimdi. Bak Mel...» Sara sözlerinin daha etkili olması için genç kıza iyice yaklaştı, «Erkekleri sanat eseri veya şarap şişesiymişler gibi karşılaştıramazsın. Ve bedeli ne olursa olsun, Mrs. Trent-Addison olma fikrine kendini alıştırsan iyi olur. Çünkü onun elde etmek isteyip de bunu beceremediği pek az şey olduğuna iddiaya girerim. İnatçı, kararlı ve büyük bir ihtimalle acımasız bir insan o ve seni istiyor.»

Erkeklerin geri döndüğünü görerek sözlerini aceleyle tamamladı Sara. Sandalyesine otururken de neşeli bir sesle sordu. «Her şey ayarlandı mı?»

Hepsi de bunun gereksiz bir soru olduğunun farkındaydılar. Trent yine de cevap verdi. «Evet, sizi saat sekizde alırız, nasıl iyi mi?»

«Çok iyi,» diyen Sara bir genç kız gibi heyecanlıydı. «Ne hoş! En şık kıyafetimi giyip herkesi cezbedeceğim!»

Trent eğlenceli bir ifadeyle genç kadına bakarak, «Sabırsızlıkla bekleyeceğim bunu,» dedi. «Ancak şimdiki görünüşünden daha güzel olabileceğini sanmıyorum.»

Sara'nın, «Böyle iltifatlar başımı döndürebilir,» diye kirpiklerini cilveli cilveli kırpıştırması hepsini kahkahaya boğdu.

İçinde uyanan o tuhaf duyguya rağmen Melly bile gülmeyi başardı. 'Kıskançlık' diye düşündü dehşetle genç kız aynı anda.

Zaten bu duygusu çabucak geçti. Böyle düşünmesi için hiçbir neden yoktu. Sara ve Trent sadece birbirleriyle şakalaşıyorlardı. Ancak bu

kadar basit bir olayda bile şiddetli bir acı duyması Melly'nin dönüş yolunda tamamen suskunlaşmasına neden olmuştu.

«Yorgun musun?» diye sordu Trent kibarca.

Melly itiraz edecek olduysa da «Galiba,» dedi fikrini değiştirip.

Genç adam kıkırdadı. «Bütün yol boyunca hainliğim hakkında bir söylev duyacağımı sanmıştım!»

«Boşa zaman kaybı olurdu bu,» diye cevap verdi Melly küçümseyici bir tavırla.

«Karşı koymanın bir işe yaramadığını anladığına sevindim,» diyen Trent'in sıcak ve kuvvetli eli genç kızınkini kavrayarak parmaklarını okşadı. Ve bu eli bir kez daha sıkarak kendi bacağının üstüne yerleştirdi.

Melly parmaklarının altındaki sert kasları hissettiğinde Trent'in havuz kenarında, mitolojiden fırlamış bir Tanrı benzeri görünümünü hatırlayarak yerinden sıçradı ve elini geri çekerek kendi kucağına koydu. Bu arada genç adamın attığı kahkahayı duymamak için kulaklarını tıkamıştı.

Trent çok zeki bir insandı. Sara onun karakterini doğru tahlil etmişti. Genç kadının söylediği her özelliğe sahipti Trent; inatçı, acımasız ve tuttuğunu koparan bir insan. Yaptığı hiçbir daveti Melly'nin kabul etmeyeceğini bildiği için Sara ve Jim'i kullanmış, onları yemeğe davet etmişti.

Melly mat mor renkte bir kıyafet giymişti. Bu renk genç kızı genelde soluk gösterirdi, ancak siyah gözleri ve siyah saçları, bronzlaşmış teniyle birleştiğinde Melly'yi gecenin yıldızı haline getirebilecek bir görüntü çıkmıştı ortaya. İpek jarse kumaş göğüslerine ve kalçalarına

okşar gibi dokunup bacaklarının uzunluğunu ve güzelliğini zarif bir şekilde gözler önüne seriyordu.

Eskiden kalma ametist küpeleri kulaklarında mor ışıltılarla parlıyor ve büyük bir taşı çevreleyen pırlantalı yüzüğü parmaklarının zerafetini vurguluyordu. Dudaklarına yavaşça kırmızı bir ruj sürerken ufak bir çabayla yüzündeki acıyı gizlemesine fırsat tanıyan Hollingworth genlerine teşekkür etti sessizce. Egzotik ve oryantal parfümünü sürdüğündeyse artık hazır sayılırdı ve kalbi heyecanla çarpıyordu.

Trent genç kıza uzun uzun baktıktan sonra tehlikeli bir sesle sordu. «Bayraklarını açmış bir halde mi çıkacaksın Melissa?»

Genç kızın elinde olmadan içini çekmesine ve kirpiklerinin altından yukarı doğru bakmasına gülerek, «İstediğin gibi savaşabilirsin,» diye ekledi. «Nasıl olsa bu hiçbir şey kazandırmayacak sana!»

Melly'nin bu sözlere verebileceği cevap yoktu ve Horningler'in evine kadar hiç konuşmadı.

Restoran popüler olduğu kadar seçkin ve sıcak bir atmosfere sahipti.

Aşk hayatı filme çekilmiş bir Amerikan pop şarkıcısı dahil birçok ünlü kişinin restoranda bulunmasının servisin daha özenli yapılmasına neden olduğunu tahmin etti Sara.

«Orada oturuyor bakın,» dedi yakışıklı şarkıcıyı göstererek. «Müthiş değil mi? En son sevgilisi olan İtalyan kontesini neden getirmediğini çok merak ediyorum. Birbirlerinden ayrılmayacaklarını düşünmüştüm. Hey Mel, adamın bakışları senin üstünde!» Sara dünyayı umursamamasına sebep olacak miktarda çok şarap içmişti ve Melly'ye doğru eğilirken gözleri parlıyordu. «Evet kesinlikle bize doğru bakıyor. Oh,

gerçekten müthiş görünüyor! O yakıcı ihtirasının hedefi sensin Mel!»

«Saçmalama!» Melly şarkıcının oturduğu masaya bile bakmamıştı.

Sara kıkırdayarak, «Yo, doğru söylüyorum, uzun süredir seni seyrediyor. Hakkında yazılan yazıların doğru olup olmadığını çok merak ediyorum.»

«Doğru olması mümkün değil.» Melly'nin sesi sakin ve alaylıydı. «Hiçbir erkek o kadar dayanıklı olamaz.»

«Reklam bunlar,» diye onayladı Jim karısına homurdanarak. Yüzündeki endişe dolu ifadeden Trent'i kızdırmaktan korktuğu anlaşılıyordu.

Melly aniden kendini hasta gibi hissetti. Neşeli, hoş sohbet ve genelde düşüncesiz ancak çok iyiniyetli bir insan olan Sara sırf Trent'in varlığı yüzünden neden böyle bir durumla karşılaşmak zorundaydı yani? Jim'in bu sadakatsizliği nedeniyle kendisinden utanması gerektiğini düşündü Melly. Bu yüzden genç adama küçümseyici, yanındaki erkeğeyse nefret dolu birer bakış fırlattı elinde olmadan.

Trent'se ince parmaklarıyla kavradığı şarap dolu kadehe bakıyordu. O parmaklar aynı şekilde genç kızın tenine, pürüzsüz ve sıcak bir cildi okşamanın verdiği zevkle dokunmuştu. Melly bu duyguyu yeniden hatırladığında vücudundan bir sıcaklığın giderek yükseldiğini hissetti.

Trent sanki genç kızın bakışlarını fark etmiş gibi başını kaldırdığında, geniş ince dudakları ciddi bir ifadeyle kıvrılmıştı. Bu gülümsemedeki acıyı fark ederek şaşıran Melly'nin gözlerinde parlayan öfke kıvılcımları söndü ve genç adama karşı aniden bir sempati duymaya başladı. Bir erkeğin güç kazanmak uğruna onurunu satıp, daha sonra ne kadar acı bir pazarlık

yaptığını idrak etmesinin o erkek için çok yıpratıcı bir duygu olduğunu ilk kez düşünüyordu.

Jim'in uyarısından sonra Sara sessizliğe gömülmüş ve yüzünde endişe dolu bir ifade belirmişti.

Trent sanki kız kardeşiymiş gibi sıcak bir ifadeyle gülümseyip, «Onunla tanışmak ister misin?» diye sordu genç kadına.

Sara'nın gözleri şaşkınlıkla irileşmişti. «Gerçekten mi?» Genç adam yorgun görünüyordu ve Melly'nin yüzünde dolaşan kısık gözlerinde muamma dolu bir ifade vardı. «Onunla bazı işlerim vardı, o nedenle birçok kez karşılaştık.»

«Tanrım!» Sara heyecanla gülerken Trent garsona işaret edip salonun öbür ucundaki masaya bir mesaj gönderdi. Notu alan pop yıldızı ve yanındaki üç kişi onaylayıcı bir ifadeyle başlarını salladılar. Trent'in şarkıcının menajeri olduğunu belirttiği kişi garsona bir şeyler söyledikten sonra o da şef garsonla konuştu.

«Neler oluyor?» diye sordu Sara.

Trent alaylı bir ifadeyle güldü. «Taktik meselesi. Bizim masamıza geldiği takdirde herkes benim onları davet ettiğimi anlayacak. Böyle bir şey istemediği için hepimizin sığacağı büyüklükte bir masa organize ediyorlar.»

«Ama burası oldukça gözden uzak bir yer.»

«Gene de Auckland'da yaşayan herkesin burada neler olduğunu yarın sabaha kadar öğrenmiş olmasını önlemez, bu!»

Garson gülümseyerek yanlarına yaklaştıktan bir kaç dakika sonra hepsi de başka bir masaya geçmişlerdi. Yerlerine oturduklarında bir yanına Trent'in, öbür yanına da isminin Ryk Ward olduğunu öğrendiği şarkıcının yerleşmesine hiç şaşırmadı Melly. Zira genç adam, be-

ğeni dolu bakışlarını gizlemeye gerek duymadan onu inceliyordu.

'Garip,' diye düşündü Melly, genç adamın bir gece sonra vereceği konser hakkındaki konuşmalarını dinlerken. Eğer kendisi yerine üvey ablası Jennet burada oturuyor olsaydı bu bakışların sebebini anlayabilirdi. Çünkü Jennet ender rastlanan egzotik bir güzelliğe sahipti ve karşılaştığı erkekleri cazibesiyle anında büyülerdi.

Ancak çok uzun bir boya ve güzel denemeyecek kadar keskin hatlara sahip olan Melly bu tip bir ilgiye alışık değildi.

Oysa Ryk Ward'un mavi gözleri, genç kızın yüzünü incelerken ateşli ve arzu dolu bir ifadeye bürünmüştü. Melly de genç adamın bu ihtiraslı görünüşünün altında birtakım güçlü duyguların varlığını hissedebiliyordu.

Genç adam biraz küstah ancak eğlendirici bir insandı. Değerini iyi biliyordu, ancak kibirli değildi.

Ve Sara'yla büyüleyici bir şekilde flört ettiği halde, asıl ilgisini Melly'ye yöneltmişti. Genç adamın evli kadınlardan uzak durduğunu bir yerlerde okuduğunu hatırlıyordu Melly. Onun cezbedici hareketlerini dikkatle ve kibar bir şekilde karşılıyor, yakıcı bakışlarını ve gülüşlerini mümkün olduğu kadar görmezlikten geliyordu genç kız.

Ryk Ward'un eli genç kızınkileri bir an için okşadığında Melly mango suflesi yiyordu, Trent ise genç adamın menajeriyle alçak sesli bir konuşmaya dalmıştı.

Melly genç adamın istek dolu bakışını kaşlarını çatarak karşıladı.

«Boşuna çabalıyorum değil mi?»

«Üzgünüm.»

Ryk Ward gülümseyerek, «Aklımdan geçenleri yalanlayacak kadar güzel olduğunu düşünmüştüm zaten.»

Melly'nin kaşları biraz daha çatıldı. Genç adam yaklaşarak, «Senin yem olduğunu sanmıştım sevgilim. Çünkü erkeğin ajansımla şu anda bir anlaşma yapıyor. Güzel bir kızın yem olarak kullanılması da ilk defa gelmiyor başıma. Ayrıca Trent bu akşam buraya geleceğimi biliyordu,» dedi.

Melly dudağını ısırırken yüzü bembeyaz kesilmişti. «Bu sefer durumun öyle olmadığına eminim,» dedi alçak bir sesle. «Trent'in o şekilde çalışmadığına da eminim,» diye ekledi sonra hiç düşünmeden.

«Oh, parayla ilgili bir konu olduğu zaman insanların neler yapabileceğini tahmin edemezsin,» dedi kötümser bir alaycılıkla beriki.

Para ve güç! Genç kız şüpheyle kıvranarak Trent'in sert hatlı profilini, kemerli burnunu, çenesinin güçlü çizgisini ve bronz tenini süzdü. Genç adam da onun bakışını hissetmiş olmalıydı ki, başını çevirerek genç kızın gözlerine soru dolu bir ifadeyle baktı.

Doğru olamazdı! 'Oh Tanrım, lütfen doğru olmasın,' diye dua etti Melly. Ryk Ward'un Trent'inkiler kadar koyu bir renge sahip olan gözleriyle kendisini seyrettiğinin farkına varınca bakışlarını kaçırdı. Genç kızın kaşığı tutan elleri titriyordu. Hayır, burada ağlayamazdı. Zorlukla yutkunarak gözyaşlarını bastırmaya çalıştı.

Zorlukla duyulan bir sesle, «O davranışların normal olduğu çevrelere girmediğim için şanslı sayılırım,» diye fısıldadı.

«Şanslı sayılırsın,» dedi Ryk ve hoş olmayan bir şekilde ekledi. «Ancak böyle şeyleri her

yerde görebileceğini sana hatırlatmak isterim. Senin erkeğinin düzeyinde ise sadece ortaya konan para daha fazladır. Aradaki tek fark bu.»

«Senin kadar kötümser olmak istemezdim.»

Genç adamın gülümseyişinde acıma ve bir çeşit kabullenme vardı. «Hayatımın ilk yirmi yılını insanlara güvenerek geçirdim ve bir sabah uyandığımda kendimi ünlü ve iflas etmiş biri olarak buldum. Menajerim her şeyimi alıp kaçmıştı. Alabileceğim kadarını, ki bu çok az bir kısmıydı, geri aldım ve o günden beri hiç kimsenin beni aldatmasına izin vermedim. Sevgilin de sana söyleyecektir; başkalarına güvenen insanlar aptaldırlar.»

«O benim sevgilim değil,» dedi Melly.

Genç adamın kahkahası inanmazlık doluydu. «Ona âşıksın... bu çok belli. Ondan mümkün olduğu kadar faydalan sevgilim ve sonra da tekmeyi yemeden önce sen onu terk et. Böylece gururunu korumuş olursun. Erkekler fareye benzerler; en iyileri bile!»

Sanki bu sözler bir sinyal vermiş gibi, Trent başını çevirerek sakin bir sesle, «İştahın mı kaçtı Melissa? Tabağını değiştirteyim...» dedi.

«Hayır,» dedi Melly kaşığını yeniden eline alarak. Gecenin geri kalan kısmı genç kız için bir kâbus gibi geçti. Sara'yla Jim çok eğleniyorlardı. Ryk'la arkadaşları da gevşemiş, kendi çevreleriyle ilgili eğlendirici hikâyeler anlatarak Sara'yı şaşırtıyorlardı. Melly'yse onlara katılmak için kendini zorlarken Trent'in Ryk Ward'u cezbetmek için kendisini kullanmaya gerçekten niyetli olup olmadığını düşünüyordu. Genç kızın kalbi böyle bir şeyin mümkün olmadığını söylüyordu ona. Trent, sahiplenici bir insandı ve paylaşmayı sevmezdi. Ne var ki, Ryk Ward'un kız arkadaşlarının hepsinin kendisi

gibi uzun boylu, dolgun göğüslü, siyah saçlı ve siyah gözlü olduğunu bir dergide okuduğunu hatırladı istemeden.

Trent'in böyle bir ahlaksızlık yapmış olabileceği düşüncesi Melly'yi çılgına çeviriyordu. Tabii orada herhangi bir tatsızlık çıkarması mümkün değildi. Bu nedenle öfkesini bastırmaya çalışarak mümkün olduğu kadar çekici ve hoş biri gibi davrandı.

Genç kızın gece sona erdiği için duyduğu sevinç kısa sürdü. Arabaya bindiklerinde o iğrenç varsayımlar yeniden beynine üşüşüvermişti.

«Tanrım çok yoruldum!» dedi Sara esneyerek, «Oh, ama çok eğlendik, çok teşekkürler Trent.»

«Eğlendiğinize sevindim,» dedi genç adam tatlı bir sesle.

Sara bir kahve içmek için onları davet ettiğinde Trent Melly'nin yorgunluğunu bahane ederek, bunu reddetti.

«Seni ararım,» dedi Sara Melly'ye. «İyi geceler.»

The Towers'a geri dönmeleri birkaç dakika sürdü. Melly camdan dışarı bakarken yorgun gözlerini açık tutabilmek için iradesini zorluyordu. Noel çok yaklaşmıştı ve genç kız pek yakında Te Puriri'ye giderek Trent'i unutmaya çalışacaktı. Daha sonra geri döndüğünde ise bir bahane bularak başka kızlarla birlikte bir daire kiralayacak ve böylece Trent kendisini almaya çalıştığı takdirde bir şekilde korunmuş olacaktı. Ayrıca yeni bir iş de aramak zorundaydı.

Küllendiğini sandığı sevgisinin hâlâ canlı olduğunu artık anlamıştı Melly. Trent'in varlığıydı onu canlandıran.

Bölüm Yedi

Trent, Melly'nin dairesinin önünde genç kızın yüzünü incelerken bir yandan da onun çenesini tutuyordu.

«Bunalmış görünüyorsun,» dedi sert bir şekilde.

Melly omuzlarını hafifçe silkerek, «Sanırım iyi bir sebebim var bunun için,» dedi.

Genç adam kaşlarını çatarak, «Ne demek istiyorsun?» diye sordu.

«Eh bu akşamki gezimiz oldukça kârlı oldu, değil mi?»

Genç adamın ağzı sert bir ifadeye bürünmüştü. «Kavga etmeye hazırlandığını gördüğüm halde sana teslim olmayacağım Melissa. Sabahleyin görüşürüz.»

«Dışarı çıkacağım.»

Genç kıza inanmadığı belliydi ancak. «Tamam, seni ben götürürüm. Saat kaçta çıkacaksın?» dedi.

«Dokuz kırk beşte,» dedi Melly dudaklarını ısırarak.

Trent gülümseyerek başını eğdi. Melly'nin gözkapaklarına dokunan dudakları ılık ve yumuşaktı. Ancak, genç kız erkeğin vücudundan yükselen sıcaklığı hissedebiliyor, kontrolünün yüzeyde kaldığını biliyordu.

«İyi geceler,» diye fısıldayarak onu yumuşak bir şekilde öptüğünde Melly'nin vücudunun ısısı giderek yükselmeye başlamıştı.

Melly'nin uykuya dalması pek sorun olmadı.

Makyajını çıkarmadan önce bir uyku hapı yuttuğundan yatağa yattığında esnemeye başlamıştı.

Genç kızı uykudan uyandıran telefonun sabırsızca çalan sesi oldu.

«Evet?» diye mırıldandı ahizeyi eline alarak.

«Tanrı aşkına neyin var? Beş dakikadır sana ulaşmaya çalışıyorum! Neredeyse aşağıya iniyordum ki...» dedi telefondaki ses.

«Üzgünüm, uyuyakalmışım,» diye cevap verdi genç kız esneyerek kendini yukarı çekerken. Beynindeki zonklamayı durdurmak için elini alnına götürerek masaj yapmaya başladı.

«Saat dokuz buçuk oldu. Kiliseye gitmeyi hâlâ istiyor musun?»

«Nereye gideceğimi nasıl anladın?» Melly kendini ele verdiği için öfkelenerek sustu.

Trent'in sesindeki işkence verici alay çok barizdi. «Beynini okuyabiliyorum,» dedi kuru bir sesle.

Melly içini çekti. «Evet, zamanında hazır olabilirim. Yürümek sadece beş dakikamızı alır.»

Kilisenin sakin ve huzur verici havası genç kızın başağrısının geçmesini ve duygularının canlanmasını sağlamıştı.

Eve döndüklerindeyse kendi dairesine çıkmaya niyetliydi. Ama Trent kendi katının düğmesine basınca asansörde yalnız olmadıkları için sadece anlamlı bir şekilde genç adama bakmakla yetinerek başını çevirdi. Bu hareketi genç adamı kirpiklerinin ardından seyreden iki kadının gözleriyle karşılaşmasına sebep olmuştu.

İkinci kadın Melly'nin katında inince genç kız da onu takip etmeye hazırlandı. Trent'in parmaklarını ensesinde hissedince ise onu zorla alıkoyması hakkındaki düşüncelerini genç ada-

ma söylemeye başladı. Bu arada asansör çatı katına varmıştı ve Trent alaycı bir gülüşle kendisini asansörden çıkmaya zorluyordu.

'Tanrım!' diye düşündü genç kız paniğe kapılmış bir halde. 'Tanrım onu o kadar çok seviyorum ki!'

Şampanya, taze sıkılmış portakal suyu, çeşitli baharatlarla hazırlanmış ve havyarla süslenmiş yumurta ve üzerine türlü reçeller sürülmüş çöreklerden oluşan bir kahvaltı hazırlamıştı Trent balkondaki masaya.

«Böyle sofra hazırlamayı nereden öğrendin?» diye sordu Melly midesi kazınarak. «Süper bir kahvaltı. Ben genellikle sadece bir kâse yoğurt yerim.»

«Biliyorum. Çok geniş bir repertuarım yok ancak yaptıklarımı da çok iyi yaparım.»

Genç kız başını sallayarak, «Gerçekten harika bir masa hazırlamışsın!» dedi.

Bir süre sonra Trent çilek yerken Melly de çayını yudumlayıp manzarayı seyretmekle meşgûldü. Bu arada sinirleri iyice gerilmişti, zira genç adamın zaman doldurmaya çalıştığını ve dün gece kendisinin başlattığı kavgayı sonuçlandırmaya niyetli olduğunu biliyordu. Kuvars gibi parlayan gözleriyle genç kızı seyrederken yüzünde de kararlı bir ifade vardı.

«Ne kadar düzenli bir insan olduğumu gördün mü?» diye sordu Trent hafif bir gülümseyişle. «Kutsal görevini yerine getirebilmen için zamanında kalktım, sonra da gıdasız kalmaman için seni besledim.»

Melly sandalyesinde rahatsızca kıpırdanarak bardağını masaya doğru indirdiğinde, bakışları bardaktaki sıvıya yansıyan güneş ışınlarına takılmıştı. Bir an için teslim olup, onunla evle-

neceğini söylemek istedi genç kız. Kendisini bırakmak çok- kolay olacaktı.

Ancak böyle bir şey yapamazdı. Onunla evlendiği takdirde kendisini tamamen ona adayacaktı ve eğer Trent yeniden ihanet ederse kalbi paramparça olacaktı. Kendini koruma içgüdüsüyle çenesini kaldırarak genç adamın korkutucu bakışlarını soğuk bir ifadeyle karşıladı.

«Şimdi,» dedi genç adam omuzunu silkerek, «Ryk Ward'un dün gece o kadar inatçı ve kaba davranmana neden olan sözlerini harfi harfine bana tekrarla.»

Bir gece önceki öfkesini hatırlaması genç kızın dudaklarını titretmişti. Bunu engellemeye çalışarak, «Üzgünüm, hiç kimsenin fark etmeyeceğini sanmıştım,» dedi.

«Eh, Ryk farkına vardı, ama o önemli değil. Arkadaşların ise göremeyecek kadar çok eğleniyorlardı. Ne oldu, kalbimin kraliçesi?»

«Beni bir yem olarak kullandığını düşünüyordu.»

Neşeyle parlayan güneş ışınlarının altında bu sözler, tıpkı Ryk'ın genç kızın beyninde filizlenmesine sebep olduğu tatsız şüphe kadar çıplak ve çirkin bir görünüme bürünmüştü.

Melly yüzü kızarmış bir halde genç adamın ne düşündüğünü anlayabilmek için onu seyrediyordu. Ancak kendisine bakan soğuk gri gözlerde hiçbir ifade yoktu. Trent'in çok iyi bir poker oyuncusu olabileceğini düşündü Melly.

«Ve sen de ona inandın değil mi?» diye sordu Trent iğneli bir ifadeyle.

Melly dudaklarını ısırarak, «Yo..., nasıl bilebilirdim ki? Anlaşmanı yapıncaya kadar benimle ilgilendiğini hiç kimseye belli etmedin.»

«Ona inandın!»

Acı dolu bir ifadeyle yüzünde dolaşan göz-

ler Melly'nin suçlulukla kızarmasına neden oldu.

«Senin ifade ettiğin gibi sana sahip olduğumu belli etmeye çalışmadım zira sen bunu yeterince açık bir şekilde ortaya koyuyordun. Ayrıca senin ve arkadaşlarının eğlenceli bir gece geçirmenizi istemiştim. Onun için Ward sana sulanmaya başlayana kadar kibar davranıyordum. Onunla büyük bir ihtimalle ileride de karşılaşacağımız için, senin müsait olduğunu düşünmesine fırsat vermeyecektim. Zamparanınteki ve menajerinin de söylediği gibi maalesef senin fiziğin onun idealindeki kadın tipine tıpatıp uyuyor,» dedi Trent buz gibi bir sesle.

Melly'nin solgun yüzü keskin bir ifadeye bürünmüştü. Genç adama yalvararak baktığının farkında olmadan dilini alt dudağında sinirli bir şekilde dolaştırdı.

Trent homurdanarak, «Of, Tanrının cezası! Bana inanmıyorsun değil mi? Senin için ben nefret edilecek bir korsan, istediklerini elde ederken kimlere zarar verdiğini umursamayan bencil biriyim,» diye bağırmaya başladı.

Melly'nin duyduğu öfke, dileyeceği özürleri unutmasına sebep oldu. «Evet,» dedi küstahça, «Eğer öyle olmasaydın bana açıklardın... bana neden...»

«İhanet ettiğimi mi?» Trent'in kahkahası sert ve korkutucuydu. «Eğer başka bir alternatifimin olmadığını söyleseydim bana inanır mıydın?»

«Evet,» dedi Melly ekşi bir sesle. «Tabii Sir Peter'ın çıkarlarını kontrol etmenin tek yolu Cathy'yle evlenmekti. Başka bir alternatifin olmadığı belli. Sonuç olarak senin başını döndüren güç değil mi? Onunla sevişirken gözlerini kapatıp bütün o gücü ve paraları mı hayal

ettin...» Hissettiği bu ilkel kıskançlık nedeniyle ne kadar kabalaştığına şaşırarak sustu ve acı dolu gözlerini genç adama kaldırdı.

Trent'in yüzü soluk ve ifadesizdi; ta ki bakışlarını doğruca genç kıza çevirene kadar. O zaman Melly genç adamın dudaklarının bembeyaz kesildiğini ve bakışlarında parlayan buz gibi ifadeyi görerek korktu. Trent'in yüzü Melly'nin daha önce hiç görmediği ve varlığını bile bilmediği vahşi bir kuvveti sergiliyordu.

«Ona hiç dokunmadım.» Genç adamın sesi o kadar yavaş çıkmıştı ki genç kız zorlukla duyabildi.

Öfke, Melly'nin benliğindeki duygu fırtınasına karşı tek korunmasıydı. Titreyen ellerini kucağında birleştirerek küstahça, «Neden dokunacaktın ki? İstediklerini zaten elde etmiştin, değil mi? Onu biraz daha kandırmaya tenezzül ettiğini hiç sanmıyorum. Yoksa seni o mu istemedi?»

«İstediğim...» dedi genç adam korkunç bir sesle, «Sendin ve şimdi burada olduğuna göre, sana sahip olacağım!»

Bir an için Melly yanlış işittiğini zannetti. Ancak genç adamın yüzüne fırlattığı bir bakış bu tahmininde yanıldığını anlamasına sebep oldu. Trent kendisini çıplak bir arzuyla seyrediyordu, yüzünde ise acı ve kararlılık dolu bir ifade vardı. Tıpkı nefret ettiği ancak göz diktiği bir avı öldürmeye hazırlanan bir avcıya benziyordu Trent.

Paniğe kapılmamaya çalışarak konuşmak için ağzını açan Melly, ses tellerinin çalışmayı reddettiğini fark etti. Ne kadar korkmuş olduğunu ancak o zaman anladı ve titreyen ellerini boşuna durdurmaya çalıştı.

Genç adam gülümseyerek kendisine doğru

yaklaşırken, «Trent,» diye fısıldayabildi ancak.

«Çok uzun bir süredir bekliyorum,» diye mırıldandı genç adam. «Çok fazla bastırılan arzular sabit fikir haline gelir. Zihni sürekli aynı konuyla meşgul olan erkeklerse tehlikelidir. Melissa sana sahip olacağım.»

«Hayır!» Şoke olmuş bir halde itiraz etmeye çalışan genç kızın sesi, Trent'i itmeye çalışırken kesildi. O kadar sinirliydi ki kuvvetini ellerinde toplayamıyordu. Yeniden karşılaştıkları gün, genç adamın elini tutup yumruk haline nasıl getirdiğini hatırladı. Böyle bir sonun kaçınılmazlığı daha o zamandan belliydi.

Trent genç kızı çekerek ayağa kaldırırken dudağının kenarında hâlâ o acı gülümseme vardı. «Evet,» diye fısıldayarak onu kendisine doğru yaklaştırdığında, Melly genç adamın vücudunda uyanan gerilimin sertliğini hissetti «Evet, bir tanecik aşkım.»

Melly'nin dudakları üzerinde dolaşan dudaklar yakıcıydı ve o ilkel karşılığı talep ediyordu. Vücudunun her hücresinin gittikçe artan bir şekilde tepki gösterdiğini hisseden Melly'nin beyni düşüncelerine karşı koymaya çalıştı.

«Buna tecavüz denir,» diye fısıldadı genç kız. Trent'se Melly'nin ensesinde dolaşan elleriyle genç kızın boynunu arkaya doğru çekerek dudaklarını pürüzsüz boynuna yapıştırdı.

Genç adamın elinin baskısını hissettiği her noktadan sanki vücuduna milyonlarca elektrik akımı yayılıyordu Melly'nin. Onun erkeksi kokusunu hissederek zevkle titredi. Boynunda gezinen dudaklar sıcak ve araştırıcıydı. Erkeğin, dilini, hafif ıslak bir çizgi çizerek, açlığını ve ne kadar tahrik olduğunu haykırırcasına hızla çarpan boynunun çukuruna kadar indirdiğini hissederek titredi genç kız. Cildi çok hassaslaş-

mıştı ve genç adamın dokunuşları işkence verircesine kendinden geçiriyordu Melly'yi.

Trent'in sert göğsü altında ezilen göğüslerinden bütün vücuduna bir sıcaklık seli yayılıyordu.

Son bir çabayla karşı koymaya çalışarak boğuk bir sesle, «Eğer beni sevseydin, bana böyle bir şey yapmazdın, Trent. Yapamazdın,» dedi. Genç adama karşı kullanabileceği tek silah buydu. Aralarındaki savaş neredeyse sona ermek üzereydi. Genç adam kızdan aldığı tepkilerden kaleyi fethetmeye çok yaklaştığını bilecek kadar da tecrübeliydi.

«Bunun için artık çok geç,» diye fısıldadı derinden gelen bir sesle. «Çok geç, Melissa. Ben de böyle olmasını istemiyordum. Ama sana sahip olmamın tek yolu buysa ... bırak böyle olsun.»

Trent'in ağzı genç kızın dudaklarını yeniden hapsederek aralanmaya zorladı. Genç adamın kararlı saldırısının karşısında Melly teslim olarak arzuyla kıvrandı. Beyni karşı koyma düşüncesini tamamen unutarak duygularının getirdiği mesajları kaydetmeye başlamıştı. Ellerini genç adamın gömleğinin altına sokarak onu kendine doğru çekti ve sırtını okşamaya başladı. Bu ipeksi cilt ve sert kaslar genç kıza müthiş bir zevk veriyordu.

Gözlerini kapatarak duygularına kulak verdiğinde vücudunun daha fazla bastıramayacağı bir arzuyla dolduğunu hissetti. Elbisesi omuzlarından kayarak yere düştüğündeyse tamamen yabancı olduğu erotik duygularla titrediğini fark etti.

«Oh Tanrım!» diye mırıldandı Trent sertçe. «Öyle mükemmelsin ki!»

Daha sonra Melly birinin kendilerini görebi-

leceğini nasıl olup da 'düşünmediğine şaşıracaktı. Ama o anda vücudunda gezinen ellerin yaktığı ateşten başka bir şeyi düşünecek durumda değildi.

Ve yine daha sonra Melly genç adamın ne kadar hünerli bir âşık olduğunu, ellerini, dudaklarını ne kadar ustalıkla kullandığını ve onu kucağına alıp yatak odasına götürdüğünde bile itiraz edemeyecek kadar kendinden geçmiş olduğunu itiraf edecekti kendine.

Trent genç kızı çarşafların üstüne bırakmadan önce bir eliyle örtüyü kaldırdığında Melly'nin gözleri bir mücevher gibi parlıyordu, cildi ise kızarıp nemlenmişti. Bir an için etrafındaki sis aralanır gibi olduysa da, Trent başını eğerek nemli dudaklarıyla göğüslerini öpmeye başlayınca vücudu yay gibi gerilerek zevkle ürperdi.

«Ne kadar istekli görünüyorlar,» diye fısıldadı Trent nefes nefese. Genç kızın sutyeninin klipsini açana kadar da dudaklarını ayırmadı. Dantel çamaşırı sevgi dolu bir hareketle çıkardıktan sonra başını kaldırarak gözlerinin önüne serilen bu muhteşem güzelliği alevli bakışlarla seyretti genç adam.

Melly kısık gözleriyle Trent'in elinin göğüslerini avuçlamasını seyrederken artık utanmıyordu.

Yüz hatlarını sertleştiren arzuya rağmen genç adamın hareketlerine şefkat ve yumuşaklık hâkimdi. Melly'nin vücudunun kıvrımlarını; belinin girintisini, kalçalarının kadınsı yuvarlaklığını, bacaklarının ipeksi tenini, omuzlarını ve boynunu okşayan elleri titriyordu.

«Öyle uzun bir zamandır bekliyorum ki,» dedi boğuk bir sesle, «Çok uzun, sevgilim...»

Melly genç adamın neyi kastettiğini anlama-

mıştı ve buna önem vermiyordu. Zira o anda Trent'in gömleğini çıkarmakla meşguldü. Genç adamın çıplak bedeniyle karşılaştığında Melly'nin gözleri de en az genç adamınkiler kadar açlık doluydu. Tıpkı Trent'in kendisine yaptığı gibi, Melly'nin elleri de erkeğin omuzlarında, ateş gibi yanan teninde dolaştı. Tamamen kendinden geçmiş bir halde parmaklarını genç adamın göğsündeki kıllar üstünde gezdirirken ellerinin altındaki kasların sertleştiklerini hissederek başını kaldırıp genç adama gülümsedi.

Melly o anda ne kadar çekici göründüğünün farkında değildi. Bu hafif nemli dudaklar, yumuşak ve arzu dolu bakışlar, ihtirastan kızarmış yanaklar, genç adamın inleyerek başını eğmesine ve genç kızın başını yastıklara bastırarak, ona ne kadar ihtiyacı olduğunu belli edecek bir şekilde öpmesine neden oldu. Melly hâlâ gülümseyerek genç adamın kemerini çözmeye çalışıyordu. Trent yan dönerek üstündekileri çıkarttıktan sonra genç kızın üstündeki ipekle dantel karışımı son parçayı da çıkarıp attı.

Trent'in kavurucu bir şiddetle araştıran ellerini hissettiğinde Melly'nin vücudu ateşle kıvranmaya başladı. Genç adam o zamana kadar kendisine hâkim olmaya çalışmıştı. Şimdiyse çarşafların arasında yatan kızın görüntüsü sanki içindeki ateşin patlamasına sebep olmuş gibi bir şeyler mırıldandı ve daha fazla dayanamayıp genç kıza sahip oldu.

Melly bir an için keskin bir acı duydu ancak kısa bir süre sonra dünya kadar eski, kahkaha ve göz yaşı kadar temel bir ihtiyaç olan o ritmle karşılık vermeye başladığında acı da geçmiş, elinde olmadan attığı çığlık daha sonra hissettiği duyguların yoğunluğunda kaybolup gitmişti. Vücudu yakıcı bir arzuyla Trent'in erkeksi

isteklerine uymaya çalışırken, beyni sadece hissettiği duyguları, kanındaki artan gerilimi, vücudundaki kasları gerginleştiren coşkunluğu algılıyor ve varolması gerektiğini bildiği o tatmin duygusunu arıyordu.

Trent'in nefes alıp verişleri acı doluydu; hissettiği bu duygu fırtınasının arasından onun anlaşılmaz bir şeyler mırıldanan sesini duyuyordu genç kadın. Genç adamın yüzü bir maske gibi sert ve dayanılmaz bir açlıkla erimiş bir görünüme sahipti. Melly gözleri kapalı bir halde bir çığlık attı; beklediği tatmin duygusu inanılmaz bir zevk dalgası halinde gelerek kendi duygularından başka hiçbir şeyi fark etmeyecek kadar kendinden geçmesine neden oldu. Genç kadın kendini duygularına o kadar kaptırmıştı ki, Trent'in de sarsılarak titrediğini ve duygularını en küçük hücresine kadar dayanılmaz bir şekilde zevke boğan bu güçlü vücudun, kendi vücuduna kapandığını zorlukla fark edebildi.

Melly belki bayılmış, belki de uyumuştu. Şuurunu yeniden kazandığında beynindeki vuruşların Trent'in kalp atışları olduğunu anladı. Başını genç adamın omuzuna dayamış ve bir elini onun dümdüz karnına yaslamıştı. Kendini teslim ettikten sonra hissettiği rahatlık duygusu yavaş yavaş değişti. Utançla kararan gözleri, seven bir kadın gibi karşılık verdiği için aynı zamanda kendisine karşı duyduğu acı öfkeyle karıştı.

Trent sanki genç kadının düşüncelerini yansıtarak hafif bir sesle, «Şimdi beni sevmediğini söyle bakalım,» dedi.

Genç kadın zorlukla boğazını temizleyerek sertçe, «Sadece cinsel arzuydu,» dedi.

«Sadece bu mu?» Trent alay dolu bir ifadey-

le güldü. «Sadece bir tek şey değildi aptal kadın. Eğer sadece seks olsaydı aynı zevki ben para karşılığında yattığım bir kadından, sen de sana ihtirasla bakan herhangi bir erkekten alabilirdin. Ryk Ward'un senin o kadar arzuyla karşılık vermeni sağlayabileceğini sanıyor musun?»

Trent genç kadının titrediğini hissetti. Acımasız bir şekilde sözlerine devam ederken, sesindeki ifadeden, onun tiksintisini anladığı belli oluyordu. «En azından yalan söylemeye çalışmıyorsun. Neden daha önce başka erkeklerle birlikte olduğunu düşünmeme sebep oldun?»

Melly tükendiğini ve elinden gelse genç adamın sıcak vücuduna yaslanmış bir halde hayatının sonuna kadar yatabileceğini düşündü.

Yüksek sesle, «Ne önemi var? Bakire olduğumu bilseydin beni rahat bırakır mıydın?» diye sordu.

Trent birkaç dakika düşündükten sonra, «Yo, hayır. Doğa üstü bir kontrolüm yok. Seni çok istiyordum. Ancak biraz daha ... nazik olabilirdim sen de daha fazla zevk alırdın,» diye cevapladı.

Genç kadın neredeyse bir kahkaha atarak «Alamazdım...» diyerek durdu. Varlığını bile bilmediği arzularının ve ihtiyaçlarının tatmin olduğu o duygu fırtınasından daha fazla nasıl zevk alabilirdi?

Genç adamın kontrolüne gelince... Cathy Durrant'ın tahrik edici vücuduna karşı koyabildiğine göre müthiş bir dirence sahip olmalıydı. Annesinin kötümser tutumuna karşın, genç adamdan şüphelenmemişti Melly. Trent'in iradesinin gücünü çok iyi biliyordu.

«Senin de hoşuna gittiğine sevindim. İlk seferinde bazen pek güzel olmaz. Ben de gerek-

tiği kadar nazik değildim. O oldukça katı dış görünüşünün altında ihtiras dolu bir kişiliğin yattığını da biliyordum,» diyen Trent'in sesi memnun bir ifade taşıyordu.

Melly dudaklarını ısırdı. Yorgun bir halde sesindeki ilgiyi saklamaya gerek duymadan «Ne zamandan beri?» diye sordu.

«Seninle tanıştıktan bir ay sonra.»

Melly ona inanmadı. O kadar şaşırmıştı ki başını kaldırarak genç adama baktı.

«Ne?»

Trent gülümseyince yüzündeki yorgunluk dolu ifadenin sanki bir mucize olmuş gibi silinmiş olduğunu gördü Melly. Kendisi de en az onun kadar tatmin olduğu halde, yeniden canlanmış gibi görünüyordu genç adam.

«Bana inanmıyor musun? Seni temin ederim ki doğru söylüyorum. İlk karşılaştığımızda yanımda çok.. çok güzel bir kadın vardı. Ancak çok kısa bir sürede onu bir sevgili olarak görmekten vazgeçtim. Seninle tanıştıktan bir ay sonra ilişkimizi sadece arkadaşlık sınırları içinde yürütmeye karar verdik. O günden sonra da benim için başka biri olmadı.»

Melly genç adamın eğlence dolu bakışlarına şaşkınlıkla baktı.

«Bana inanmıyor musun?» diye sordu genç adam yumuşak bir sesle ve elini genç kadının sırtında gezdirmeye başladı.

Melly'nin yeniden tahrik olması mümkün değildi. Genç adamın sahiplenici tavırlarından bunalmıştı. Buna rağmen parmaklarının teması bugüne kadar varolmayan sinirlerine sıcak mesajlar yolluyordu.

«Evet,» diye mırıldanarak uzaklaşmaya çalıştı. Ancak genç adam Melly'yi aniden kendisine çekerek yüzünü kendi boynuna bastırdı.

«Hayır, inanmıyorsun,» dedi sertçe. «Beni sevdiğini itiraf etmen aylar bile sürse, peşini bırakmayacağım.»

Trent'in küstahlığı Melly'yi öfkelendirdi. «Bu arada sen ne olacaksın?» diye sordu sertçe.

«Ben mi?»

«Ben seni severken, sen de işinden arta kalan zamanlarda bana duygu kırıntıları vermekle yetineceksin herhalde. Seni cezbeden avının peşinde koşmak, değil mi? Kendimi kaybedip sana âşık olduğum takdirde ne olacak?»

«Oh Tanrım!» Trent öfke dolu bir tonlamayla söylemişti bu sözleri. «Benim sana âşık olup olmadığımı sormaya tenezzül ediyor musun acaba? Seni küçük aptal, tabii ki seni seviyorum. Bastığın yerlere tapıyorum! Seni her zaman sevdim. Sana baktığım zaman kendimi güçsüz hissediyorum, sanki kemiklerim eriyor. Melissa, ben...» Trent başını çevirerek dudaklarını Melly'nin saçlarına dokundurdu. «Sana nasıl söyleyebilirim?» diye sordu ümitsizce. «Hayatım boyunca istediğim tek kişi sensin.»

Melly bir an için genç adama inandı. Sesi söylediklerinde ciddi olduğunu belirtiyordu. Ancak bu sadece bir an için geçerli oldu.

Genç kadın sert bir sesle cevap verdi. «Söylediklerin çok güzel Trent ancak aşağı yukarı aynı sözleri üç yıl önce, beni Güney Fransa uçağına bindirmeden bir gün önce de söylemiştin. Bir ay sonra gönderdiğin mektupta ise o anın romantikliğine kapılarak söylediğin sözleri çok fazla ciddiye almadığımı ümit ettiğini yazmıştın.»

Melly öfkesinin o soğuk sözleri okuduğunda hissettiği ümitsizliği gizlediğini düşündü.

Genç adam inleyerek, «Kahretsin! Senin başka birini... Yo, hayır sadece asil bir şekilde dav-

ranmaya çalışıyordum. Başka birine âşık olmanı istememiştim. Bunu düşünmek bile tüylerimin diken diken olmasına sebep oluyordu, ancak sana bir şans vermek zorundaydım. Bu nedenle benden tam anlamıyla nefret etmeni sağlayacak bir mektup yazdım,» dedi.

«Amacına ulaştın,» dedi Melly sert bir sesle. Genç kadın, hâlâ bu şekilde, orada nasıl yattığına şaşırıyordu. Dudakları Trent'in boynuna dokunurken, vücudu genç adamın sıcaklığıyla sarmalanmıştı. Sadece Trent'in güçlülüğüyle değil aynı zamanda onun erkeksi havası tarafından da esir alınmıştı. Az önce tattığı tatmin duygusunu hatırlayarak tahrik oldu.

«Bir tanem, seninle karşılaştığımdan beri hiç kimseyle sevişmediğimi söylediğimde bana inandın da, bu konuda niye güvenmiyorsun?»

«Çünkü bana hiçbir şey söylemedin!» diye haykırdı Melly kendine hâkim olamayarak.

Trent'in elleri şefkatle genç kadının omuzlarını, nemli buklelerin altındaki ensesini okşadı. Kemiklerinin adeta eridiğini hisseden Melly'nin duyduğu öfke yok olarak yerini açlığa bıraktı.

«Bunu yapma,» dedi hemen hemen hıçkıran bir sesle. «Bana dokunduğun zaman doğru dürüst düşünemiyorum. Neden bana her şeyi anlatmıyorsun?»

«Çünkü bana inanmayacaksın,» diye fısıldayan genç adam yüzünü genç kadına doğru çevirince, Melly Trent'in dokunuşlarıyla işkence çektiği süre boyunca, kendi yakınlığının da onun üzerinde aynı etkiyi yarattığını gördü.

«Hayır!» diye haykırdı Melly kendisini çekerek. «Beni baştan çıkararak sana güvenmemi sağlayamazsın. Artık aptal değilim!»

Trent bir kahkaha attı ancak yüzünde soğuk

bir alaycılık vardı. «Öyleyse beni sevdiğine karar vermek zorundasın. Çünkü seni istiyorum; kalbini, beynini, ihtiraslı vücudunu, şiddetli tepkilerini... Sen bana aitsin Melissa, her şeyinle!»

Melly genç adamdan uzaklaşmaya çalışırken uzun parmaklı eller genç kadını belinden yakalayarak, kendisine doğru çekti. Ancak bu arada telefonun ısrarla çalan sesi bu sıcak atmosferi dağıttı. Trent küfür ederek ahizeyi eline alırken bir yandan da genç kadını kendi vücuduna bastırıyordu.

«Kim... oh! Evet.» Genç adam homurdandıktan sonra hafif bir sesle, «Emin misin?» diye sordu.

Arayan bir kadındı. Bu sesi duyan Melly kaskatı kesilmiş, kısa bir süre önce arzuyla yanan vücudu kıskançlık duygusuyla kıvranmaya başlamıştı.

«Tamam,» dedi Trent, «Birkaç dakikaya kadar yanında olurum.»

Genç adamın güçlü eli, ahizeyi sert bir sesle kapattı. Trent birkaç saniye boyunca gözleri tavana dikilmiş bir halde yattı. Genç adamın vücudundan o hararetli arzunun çekildiğini görmek Melly'ye acı vermişti. Kendini zorlayarak düz bir sesle sordu.

«Cathy mi?»

«Evet,» diye cevapladı genç adam içini çekerek. «Büyükannesi rahatsızlanmış ve kendisi de paniğe kapılmış.»

«O da seni arıyor ve sen de koşarak gidiyorsun.» Sanki eski karısı Trent'in üzerinde daha fazla hakka sahip olduğunu ve Melly'nin genç adamın hayatında ne kadar önemsiz bir yer tuttuğunu ispatlamaya çalışıyordu. Duygularının mantıksız olduğunu bildiği halde, duyduğu acı azalmamıştı Melly'nin.

«Daha yirmi bir yaşında,» dedi genç adam kibarca. «Ve yirmi bir yaşın olgunluğuna bile sahip değil. Ayrıca başka hiç kimsesi yok.»

«Kendisini kullanıp bir kenara fırlatan adama bile muhtaç olduğuna göre gerçekten çok yalnız olmalı.» Melly sesindeki şiddetli ifadeden korktu. «Yoksa onunla hâlâ iyi geçinmek zorunda mısın? Sir Peter gücün bir kısmının da onun elinde olmasını mı istemişti?»

Trent'in elleri genç kadının yüzünü avuçladığında Melly genç adamın yüzündeki öfke dolu ifadeyi görerek korktu. Ama Trent bir süre sonra gülerek Melly'nin başını kaldırarak onun soluk dudaklarına bir öpücük kondurdu.

«Hayır,» dedi sakin bir sesle. «Sir Peter'ın holdinglerinin kontrolü tamamen benim elimde. Cathy'nin mirası da tıpkı seninki gibi bir fon olarak ayrıldı. Beni hiçbir şekilde yerimden edemez. O çok yalnız Melissa, senin, hayatında hiç olmadığın kadar yalnız. Bu dünyada bencilce düşünmeden sevdiği bir tek kişi var o da büyükannesi. Cathy'nin güvendiği tek insan o ve daha da yalnız kalacağını düşündüğü için beni arıyor. Bunu anlayamıyor musun? Sen ailenin sevgisine ve güvenliğine her zaman için sahiptin. Şımartılıp ihmal edildiği için duygularının deprem gibi sarsıldığını anlayan bir kıza acıman çok mu zor?»

Melly ne kadar düşüncesizce davrandığını anlayarak küçük düştüğünü hissetti.

«Üzgünüm» diyerek başını genç adamın omuzuna gömdü.

«Ben de,» dedi genç adam kibarca. «Cathy maalesef uygunsuz zamanlarda aramayı huy edinmiştir ve ne yazık ki gitmek zorundayım kraliçem.»

Bölüm Sekiz

Dairesine döndüğünde kendisine bir kahve hazırlayan Melly, Cathy'nin telefonu yüzünden resmi karısı tarafından basılma ihtimaline karşı sevgilisinin evinden aceleyle kaçan bir metres gibi hissediyordu kendisini.

Tabii saçmalıyordu. O günkü düşünceleri ve duyguları tamamen mantıksızdı. Trent şiddetli bir şekilde kendisine sahip olurken nasıl karşılık verdiğini hatırlayarak kızardı Melly.

Genç adamın sevişme tarzının içinde uyandırdığı karmaşık etki hakkındaki düşüncelerini bastırmaya çalışarak, bakirelerin ancak çok az bir kısmının bu zevkli duygular dünyasıyla daha iyi bir şekilde tanışabileceklerini söyledi kendi kendine.

Trent, Melly'nin yıllar boyunca zorlukla geliştirdiği savunmasını paramparça etmişti ve sevişme tarzıyla da genç kadının beyniyle vücudu arasında kurduğu engelleri yıkarak, her ikisine de sahip olmuştu.

'Seks,' diye düşündü Melly alaylı bir ifadeyle, kesinlikle romantik ve uygar bir olay değildi. Karmaşık, yakıcı, heyecan verici duygularla yoğrulduktan sonra iki ayrı insanın kalben ve bedenen bir bütün haline gelerek bu duygularını birbirlerine açıkladıkları bir zirveydi bu.

Ve korkutucu bir şekilde kontrolünü kaybettiği halde ilişkilerindeki şefkat ve paylaşma duygusunu hatırladığında Melly'nin gözleri

yaşlarla doldu. Genç kadının vücuduna karşı duyduğu açlığa rağmen, Trent'in hareketleri, Melly'nin yüreğini sızlatacak kadar cömertlik, nezaket ve sevgi doluydu.

Sonuç olarak Trent genç kadına en ilkel şekilde sahip olduğu halde, Melly'yi kendisini sevdiğini itiraf etmeye zorlamıştı.

Melly düşünceli bir şekilde kahvesini yudumlarken, itirafının kàçınılmaz olduğunu düşünüyordu.

'Onu sadece arzuladığına inandığı sürece duygularını kolaylıkla kontrol edebiliyordu. Aralarındaki güçlü çekim sadece bu kadardı; arzu ve erkekle dişi arasındaki olağan etkilenme! Melly bunu kabul edebilir ve kendine hâkim olabilirdi.

Ancak şimdi çok daha üzücü bir gerçekle karşı karşıyaydı ve çok korkuyordu. Zira Trent'i seviyordu. Genç adam da kendisini sevdiği takdirde evlenebilirlerdi. Genç kadının açlık dolu kalbi böyle bir şeyden kaçınamayacağını söylüyordu.

Ve Melly uzun bir süre duygularını bastırmış olmanın verdiği şiddetli bir sıcaklıkla genç adamı sevecek ve günlerini ona ne kadar güvenebileceğini düşünmekle geçirecekti. Birbirlerinden ayrılmalarına sebep olabileceği için karşılaşacakları her engelin veya tatsızlığın etkisi daha fazla olacaktı. Cathy'yle yaptığı evlilik genç adamın yükselme uğruna her şeyini feda edebileceğini ispatlamıştı. Trent bir daha sevgiyle güç arasında bir seçim yapmak zorunda kalmayacak olsa bile Melly'nin onun karakterindeki zayıflığı bilmesi hayatlarını zehir etmeye yetecekti.

Genç adamın çok kuvvetli olduğunu düşündü Melly; kuvvetli ve şefkatli... Aynı zamanda

onu evliliğe iten iyimserliği de karakterinin bir parçasıydı.

'Umurumda değil,' diye fısıldarken bir öne bir arkaya doğru sallanıyordu Melly. Zira duyduğu acıyı ancak bu şekilde unutabilirdi. 'Umurumda değil... onu seviyorum,' dedi kendi kendine.

Ve genç kadının düşünceleri sevişmelerindeki inanılmaz mükemmelliğe döndü yeniden. Bir süre sonra Melly hamile kalmış olmayı ümit ettiğini fark etti. Zira o zaman kendisi karar vermek zorunda kalmayacaktı.

Ancak bu düşüncesi sadece çok kısa bir an sürdü. Ta ki gerçek Melly Hollingworth, aptal bir ihtiras yüzünden kendisini zayıf hissetmeyen o zeki kadın yeniden ortaya çıkana kadar. Karar vermekten kurtulmak için Tanrının yardımını isteyecek kadar güçsüzleşmesi mümkün müydü?

Omuzlarını dikleştirerek ayağa kalktığında yüz hatları sert bir ifadeye bürünmüştü. Bir karar verene kadar genç adamdan uzak durmaya çalışmalı ve iradesini kaybetmemek için onunla bir daha sevişmemeliydi. Her şeyden önce, karar vermek zorunda olduğu konu kendi hayatıyla ilgiliydi.

Telefon çaldığında Melly bu sesi beklediğini biliyordu.

«Melissa?» diyen Trent'in sesi yorgun gibiydi. «Korkarım bütün gün burada kalmak zorundayım.»

«Lady Durrant mı?»

«Çok kötü bir astım nöbetine tutulmuş ve birinin Cathy'yle kalması gerek.»

Genç adamın sesindeki ilgi ve şefkati duyan Melly, ahizeyi tutan parmakları bembeyaz kesildiği halde, onun eski karısına karşı duyduğu

endişenin garip bir şekilde sevgi dolu olduğunu düşündü. İfadesiz bir sesle, «Evet, tabii,» diye cevap verdi.

«Sevgilim bunu ben istemedim. Keşke şimdi senin yanında olsaydım.» Bir an için duraklayan genç adam sözlerini sertçe bitirdi. «Beyninde vızıldayan düşünceleri duyabiliyorum! Ancak seni öyle bir kendinden geçiririm ki, sadece sana zevk vermem için bana yalvarmak zorunda kalırsın. Bunu sakın unutma.»

Duyduğu acıya rağmen Melly'nin vücudu ateşli bir spazmla sarsıldı. Genç kadın farkına varmadan bir ses çıkarmış olmalıydı ki, Trent güldü ve sanki odaya biri girmiş gibi çabucak, «Hoşçakal sevgilim akşam eve geldiğimde görüşürüz,» dedi.

«Hayır!» Ancak telefon kapanmıştı bile ve ahizeyi yerine koyan Melly'nin vücudu özlemle titriyordu.

Uzun bir süre sonra genç kadın yatağa yatarken telefon yeniden çaldı.

«Geri dönemeyeceğim,» dedi Trent katı bir şekilde. «Sanırım Lady Durrant ölmek üzere.»

«Oh, Trent!» Genç kadının öfkesi tamamen geçmişti. «Çok üzüldüm. Yapabileceğim bir şey var mı?»

«Hayır. Sadece seni sevdiğimi hatırlaman yeter.»

Lady Durrant'ın ölüm haberini ertesi sabah kahvaltı yaparken okuduğu gazeteden öğrendi Melly.

Yaşlı kadının tek çocuğu olan oğlu, kızı Cathy'nin doğumundan iki yıl sonra öldürüldüğü için geriye tek varis olarak Cathy kalmıştı. Gazete Sir Peter'in imparatorluğunun Trent'e devredildiğini de yazmıştı; ancak paragrafın

büyük bir kısmı Lady Durrant'ın yaptığı iyiliklerle ilgiliydi.

Melly, işe gitmek üzere otobüse bindiğinde Cathy Durrant'ın şu anda teselli edilmeye ne kadar ihtiyacı olduğunu düşündü.

Genç kadın gün boyunca kendisini yiyip bitiren kıskançlığı bastırmaya çalıştı. Ancak ne kadar uğraşırsa uğraşsın bu duygudan kurtulamadığı için bütün dikkatini işine yöneltti.

Şirkette, Trent'in Cathy'nin yanında olduğu çabucak yayılmış, hatta Susan Field'ın kulağına kadar gitmişti. Melly genç kızın birlikte alışveriş yapıp yemek yeme önerisini reddetti ve tek başına büyük bir mağazada amaçsızca dolaşmaya başladı.

Yılbaşı hediyesi olarak Dougal'a tahtadan yapılmış Nuh'un gemisini, Jennet'a ise yeşil gözlerinin rengine uyan bir eşarp aldıktan sonra şirkete geri dönerken gördü onları. Cathy Durrant, koyu renk bir takım elbise giymiş olan Trent'in kolunda olduğu halde, kendilerini bekleyen taksiye doğru ilerliyorlardı.

Melly, sanki tek güç kaynağıymış gibi başını genç adamın omzuna yaslamış olan Cathy'yi inceledi. Trent sanki çok uzaklardaymış gibi görünüyordu. Ancak yanındaki kadına şefkatle davranması Melly'nin dudaklarını ısırmasına sebep oldu. Duyduğu kıskançlığa tamamen hâkim olmasına rağmen, çok daha etkili bir duygunun getirdiği şüphe nedeniyle gözleri yaşlarla dolmuştu. Genç adamın kendisini de aynı şekilde korumasını istiyordu artık.

Ancak onları birlikte görmenin verdiği yalnızlık duygusundan kurtulamadı. Ne o gün, ne de o olaydan sonra geçirdiği yalnız günlerde... Trent seviştikleri günden sonra ne eve dönmüş, ne de telefon etmişti.

Melly'nin, genç adamın gözünde ne kadar önemsiz olduğuna dair başka bir örnekti bu da. Genç kadın rahatlatılmaya ne kadar ihtiyacı olduğunu kendisine bile itiraf etmedi. Trent genç kadının tecrübesiz vücudundaki tepkileri uyandırmıştı. Melly de yeni tanıştığı bu duygulara karşı hissettiği açlıkla kıvranıyordu. Gecelerini ateş gibi yanan gözlerini tavana dikerek, uyumadan geçiriyordu.

O hafta sonu genç kadın Te Puriri'ye gitti. Cuma akşamı ticari bir uçakla gitmesine rağmen, pazartesi sabahı Rafe genç kadını kendi özel uçağıyla geri getirdi. Onu şirkete bıraktıktan sonra kendisi de Hollingworth çıkarlarını kârlı bir hale dönüştüren avukatlar ve muhasebecilerle bir toplantı yapmaya gitti. Genç adam şehre birkaç günlüğüne gelmişti.

«Sen de bizimle gelsene Jennet?» diye sormuştu Melly ümitle.

Üvey ablası Rafe'e karışık bir ifadeyle baktıktan sonra, «Hamileyim,» demişti neşeyle, «ve kendimi pek iyi hissetmiyorum. Burada kalsam daha iyi olur.»

Hafta sonu çok güzel geçmesine rağmen, Melly'nin hissettiği acı giderek artmıştı.

Yolda Rafe sakin bir sesle, «Neyin var bebeğim?» diye sormuştu. Melly'nin ona çocukca tapmasının nedenlerinden biri; Rafe'in yaşça kendisinden oldukça büyük olmasıydı asıl nedense birbirlerine çok kuvvetli bağlarla bağlı olmalarıydı. Bu nedenle genç kadının her bakımdan güvendiği tek kişi ağabeyi olmuştu.

«Annemi istiyorum,» dedi genç kadın alaylı bir tavırla. Sesi genç adamın yanlış anlamasına imkân vermeyecek kadar çok şey ifade ediyordu.

Güçlü erkeklerin çoğunda olduğu gibi, Rafe'

in de koruma içgüdüsü çok gelişmişti. Genç kadının profiline bir bakış fırlattıktan sonra, «İşlerini düzelteceğime dair artık sana söz veremem, ancak seni eleştirmeden dinleyeceğime söz verebilirim.» dedi.

«Biliyorum.»

Melly çok etkilenmişti. Aniden boğuk bir sesle, «Seni seviyorum Rafe. Yapabileceğin bir şey olsaydı senin yardımını isterdim inan. Ancak bu sorunu kendim çözmek zorundayım.» dedi.

Genç kadın kendisini hiç bu kadar yalnız ve çaresiz hissetmemişti. Ancak Rafe'le birkaç gün birlikte olması bile büyük bir değişiklik olmuştu onun için. Genç adam onu akşam, çok şık bir restorana götürdüğünde, kadınların Rafe'e nasıl baktıklarını görmüş, böyle bir ağabeye sahip olduğu için de gurur duymuştu. Rafe de, Trent de doğal bir otoriteye sahiptiler ve bu nedenle bütün dikkatleri üzerlerine çekiyorlardı. Hatta ağabeyi kendisini o kadar rahatlatmıştı ki, Melly Cathy'nin Trent'e neden bu kadar yapıştığını anlamaya başlamıştı.

Te Puriri'ye dönmeden bir gece önce genç adam, «Wetherall'lere verecekleri partiye gideceğime dair söz verdim. Herhalde çıldırmış olmalıyım. Sen de gelmek ister misin?» dedi.

«Oh, hayır...» Melly durakladı, sonra omuzlarını silkerek, «Neden olmasın?» dedi hafif bir sesle. «Onların verdikleri partilere hiç gitmedim. Oldukça çılgın geçermiş değil mi?»

Genç adam güldü. «Geçen yıllar, hepimiz gibi onları da uslandırdı. Kız kardeşimi çılgın bir partiye götürür müyüm hiç?»

Melly ağabeyinin önerisinin hafta boyunca büründüğü uyurgezer halini değiştirdiğinin farkında değildi. O taş gibi korkutucu kontro-

lünün ardındaki umut ışığı genç kadına bir canlılık kazandırdı ve Rafe de bunu görerek rahatladı.

«Çok şık bir elbise giy,» diye talimat verdi genç adam.

«Sen ne giyeceksin?»

Genç adam siyah kaşlarını alaylı bir ifadeyle kaldırarak, «Oh, ben artık gösterişli kıyafetler giyemeyecek kadar yaşlı ve evli bir insanım.»

Ancak Rafe koyu renkli dar pantolonu ve şık ipek gömleğinin içinde çok çekici görünüyordu.

Melly tek omuzlu, diz hizasında çift volanı olan kırmızı ipek jarse elbisesiyle salona gelip genç adamı gördüğünde gözleri irileşti.

«Nasıl görünüyoruz?» diye sordu ağabeyine.

«Oh, soyumuza yakışır bir şekilde tabii.»

Melly genç adamın sesindeki kuru tonlamaya güldükten sonra birlikte çıktılar.

Fiona ve Paul Wetherall çifti gösterişe çok meraklıydı. Ancak onlarla dalga geçilmemesinin nedeni, ince bir mizah anlayışına sahip olduklarından gerektiği zaman kendi yaptıklarına gülmeleriydi. Bu şekilde o tip bir hayatın sebep olabileceği aşırılıklardan kendilerini koruyabiliyorlardı.

Melly bu çiftin verdiği partiler hakkında çok şey duymuştu ve hatta Yeni Zelanda'dan ayrılırken, bunların skandal niteliğinde olduğunu düşünmüştü. Ancak şimdi partinin verildiği zemin katta etrafına bir göz attığında, gerçeğin dedikodular kadar ilgi çekici olmadığını fark etti.

Partide altmış yaşlarında iri yarı bir adamdan son moda kıyafetlere bürünmüş gençlere kadar her yaştan ve her tipten insan vardı. Yüzleri yaptıkları aşırı makyaj nedeniyle bir

maske görünümündeydi.

Melly aynı zamanda televizyona çıkan bir çok televizyon yıldızının da partiye gelmiş olduğunu gördü. Yeni Zelanda'ya bir dizi film çekmek üzere gelmiş olan bir İngiliz aktör ve Amerika'da satış rekorları kıran bir tarihi romanın yazarı olan ufak tefek bir kadın da vardı konuklar arasında. Ve Cathy Durrant'ın beline sarılmış bir vaziyette duran Trent de oradaydı.

İlk şaşkınlık anından sonra, durumu çok iyi idare etti genç kadın. Gülümsüyor, konuşuyor ve bir sürü insanla tanışıyordu. Hiç kimse tuhaf bir şekilde kendisine bakmadığına göre davranışları normal olmalıydı. Ancak ne söylediklerinin bir tek kelimesini, ne de tanıştığı insanların isimlerini hatırlıyordu. Bakışları Rafe' in gözleriyle karşılaştığında genç adamın yüzündeki endişe dolu ifadeyi gördü. Rafe Melly' nin gerginliğinin sebebini anlamıştı!

Karşılaşmasının kaçınılmaz olduğunu bildiği halde, Trent'in sesini arkasında duyduğunda genç kadının kalbi çılgıncasına atmaya başladı. Rafe başını çevirdi ve iki erkek birkaç saniye için birbirlerini hırs dolu bir ifadeyle süzdüler. Neden sonra Melly bütün gücünü toplayarak Trent'e bakma cesaretini bulduğunda, bakışları duygularını ele vermiyordu ve sert bir ifadeye bürünmüştü.

«Selam Trent!» dedi genç kadın kendisini bile şaşırtacak kadar düzgün bir sesle.

Trent bakışlarını Rafe'den uzaklaştırarak, genç kadına çevirdi ve gülümsedi. «Nefis görünüyorsun. Gel dans edelim.»

Melly belli belirsiz bir sesle, «Cathy ne olacak? Onunla birlikte...» diye itiraz etti.

«Oh, o erkek arkadaşıyla birlikte.»

Melly daha fazla itiraz etmeden genç adamla dans etmeyi kabul etti. Trent'in kolu beline dolanıp vücutları birbirine değdiğinde, ürperdi.

«Sakinleş, biraz,» diye yumuşak bir sesle fısıldayan Trent, dudaklarını genç kadının alnına dokundurdu. «Son görüşmemizden bu yana neler yaptın? Beni özledin mi?»

Melly işte o an genç adamdan nefret etti. Fırtınalı gözleri genç kadının duygularını yansıtıyordu çünkü.

«Seni arayabilirdim ancak bunu yapmamın pek doğru olmayacağını düşündüm. Söylemek istediklerimi telefonda anlatamazdım.»

«Ne söyleyecektin ki?»

Trent başını eğerek fısıldadı. «Seni özlediğimi, sana ihtiyacım olduğunu ve gece gündüz sana karşı duyduğum açlığı... Sesini duymanın tatlı bir işkence olduğunu ve seni görmediğim günlerin bir türlü bitmek bilmediğini söyleyecektim.»

Genç adamın bu sözleri Melly'yi heyecanlandırdı. Trent'ten uzak durmaya çalışmak da bir işkenceydi. Başını çevirdiğinde, Cathy Durrant'ın mavi gözlerinin gizlemeye çalışmadığı bir öfkeyle dolu olduğunu gördü. Kuru bir sesle, «Eski karın ne hikâyeler anlattığını merak etmiş olmalı. Halinden pek memnun görünmüyor,» dedi.

«Çok şımarık ve sahiplenici biridir,» dedi genç adam düz bir sesle. «Ancak benim üstümde hiçbir hakka sahip olmadığını biliyor.»

«Onun büyükannesinin ölümüyle sarsıldığını sanmıştım.»

Trent genç kadının sesindeki suçlayıcı tonlamayı kibar bir gülümsemeyle karşıladı. Araştırıcı gözleri Melly'nin gizlemeye çalıştığı öfke dolu kıskançlığın farkına varmıştı. «O parlak

dış görünüşüne aldanma. Duygularını gizlemeyi öğrenmek zorunda kaldı. Bu gece dışarı çıkmaya ikna etmek için erkek arkadaşıyla birlikte çok dil döktük. Zira böyle bir şey yapmasının saygısızlık olduğunu düşünüyordu.»

Trent başını çevirerek ev sahibiyle konuşan Cathy'yi seyretti. Melly genç adamın yüzündeki maskenin ardındaki düşünceleri öğrenmek için sahip olduğu her şeyi feda edebileceğini düşündü. Trent başını ona doğru çevirdiğinde ise genç kadının dudakları titriyordu.

«Şu anda kesinlikle eğlenmiyor, Melly,» diye bitirdi sözlerini.

«Ben de,» diye fısıldadı Melly. «Ve sen de Trent. Bu pek iyi bir şey değil, bunu anlamıyor musun?»

«Hayır.» Genç adam tüm iradesini bu tek kelimede toplamıştı ve Melly onun kararlılığı karşısında duyduğu güçsüzlükle titredi.

Trent genç kadını kendisine biraz daha çekti. Sarılışında ihtirastan çok şefkat duygusu vardı. Buna rağmen yeniden konuştuğunda sesindeki o korkutucu kararlılık kaybolmamıştı. «Tatlı sevgilim, benimle neden savaştığını biliyorum ve duygularını çok iyi anlıyorum. Ancak her zaman hissettiğin bu korku ve saçmalıklarınla hayatımdaki tek güzel şeyi zehir etmene izin vermeyeceğim.»

«Böyle bir şeyi nasıl söylersin?» Melly'nin bu sözlere inanmadığı öylesine açıktı ki. «Benim için her şeyden vazgeçmeni, işini unutmanı söyleseydim, bunu yapar mıydın?»

Melly genç adamın vücudunun duyduğu gerilimle sertleştiğini ve hatlarının keskinleştiğini hissetti. «Yapmamı istediğin şey bu mu?» diye sordu hafifçe vurgulayarak.

Melly yorgun bir halde başını salladı. «Tabii

ki hayır. Böyle bir fedakârlık istemeye hakkım yok. Hepsinden öte, bir sürü insan yaşamak için sana güveniyor. Ve sen de işini seviyorsun değil mi?»

«Bu son yıllar boyunca aklımı kaybetmememi sağlayan tek şey işim oldu.» dedi genç adam kısaca. «Ancak ondan nefret etseydim bile yine de vazgeçemezdim. Sir Peter'a söz verdim.»

Melly başını salladı. «Daha önce de söyledim, böyle bir şeyi asla isteyemem. Hikâyeleri duymadığımı mı sanıyorsun?» Genç kadının gülüşü titreyerek soldu. «Kütüphanede çalışıyor olsam bile, dedikodular bana da ulaşıyor. Elemanların senin parlak zekân, kabiliyetin ve seçtiğin alandaki acımasız korsanlığın hakkında birbirleriyle konuşmaya bayılıyorlar. Her şeyden vazgeçmeni istemeye hakkım yok.»

«Beni çok iyi tanıyorsun.» Bu sözler tam anlamıyla bir kompliman sayılmazdı. Melly'nin bunların ardındaki ifadeyi çözmesine fırsat tanımadan devam etti genç adam. «Sen ve ben birbirimizi çok iyi tanıyoruz; o ilk uzun bakışmamızdan beri, Melissa, biraz da kalbinin sesini dinleyemez misin? Yapacağın tek şey seni bir daha üzmeyeceğimi söylediğimde bana güvenmen. Geçen sefer kalbimi sanki kesip atmıştım. Böyle bir şeyi yaptım çünkü sen çok uzaklardaydın. O sözleri yüzüne karşı söyleyemezdim.» Genç adam boğuk bir sesle sözlerini noktaladı. «Eğer burada olsaydın buna ihtiyaç da kalmazdı zaten.»

Melly öfkeyle dudaklarını ısırdı. «Üzgünüm,» derken ne için özür dilediğini kendisi de bilmiyordu.

«Çok... yorgun görünüyorsun.» Trent'in sesi ifadesizdi. «Eve gidip uyumalısın. Ağabeyin ne kadar kalacak?»

Rafe'in varlığını unuttuğu için şaşırarak onu görünceye kadar etrafı araştırdı Melly. Genç adam duvara yaslanmış, yaşlı bir adamla konuşuyordu.

«Yarın dönüyor,» dedi Melly pürüzlü bir sesle. «Trent, seni tekrar görmek istemiyorum. Lütfen çok fazla zorlama yoksa... yoksa Auckland'dan ayrılmak zorunda kalacağım.»

Genç kadının elinin altındaki kaslar gerildi. «Pekâlâ,» dedi uzak bir ifadeyle Trent. «Seni üzmek istemiyorum sevgilim. Bugüne kadar da sadece üzdüm seni, değil mi?»

Melly'nin yüreği sızlamaya başlamıştı. Çünkü kendisinin de aynı şekilde onu üzdüğünü anlamıştı.

«Yürümeyecek,» dedi genç kadın aklı karışmış bir şekilde. «Of Tanrım! Rafe nerede?»

«Seni ona götüreyim.»

Melly yarım saat sonra yatağa yattığında ağlarken çıkardığı seslerin duyulmaması için yüzünü yastığa bastırıyordu. Bu arada kapının açıldığını duymadı. Rafe'in odaya girdiğini, ancak genç adam omuzuna dokunup bir küfür savurunca fark etti.

Genç kadının hıçkırıkları yavaş yavaş dindi. Bir süre sonra Rafe sakin bir sesle, «Bana anlatsan iyi olmaz mı? Derdini paylaşmak işini kolaylaştırabilir.»

Melly genç adama her şeyi anlattı. Kontrolünü yeniden kazanırken sesi de güçlenmeye başlamıştı.

Sözlerini bitirdiğinde, «Anlıyorum,» dedi Rafe düz bir sesle ve odaya uzun bir süre bir sessizlik hâkim oldu. «Hiç yanılmış olabileceğini düşündün mü Melly?»

«Böyle bir şeyin olması için çok dua ettim ancak başka ne gibi bir sebep olabilir ki?»

«Oh, aklıma bir sürü sebep geliyor.» Rafe ayağa kalkarak pencereye doğru yürüdü. «Bir sürü,» diye tekrarladı düşünceli bir ifadeyle.

«Ne gibi?»

«Şantaj! Yaşlı Peter Durrant çok zor bir adamdı ve savunmasındaki tek zayıf taraf Cathy'ydi. Onun geleceğini garantilemek istemiş olabilir ve bunu da sadece Trent'in yapabileceğine karar vermiş olabilir.»

Melly içini çekerek, «Trent'in şantaja boyun eğeceğini tahmin edebiliyor musun?» diye sordu.

Rafe başını çevirerek gülümsedi. «Hayır tatlım, ancak onun sırf Durrant holdinglerine sahip olmak için bir kızla evleneceğini de sanmıyorum. Onunla birlikte okula gittiğimizi unutma. Bir insanın karakteri bu kadar değişemez. Ve Sir Peter'ın da muazzam bir güce sahip olduğunu unutmamak gerek. Yanlış hatırlamıyorsam, Trent firmanın durumunu düzeltmek için elinden geleni yapmıştı. Yaşlı adamın ona bir şekilde baskı yapması pek zor olmamıştır. Sen de benim kadar iyi biliyorsun ki, böyle şeyler her zaman olabilir.»

Melly'nin benliğinin bir yarısı genç adama inanmak, onun açıklamasına dört elle sarılmak istiyordu. Uzun parmaklarıyla çarşafı sıkarak yorgun bir sesle, «Öyleyse bana neden söylemiyor? Olanlar hakkında herhangi bir sebep göstermeyi reddediyor,» dedi.

«Belki senin ona güvenmeni istiyor,» diye savundu Rafe.

«Nasıl?» Soru küçük bir çocuğun yalvarışı gibiydi.

«Bilmiyorum. Onunla birlikteyken ihtirasın etkisi altında kaldığını, ancak beyninin onun kişiliğinin eksik yanlarının tamamen farkında ol-

duğunu düşünmekte haklı. Hiçbir erkek hatalarına rağmen sevilmeyi istemez Melissa. Onunla evlenmeden önce mükemmel biri olduğunu ispatlamasını mı istiyorsun?»

«Hayır!» Genç kadın yatakta doğrularak otururken sesi titriyordu.

Ancak Rafe acımasızdı. «Evet, belki de bu bir Hollingworth özelliği. Güvenmeden önce imkânsız olacak derecede yüksek standartlar üzerinde ısrar ediyoruz. Ben de Jennet'a güvenmediğim için onu neredeyse kaybediyordum. Ve eğer onu kaybetseydim, hayatım cehennem kadar boş ve anlamsız olacaktı.» Bir an için duraklادıktan sonra yeniden devam etti. «Addison'sız hayatın nasıl olacağını kendine sor.»

«Daha önce başardım bunu,» dedi Melly sakin bir sesle.

«Gerçekten mi?»

Melly gözlerini çarşafa dikerek, «Hayır,» dedi.

«Neden geri döndün peki?»

Genç kadın yalan söyleyebilirdi, ancak Rafe'e her zaman doğruyu söylemişti. «Çünkü Jennet bana yazdığı mektupta Trent'in boşanma işlemlerinin tamamlandığını bildirmişti. Ve bunu kendime bile ilk olarak itiraf ediyorum.»

Rafe genç kadının yanına gelerek yanağından öptü. «Öyleyse başka şeyleri de itiraf etmen gerektiğini düşünmüyor musun? Bu adama ümitsizce âşık olduğunu mesela?»

«Âşık olmak istemiyorum.»

«Neler hissettiğini anlıyorum,» dedi genç adam doğrularak. «Acıyı, üzüntüyü ve o çıplak savunmasızlığı istemiyorsun... biliyorum. Hiçbir şeyin sana zarar vermemesi için kontrolüne hâkim olmak istiyorsun. Bu korkakça bir yol Melly. Sense bir korkak değilsin.»

Genç adam bu sözleri söyledikten sonra oda-

dan çıkarak Melly'yi düşünceleriyle başbaşa bıraktı.

Melly yavaş yavaş uykuya daldı. Sabahleyin uyandığında ise ağabeyinin durum hakkındaki değerlendirmesini kabul etmeye yanaşmıyordu. Buna cesaret edemediğini kendisine bile itiraf etmedi ve kendisini o kadar kötü bir şekilde terk eden adam hakkında şüphelenmekte haklı olduğunu düşündü.

Arabasıyla işe giderken, bundan böyle kendileri için bir gelecek olmadığını Trent'e açık bir şekilde ifade etmeye karar verdi. Sanki kalbinin üzerine duygularını engelleyen bir eldiven giymişti. Ve birkaç gün sonra Trent'in de aynı karara varmış olduğunu anlayarak ümitsizliğe kapıldı.

Genç adamın kendisiyle temas etmek için hiçbir girişimde bulunmayacağını hafta sonuna kadar kendini zorlayarak kabullendi. Trent'in dairesine geri döndüğünü biliyordu, çünkü öfkesini bastırmak için yaptığı koşulardan döndüğünde, bazen genç adamın arabasını otoparkta görüyordu.

Cuma gecesi kulüpten bir grup arkadaşıyla birlikte dışarı çıkarak araba yarışlarını seyretmeye gitti. Motor sesleriyle dolu geçen gece, hiç ilgisini çekmediği için çok sinirlendi. O gece Trent de dışarı çıkmıştı herhalde; arabası parkta değildi ve bütün hafta sonu da geri dönmedi. Melly genç adamı oradan uzakta tutanın Cathy olup olmadığını düşündü kıskançlıkla.

Ondan sonraki haftalarda Melly Auckland'da da Londra'dayken olduğu kadar yalnız hissetti kendini. Yılbaşı gittikçe yaklaştığı için genç kadın hediyeler aldı, tatil için planlar yaptı ve arkadaşlarının verdiği partilere ve akşam yemeklerine katıldı. Düşüncelerini bastırmaya ça-

lışarak her yere gitti ve dayanılmaz sıkıntısı nedeniyle gittikçe keskinleşen hatlarını sadece Sara Horning fark etti.

Gittiği yerler bomboş ve sıkıcı bulduğu dedikoduların yapıldığı partiler bile olsa, zihnini meşgul etme fırsatı bulduğu için, bu davetlere memnuniyetle katılıyordu Melly.

Sara inanılmaz derecede nazikti, ancak hamile olduğunu yeni fark etmişti. Melly de onun neşesini söndürmek istemedi. Rafe ve Jennet dertlerini dinleyebilecek tek çiftti, belki. Onlar da yüzlerce mil uzaktaydılar.

Bu nedenle Melly daha önce de aynı şeyleri yaşadığını ve yakında bu üzüntüsünün de geçeceğini söyleyerek kendi kendini teselli etmeye çalıştı. Ancak daha önce anılarında sadece Trent'in nazik kucaklamaları vardı oysa şimdi yatakta yatarken, genç adamın kendisine sahip olurken hissettiği duyguları hatırlayarak ter içinde kalıyordu.

Gözlerini kapattığı an o rahatsız edici görüntüyle karşılaşmaktan bıktığı için ağlamaya başladı. Kocaman yatağında vücutları birbirine yapışmış bir halde, parmak uçlarını genç adamın omuzlarından kalçasına kadar okşayarak gezdirdiği görüntü...

Ancak genç kadın Trent'e bağımlı olmaktan korkarak, ona her bakımdan ihtiyacı olduğunu kabul etmeyip bu duygularla savaştı. Hislerine bulabildiği en çirkin ismi vererek kendi kendine ihanet etti. Arzusunun aşkla parladığını kabul etmekten korkarak «Şehvet!» diye fısıldadı karanlığa doğru.

Bölüm Dokuz

«Gelmek zorundasın,» diye ısrar etti Sara. «Firmasının bu işi alması Jim için çok önemli. Bir düşünsene! Bu kadar büyük bir holdingin resmi vekâletnamesine sahip olacaklar.»

«Çok güzel bir fırsat,» diye cevap verdi Melly belli belirsiz bir sesle.

Sara başını sallayarak kahvesini suçlu bir ifadeyle karıştırdı. «Şeker koymamam gerek biliyorum, ancak çayı sevmiyorum. Sade neskafe içemem ve suni tatlandırıcı kullanmaya da cesaret edemiyorum.» Arkadaşının bomboş bakışlarla kendisine baktığını görerek, «Bebek var ya,» diye açıkladı.

«Oh, evet.»

«Doktorum çok titiz bir insan ancak ona hak vermiyor da değilim. Geliyorsun değil mi Mel?»

«Tabii gelirim,» dedi Melly reddedemeyerek. Sara kendisini arayıp öğle yemeğinde buluşmayı teklif ettiğinde Melly onun sesindeki gerilimi sezmişti. Sara olanları açıkladığı için, bir konu dışında her şeyi anlamıştı.

«Neden sen?» diye sordu Melly, «Yani bu işadamını Jim'in ailesinin ağırlayacağını düşünmüştüm.»

«Mrs. Horning pek iyi değil. Tansiyonu çok yüksek ve doktorlar bir türlü normale indiremiyorlar. Davete bile katılamayacak. İşte bu nedenle senin gelmeni istiyorum; bana manevi destek vermen için. İnsanları nasıl eğlendireceğini çok iyi biliyorsun sen.»

«Sen de en az benim kadar iyisin,» dedi Me-

lissa neşeli bir sesle. «Aynı zamanda çok iyi bir aşçısın. Menü olarak ne hazırlayacaksın?»

«Basit ama lezzetli şeyler,» diyen Sara'nın yüzünde düşünceli bir ifade vardı. «Dane Fowler Fiji'de yaşıyor ancak vatansızdır. Pasifik çevresinde gemicilik, bitki yetiştirme, madencilik gibi çeşitli alanlarda yatırımları var. Dünyada yiyebileceği en iyi yemekleri yemiştir. Bu yüzden en iyisini yapmak için uğraşmak yararsız! Çok lezzetli et, meyve ve sebzelerimiz var bizim de. Bırakalım onlar hünerlerini göstersinler.»

«Haklısın. Başka kimler gelecek?»

«Eh,...» Sara aniden utanmış gibiydi. «Mrs. Fowler ve onların bir arkadaşı; Thea Graham onun partneri olacak. Jim'in babası ve teyzesi Marie.. ve... Trent'i de davet ettim. O da gelmeyi kabul etti.»

Melly bir an için bu sözleri tam anlamıyla kavrayamadı. Anlamaya başladığındaysa renginin giderek solduğunu ve yumruklarını sıktığını fark etti. Masanın öbür yanında oturan Sara'ya baktığında onun araştırıcı gözleriyle karşılaştı.

«Anlıyorum,» dedi ifadesiz bir sesle. Sonra hiç düşünmeden, «Eh, onu uzun zamandan beri ilk olarak göreceğim.»

«Bu konuda konuşmak ister misin?» diye sordu Sara sempatik bir tavırla.

Melly başını sallayarak, «Hayır, konuşacak hiçbir şey yok. Saat kaçta gelmemi istersin?»

«Mümkün olduğu kadar erken.»

«İşten sonra doğrudan buraya gelsem nasıl olur? Son dakikada yapman gereken düzenlemelere yardım ederim,» diye önerdi Melly.

«Oh, çok iyi olur! Akşam da burada kalırsın. Böylece misafirler gittikten sonra konuşma fır-

satımız olur.»

Böylece Trent'le dönmemek için iyi bir mazereti olmuştu Melly'nin. Tabii Trent böyle bir şeyi teklif ettiği taktirde!

Çok güzel bir akşamdı; hava oldukça sıcaktı ancak küçük vo.kanın çimenli bayırlarından bir ferahlık yayılıyordu havaya.

Ancak Sara ferah olmaktan çok uzaktı. «Oh, elim ayağım birbirine karıştı,» diye yakınarak yüzüne düşen saçları arkaya itti. «Her şey ters gidiyor. Bu işi başaramayacağım galiba!»

«Tabii ki başaracaksın,» dedi Melly.

Genç kadının sakin tavırları Sara'yı yatıştırdı ve onun da yardımıyla Jim eve gelene kadar masayı hazırlamayı başardılar.

Fowlerlar fevkalade bir çiftti; Mr. Fowler esmer, uzun boylu ve sert hatlarıyla çok yakışıklı bir erkek, Mrs. Fowler ise üçgen yüzünü çevreleyen uzun sarı saçlarıyla sürekli gülümseyen bir kadındı.

Fowlerlar, 'diğer misafirlerden birkaç dakika sonra, ancak geciktiği için Sara'yı merak içinde bırakan Trent'ten epeyce önce geldiler

Melly kirpiklerinin altından Trent'e baktığında onun yorgun göründüğünü düşündü.

Trent, Fowlerlar'ı tanıyordu; Dane Fowler'ın şirketindeki bilgisayar sistemini kurmuştu.

Davet, bir iş yemeği niteliğinde olmasına rağmen kısa bir sürede sıcak bir ortama dönüştü. Fowlerlar zeki, neşeli insanlardı ve kibirli bir tavırları yoktu. Meredith Fowler'ın yemek sofrasını gördüğünde attığı hayranlık dolu çığlığın etkisiyle Sara'nın sinirli hali kaybolmuştu.

«Bir sanatçı olmalısın sen,» demişti, Mrs. Fowler hayranlıkla.

Sara bu iltifatla kızarmıştı, ancak Mrs. Fowler haklıydı. Yemek masası modern gümüş ça-

tal bıçaklarla ve beyaz porselen tabaklarla çok güzel bir şekilde düzenlenmişti. Koyu kırmızı masa örtüsünün üzerinde, Sara'nın seçtiği pembe ve kırmızı güllerle dolu vazodan etrafa nefis bir koku yayılıyor, ayıklanmış karides ve som balığı dilimleriyle süslenmiş avokadodan oluşan deniz ürünleri kokteyliyle, mükemmel bir görüntü oluşturuyordu.

Sara'nın hazırladığı yemeklerdeki ustalığı herkesin takdir ve övgüsünü kazandı.

Dane Fowler'm arkadaşı otuz beş yaşlarında yakışıklı bir adam, refakat ettiği Thea Graham ise kocasından yeni boşanmış bir duldu ve hareketlerinden özgürlüğünü kutlamaya niyetli olduğu anlaşılıyordu.

Thea, John Groudge'la bir süre konuştuktan sonra, Trent'in yanına giderek zekâsı ve çekiciliğiyle genç adamı cezbetmeye çalıştı. Trent de bu ilgiyi reddetmeyerek genç kadınla uzun bir diyaloğa girdi.

Melly bu duruma çok öfkelenmişti. Onların birbirleriyle flört etmelerini seyretmeye dayanamayarak, John Groudge'a dönüp genç adamla konuşmaya başladı.

Gece sona erdiğinde genç kadın o kadar çok yorulmuştu ki, başını yastığa koyduğu an derin bir uykuya daldı. Ancak ertesi sabah kalktığında Auckland'dan ayrılmak zorunda olduğunu biliyordu. Kim olursa olsun Trent'in başka bir kadına kur yaptığını görmeye dayanamazdı.

Geç saatte yaptıkları kahvaltıdan sonra Horningler'in evinden ayrılarak The Towers'a dönen Melly, arabasını park ettikten sonra yukarı çıkmak istemeyerek ağaçlıklı yolda ilerlemeye başladı. Yüzündeki umutsuz ifadenin farkında değildi. Düşünebildiği tek şey bir gece

önce Thea'yla birlikte ayrılırken Trent'in gözlerinde gördüğü ifadeydi.

Vücudundan bir sıcaklığın yükseldiğini hissederek hırsla dönüp caddenin karşı tarafına doğru yürüdü.

Acı bir korna ve fren sesiyle irkilip başını kaldırdığında kendisine bakan bir kadının ve Trent'in görüntüsüyle karşılaştı.

Genç adamın arabasından inerek kapıyı çarptığını görünce yanına gelene kadar bekledi.

«Seni küçük aptal budala!» diye bağırdı Trent.

Melly genç adamın kendisini hızla sarsmasına itiraz edemedi.

«İyi misin?» diye sordu genç adam boğuk bir sesle. «Tanrım düşündüm ki...» Trent susarak genç kadını kollarının arasına aldığında Melly onun kaslarının ne kadar gerilmiş olduğunu fark etti.

«Bir daha,» dedi nazik bir sesle, «Karşıdan karşıya geçmeden önce etrafına bakmayı sakın unutma.»

Trent'in yüzündeki ifade Melly'nin dudaklarının kurumasına neden oldu. Sarsılmış bir halde, «Özür dilerim... güneş çok parlaktı,» diye kekeledi.

«Öyleyse kendine bir güneş gözlüğü al!» Trent kibar olmayan bir şekilde gülümsüyordu. «Ayrıca değer verdiğin her şeyi kaybetmeden önce, gözlerine taktığın o siperi kaldırsan iyi olur,» dedi.

Melly'nin kendini savunabilmek için yapabileceği tek şey misillemeydi. Bu nedenle derin bir nefes alarak, «Ben gözlerime hiçbir zaman siper takmadım. Belki de problemim bu. Her şeyi çok net bir şekilde görebiliyorum,» dedi.

Genç adamın sesindeki alaycı ifade gülümseyişini sertleştirmişti. «Körlüğe ve önyargılarına

dört elle sarılıyorsun.» Melly seven bir kadının içgüdüsüyle, genç adamın kendisini hâlâ arzuladığını hissetti ve bundan acı bir zevk duydu.

Yanlarına gelen Cathy Durrant'ın sesi ikisine de yalnız olmadıklarını hatırlattı.

«Trent gitmemiz gerek,» dedi Cathy. «Selam Melly.»

«Cathy!» Melly'nin söyleyebildiği tek söz bu olmuştu, ancak gülümseyememişti bile.

«Üzgünüm, ancak Trent'le bir randevuya gitmemiz gerek,» dedi ve Trent'in hiçbir şey söylemediğini görerek, «Geç kalıyoruz,» diye ekledi.

«Ben hazırım.»

«Evet, ben... yeniden görüştüğümüze sevindim Melly,» dedi Cathy endişesini gizlemeye çalışarak.

Trent'in, eski karısının uzaklaşmasını kısık gözlerle seyrettiğini gören Melly'nin ensesindeki tüyler ürperdi. «Birkaç saate kadar geri dönerim. Konuşmamız gerek...» dedi genç adam.

«Yeterince konuştuk.» Melly tereddüt ettikten sonra sözlerini tamamladı. «Seni görmek istemiyorum, Trent. Thea Graham'ı neden aramıyorsun? Senin arkadaşlığından çok hoşlanacaktır. Oysa ben...»

«Oysa sen nefret ediyorsun.» Acı bir sesle konuşuyordu genç adam.

«Evet,» dedi kararlı bir ifadeyle.

Genç adam gülerek, «Ne zaman yalan söylediğini çok iyi anlayabiliyorum. Dün gece Thea Graham'ı mı kıskandın?»

«Kıskanmamı mı istedin?»

«Tabii ki istedim. Neden hep üzülen ben olayım? Benden kaçmaya çalışma sevgilim. Seni cehenneme kadar takip ederim. Ancak bulduğumda pek yumuşak davranacağımı söyleyemem.»

Melly genç adamın arabasına doğru yürüyüşünü seyrederken onu sadece arzulamak istemesine rağmen, çok daha fazlasını beklediğini fark etti. Onun kalbini, aşkını ve saygısını istiyordu!

Akşama kadar evde oturduğu halde hiç kimse aramadı.

Telefon çaldığında yerinden sıçrayarak sapsarı kesildi.

«Melly?»

Duyduğu hayal kırıklığı boğazında düğümlenmişti. «Evet, Cathy.»

«Trent yanında mı?»

«Hayır değil. Saat dokuzu geçiyor biliyorsun.»

«Evet, biliyorum.» Bir an durakladı. «Seni görmek istiyorum. Yarım saate kadar gelirsem senin için uygun olur mu?»

«Şimdi bu gece mi?»

Cathy güldü. «Evet, korkarım çok önemli.»

«Pekâlâ.»

Kapı çalındığında açmak için bütün iradesini kullanmak zorunda kaldı Melly ve Cathy'yi gördüğünde onun biraz sinirli olduğunu fark etti.

«Sana söylemem gereken bir şey var. Ama beni hemen içeri davet edip kapıyı arkamdan kilitlemezsen, inan bana geri dönerim ve bir daha asla gelmem. Bu da çok kötü olur.»

Cathy sadece gergin değildi. Aynı zamanda korkmuştu da. Melly şaşırarak, «İçeri gel. Bir bardak kahve içer misin?» dedi.

«Hayır,» dedi Cathy sakin bir sesle. «Sanırım oturup her şeyi anlatsam iyi olur. Pek hoşuna gitmeyecek, ama bütün bunların on sekiz yaşında ve aptal bir kız olduğum dönemde geçtiğini unutma lütfen!»

«Evet, tabii!» Melly'nin sinirleri iyice geril

mişti.

Cathy iri gözlerini Melly'ye dikerek, «Trent'e âşık mısın?» diye sordu.

Melly ağzını açarak, «Ne?» dedi şaşkın bir tavırla.

«Bunu görebiliyorum,» diye Cathy huzursuzca kıpırdandı. «Onun da seni sevdiğini biliyorum. Ama bunu onunla evlendikten sonra anladım.»

«Öyleyse seninle neden evlendi?»

«Çünkü ben ve ... büyükbabam onu zorladık. Ona âşık olduğumu sanmıştım. Ondan çok etkilenmiştim. Başına bir sürü dert açtım. Ama Trent çok nazikti. Sonra bir gece kendisini sevdiğimi açıkladım ve ona evlenme teklif ettim. Ancak o kibar bir tavırla kendi yaşıma uygun birini bulabileceğimi söyledi... oh, o kadar nazik ve tatlıydı ki... Ancak hayatımda ilk olarak reddediliyordum. O güne kadar her şey istediğim gibi olmuştu. Çok zeki bir insanım biliyorsun... davranışlarım bunu göstermese bile... ve istediğim her erkeği elde etmiştim. Trent hayır dediğinde çok öfkelenmiştim. Bundan sonra olanları tahmin edebiliyorsun değil mi? Eve gidip bir senaryo hazırladım. Sana zeki olduğumu söylemiştim. Sir Peter'la Trent birlikte iş yapıyorlardı ve büyükbabamın bir sabah onu evden alacağını duymuştum. Sir Peter oraya vardığında ben de oradaydım ve üstümde sadece... geceliğim vardı. Rezil bir sahne düzenlemiştim. Büyükbabama Trent'i sevdiğimi ve onunla evleneceğimi söyledim.»

«Anlıyorum,» dedi Melly acıyla.

«Trent itiraz etti tabii, ancak ben ısrar ettim. Ve büyükbabam onu benimle evlenmesi için zorladı.» Cathy tereddütle dudaklarını ısırdı. «Nasıl yaptığını bilmiyorum, ancak Trent'e şan-

taj yaptı. Sanırım onun firmasıyla ilgiliydi. Uzun bir süre sonra büyükannem, büyükbabamın Trent'i iflas ettireceğini söylediğinde bile onun kabul etmediğini, ancak yanında çalışanların işlerini kaybedeceğini düşündüğü için fikrini değiştirdiğini söyledi. Kendime karşı duyduğum nefretin derecesini bilemezsin inan. Sana yemin ederim ki onun sana âşık olduğunu bilmiyordum.»

«Bunu bilmen bir şey fark ettirir miydi?»

«Evet,» dedi Cathy kolaylıkla.

Melly düşüncelerini bir düzene sokmaya çalışırken ortalığa bir sessizlik çöktü.

«Böylece evlenmiş olduk.» Cathy çok hafif bir sesle devam etti. «Kendimi ona sevdireceğimden emindim. Ancak bana hiçbir zaman dokunmadı. Oh, çok denedim. Onu tahrik etmek için elimden geleni yaptım... okuduğum, icat ettiğim her taktiği denedim ancak o hiç ilgilenmiyordu.» Garip bir sesle güldü. «Çok kibardı... dondurucu bir kibarlık... hiçbir zaman tartışmadı ve bağırmadı. Hayatımda hiç o kadar mutsuz olmamıştım. Ne yaptığımı idrak etmiştim ve hayatımda ilk kez istediğimi elde edemeyeceğimi anlamıştım. Trent bana baktığında beni görmüyordu bile.»

Cathy ayağa kalkıp pencereye doğru yürüdü. Omuzlarına dökülen saçları ve ince vücuduyla tıpkı bir prensese benziyordu. Melly, Trent'in iradesinin ne kadar güçlü olduğunu bir kez daha takdir ederek yutkundu. O kadar çekici bir kadın olmasına rağmen Trent ona dokunmamıştı. Ve bunun sebebi de Melly Hollingworth'a duyduğu aşktı. Yutkunarak gözyaşlarını bastırdığında Cathy'nin yeniden sandalyeye oturmuş olduğunu gördü.

«Şimdi sebebini anlıyorum,» dedi Cathy.

«Bana baktığında sadece seni görüyordu tabii. Büyükbabam öldüğünde ve bütün kontrolü Trent'e bıraktığında, çok üzülmüş ve öfkelenmiştim. Bu nedenle büyükannemin yanına gittim ve Trent'in de arkamdan gelmesini ümit ettim.» Alaycı bir ifadeyle gülümsedi. «Onun gururunu kırmak istemiştim.»

«Çok gençtim,» diye devam etti Cathy. «Bu bir mazeret değil ancak gösterebileceğim tek sebep de o. Büyükanneme olanları anlattığımda kadıncağız dehşete kapılmıştı. Trent'i çok severdi... İki yıl ayrı yaşadıktan sonra Trent boşanmak istedi. Olanları ve yaptıklarımı anlatmadığı takdirde kendisine zorluk çıkartmayacağımı söyledim. O zamana kadar öfkem geçmişti ve onu bir ağabey gibi sevmeye başlamıştım. Yaptıklarımı düşündüğümde çok utanıyordum. Ancak hâlâ... başkalarının benim Trent'den bıktığımı düşünmelerini isteyecek kadar çocuksuydum. Trent'in büyükbabamın şirketlerine sahip olmak için benimle evlendiğini düşündüklerini bilemezdim. Nasıl tahmin edebilirdim ki?»

«Bunun oldukça mantıklı bir açıklama olduğunu düşünmüştüm,» dedi Melly kuru bir sesle.

«Trent'i tanımadığın takdirde evet!» Cathy genç kadına neredeyse düşmanca bir ifadeyle bakmıştı. Melly utançla dudağını ısırdı.

«Bunu bana söylemeye hiç kimse cesaret edemedi,» dedi Cathy. «Trent öyle biri değildir. Onunla sadece çok kısa bir süre aynı evde yaşadım ancak ben bile onun ne kadar dürüst bir insan olduğunu biliyorum.»

«Bu gece buraya gelmeni neye borçluyum?»

Cathy sinirli bir kahkaha attı. «O aptal partide ikinizi inceledim. Asansörde ilk karşılaştığımızda bir şeyler olduğunu tahmin etmiştim, ancak bu konuda düşünmek istemedim. Trent

son zamanlarda kendinde değildi. O... çok uzaktı, sanki acı çekiyor gibiydi. Onun için partide seni seyrettim. Trent, duygularını pek belli etmez, ancak sana... sanki cennete gidebilmek için tek umudu senmişsin gibi bakıyordu. Ve sen de ona çok öfkelenmiştin. Sanırım aranızda bir tartışma geçmişti. Arkadaşlarımdan biri Trent'in yeniden seninle birlikte olmasını kıskanıp kıskanmadığımı sordu. Bu sözleri duyduktan sonra diğer ipuçlarını ve duyduğum yorumları hatırladım ve biraz da araştırdıktan sonra onun bu kadar yıl boyunca sana âşık olduğunu öğrendim. Ve bu bir bakıma beni rahatlattı. O zaman beni istememesine şaşmamak gerekirdi, değil mi?»

Cathy o kadar memnun görünüyordu ki, Melly bu şımarık kızın vardığı sonuç karşısında duyduğu öfkeyle acı bir kahkaha attı.

«Üç yıl,» dedi sonunda patlayarak, «Hayatımızın üç yılını harcadın!»

Cathy geriye doğru büzülerek, «Biliyorum,» diye fısıldadı. «Özür dilerim, gerçekten çok üzgünüm ve seni görmeye gelmemin tek nedeni bu... seni temin ederim ki olanlar beni de eğlendirmedi. Trent'i olanları sana anlatmayacağını bilecek kadar iyi tanıyorum. Verdiği sözlerden geri dönmez. Onun... onun mutlu olmasını istiyorum. Onun ne kadar üzüldüğünü fark etmeseydim, buraya gelmeyi düşünmezdim. Senin de mutlu olmanı istiyorum. Senin de yaşama sevincin pek kalmadı değil mi?»

Söyleyeceklerini bitirdiği için bir an önce gitmek üzere ayağa kalktı.

«Geldiğin için teşekkürler,» dedi Melly kısaca.

«Bunu isteyerek söylediğini sanmıyorum. Benim çok bencil biri olduğumu düşünüyor olma-

lısın. Ancak değişmeye çalışıyorum. Zira yaptıklarım için gerçekten üzgünüm. Mutsuz olmayı hak ettim, ancak sen ve Trent buna lâyık değilsiniz. Lütfen...» Elini Melly'nin koluna koyarak, «Lütfen Melly, mutlu ol,» dedi.

Melly genç kızın elini tutarak bir şeyler mırıldandı.

«Trent'e her şeyi sana anlatabileceğini söyleyecektim. Ancak benden duyman gerektiğini düşündüm. Bunları uydurduğunu düşünebilirdin. İkna edilmesi zor bir insansın değil mi?»

Melly başını salladıktan sonra sürpriz misafirinin arkasından kapıyı kapattı.

Pencereden dışarı görmeyen gözlerle bakarken ne yapması gerektiğini düşünüyordu. 'Ne yapabilirim?' dedi ümitsizce. Ondan nefret ettiğini düşündüğü zaman her şey çok kolaydı. Ancak şimdi...

Bu sefer ilk adımı kendisinin atması gerekiyordu. Zira ancak kendisini tamamen teslim ettiği takdirde sevgisini Trent'e ispat edebilirdi.

Hiçbir plan yapamadan yatağına yatarak derin bir uykuya daldı. Sabahleyin uyandığında ise duyguları bir düzene girmişti ve kendisini canlanmış hissediyordu. Aynaya baktığında yüzündeki değişikliği görerek hayret etti. Yüz hatlarındaki sertlik kaybolmuştu ve gözleri pırıl pırıl parlıyordu.

Yüzünü yıkayıp dişlerini fırçaladıktan sonra bir şortla tişört giydi ancak duraklayarak aniden aklına gelen bir fikirle üstündekileri çıkarttı. Horningler'in evinde giydiğine benzeyen koyu kırmızı minicik bir bikini giydi. Bu bikiniyi ve satıcının zorla sattığı buna uygun üstünü çok pahalı ve lüks bir butikten aldıktan sonra eve döndüğünde, fazla seksi olduklarını düşünerek gardırobun alt çekmecesine koymuş ve

tamamen unutmuştu.

«Tıpkı bir erkek gömleğine benzediğini biliyorum» demişti satıcı kadın bikininin üstüne verdiği kıyafet için. «Ancak hiçbir elbiseyle bu kadar seksi görünemezsin tatlım. Kollarını gevşekçe kıvır. İşte oldu, şimdi kendine bakabilirsin. O uzun bacakları ve içindeki kırmızı bikiniyi esrarengiz bir şekilde belli edişi... erkeklerin bütün ilgisini üzerine çekeceksin canım.»

Melly aynada kendini seyrederken bu satıcı kadına sessizce teşekkür etti. Bikinisinin renginde sandaletler giydikten sonra telefona uzandı. Trent'in ön kapısının anahtarını kullanabilmek için kapıcıya Trent'in doğum günü olduğu için ona bir süpriz hazırlamak istediğini söyleyerek onu ikna etmeye çalıştı.

«Bilmem ki!» demişti kapıcı tereddütle. «Başımı derde sokmazsınız değil mi, Miss Hollingworth? Mr. Addison özel hayatının gizli kalmasına çok önem verir biliyorsunuz.»

«Hiçbir sorun çıkmayacağına dair söz veriyorum.»

Onları daha önce birlikte gördüğü için sonunda ikna olarak yukarı gelip kapıyı açarken, «Umarım işimi kaybetmem,» dedi.

«Kaybetmeyeceksin, söz,» diye cevap verdikten sonra yavaşça Trent'in dairesine giren Melly, oturma odasından geçerek balkona çıktı.

Melly gözleri kamaşmış bir halde nefis manzarayı uzun bir süre seyrettikten sonra gömleğini çıkararak havuza atladı. Buz gibi suyla bir an için ürperdiyse de hızla attığı birkaç kulaçla ısındı. Bir aptal olduğunu fısıldayan beynindeki sesi bastırmak için yüzmeye devam etti. Kendisini o kadar kaptırmıştı ki, ayak bileğinin biri tarafından çekildiğini fark ettiğinde, dengesini kaybettiği için su yutarak dibe doğru git-

ti. Trent'in geniş göğsüne doğru yukarı çekildiğinde öksürmeye başlamıştı Melly.

«Oh, seni canavar!» diye haykırarak genç adamı itmeye çalıştı.

Trent bir kahkaha attı. Melly saçlarını arkaya atıp genç adama baktığında onun gri gözlerinin sıcak ve yumuşak bir ifadeyle güldüğünü gördü.

Su damlacıkları genç adamın kaslı omuzlarından süzülürken parlıyordu. Trent o kadar çekici görünüyordu ki, Melly'nin ağzı kurudu ve uzun bir süre hareketsiz kalarak genç adamı seyretti.

«Sevgilini karşılamak için güzel bir yol mu bu?» diye sordu Trent elini genç kadının sırtına götürürken.

«Sen benim...»

«Sen bana geldin, bu nedenle benim sayılırsın. Karım, sevgilim, âşığım, benim...» Genç adamın ağzı Melly'ninkilere kapanırken gururlu başı güneş ışığının genç kadına ulaşmasını engellemişti. Melly, hiç düşünmeden boşa geçen yılları telafi etmek isteyerek dudaklarını davetkâr bir şekilde araladı.

Duygularının güçlülüğünü belli eden sadece genç kadını sıkıca saran kolları olduğundan, Melly'nin Trent'in mayo giymediğini anlaması için birkaç dakika geçmesi gerekti. Genç kadın bir duygu fırtınasının sinir uçlarını harekete geçirdiğini hissetti ve gülümseyerek vücudunu genç adamın vücuduna bastırdı.

«Titriyorsun,» dedi Trent belli belirsiz bir sesle.

«Mmmm,» Ancak genç adam Melly'yi kendisinden uzaklaştırmak isteyince, genç kadın kollarını Trent'in beline sıkıca sararak gitmesini engelledi.

Trent gülerek, «Sevişmenin zamanı yoktur, ancak neredeyse donmak üzeresin. İçeri gel de sana kahvaltı hazırlayayım,» dedi bunun üzerine.

Melly'nin o anda düşündüğü şeyin kahvaltıyla ilgisi yoktu. Ancak genç adamın gitmesine izin vererek havuzdan çıkmaya hazırlandı. Oysa Trent genç kadını bırakacak yerde onu öpmeye başladı.

«Oh, Tanrım!» diye mırıldandı Trent boğuk bir sesle. «Melly sevgilim, seni o kadar çok istiyorum ki duyduğum arzudan aklımı oynatacak gibi oluyorum. Hemen evlenebilir miyiz? Nikâh cüzdanını almak sadece üç gün sürer... Te Puriri'de mi evlenmek istiyorsun? Jennet her şeyi ayarladı. Tek yapacağımız şey ona kesin tarihi bildirmek.»

«Bakıyorum çok meşgûlmüşsün!» Ama Melly ona kızmamıştı ve bir daha da asla kızmayacağını düşünüyordu.

«Evet, her şeyi uygun bir şekilde ayarladım. Ağabeyin buraya geldiğinde ondan yardım istemiştim.»

«Rafe mi?» Melly şaşırmıştı. «Pis canavar. Bana hiçbir şey söylemedi.»

Trent memnun bir ifadeyle gülümsedi. «Söylememesini ben rica ettim. İlk başta pek yanaşmadı, ancak sonra kabul etti.»

Melly gülerek başını kaldırdı ve genç adamın kulak memesini hafifçe ısırdı. «Düğünü beklemek zorunda değilsin,» diye fısıldadı kulağına. «Buraya geldiğimde diş fırçamı ve birkaç gerekli eşyamı misafir banyosuna yerleştirdim. Beni duymaman çok şaşırtıcı.»

«Beni uyandıran da bu olmalı.» Melly'nin dilinin kulağında gezdiğini fark ederek genç kadının çenesini tuttu. Bir yandan da bikinisinin

iplerini çözüyordu. Melly'yi tamamen çıplak bıraktıktan sonra kucağına alarak içeri girdi.

Çok uzun bir süre sonra Melly acımasızca, «Kendimi bir maratondan çıkmış gibi hissediyorum. Ne kadar güçlü olduğunun farkında değilsin,» dedi.

Trent «Oh, biliyorum. Eğer seni incitiyorsam, bu senin hatan. O kadar arzu dolusun ki kontrolümü kaybediyorum,» diyerek gülümsedi ona.

«Önemli değil,» dedi Melly hafif bir sesle. Bir yandan da bardaklara kahve dolduruyordu. Trent dolaba yoğurt koymayı bile ihmal etmemişti. Melly Trent'i öpünce, genç adam da onu çekerek kucağına oturttu.

«Teslim olmana sebep olan ne aşkım?»

«Cathy dün gece beni görmeye geldi.»

Trent çok şaşırmıştı. İfadesiz bir sesle, «Anlıyorum. Zamanla o yanlış yetiştirilme tarzını düzelteceğini sanıyorum,» dedi.

Genç kadını saran kolunu çekerek sözlerine devam etti. «Cathy bana tuzak kurduğunda onu öldürebilirdim. Bencil ve şımarık bir veletti. Yaptıkları şantaja boyun eğmeyi reddettim. Sir Peter, o yaşlı bunak, torununa tapıyordu ve onun hata yapmayacağından emindi. Beni zalim bir haine benzetti.»

«Bana anlatmak zorunda değilsin,» dedi Melly sakin bir sesle.

«Sadece bir kez anlatacağım ve ondan sonra olanları tamamen unutacağız.»

Genç adam siyah kaşlarını çatarak homurdandı. «Melissa o zamanlar bütün paramı ve geleceğimi işime bağlamıştım. Kullandığımız disk muhafaza ünitesini temin eden tek bir firma vardı ve o firmanın kontrolü Sir Peter'ın elindeydi. Yani bunları sattırmama yetkisine sahipti. Tehdit ettiği kişi sadece ben olsaydım,

ona cehennemin dibine gitmesini söyledim. Öyle yaptığım takdirde, ek üniteler satın ala bilmek için sahip olmadığım kadar büyük meblağlarda para harcamamam gerekecekti ve iş gücünün en az yarısı yok olacaktı. Yapamadım. O insanlar işlerine muhtaçtılar. Bunun için... boyun eğdim. Cathy'nin kendini beğenmiş tipini ve Sir Peter'ın memnuniyetini görmek beni kahretse bile teslim olmak zorundaydım. Ancak en kötüsü sana yazdığım mektuptu. Beni kolaylıkla unutabilmen için benden nefret etmeni istedim. Ve nihayet evlendiğimizde Cathy'nin işini kolaylaştırmaya niyetim yoktu. Eğer ona ahlâksız biriymiş gibi davransaydım, ikimiz için her şey daha az üzücü olurdu belki ancak... kahretsin, sadece şımartılmış bir öğrenciydi. Neler yaptığının farkında değildi. Dünyanın en güçlü iradesine bile sahip olsam, ona karşı nazik olmaktan başka bir şey yapamazdım. Ona hiçbir zaman dokunmadığımı anlattığımda sana gerçeği söylüyordum.»

«Biliyorum,» dedi Melly ve suçlulukla ekledi. «Durrant holdinglerine sahip olmak için Cathy'yle evlendiğine dair çıkan dedikodular doğru olduğu için onu terk ettiğine inandırmıştım kendimi. Bir süre bunun doğru olduğunu düşünmüştüm.»

Trent başını sallayıp kahvesini içtikten sonra fincanı masaya koydu. «Bunu oldukça belli ettin!» dedi, yanağını genç kadının göğüslerine dayayıp. İkisi de aynı olayı ve ondan sonra olanları düşündükleri için sessizliğe gömülmüşlerdi.

«Senin ilk ve tek sevgilin olduğunu öğrenmem kendimi Büyük İskender gibi hissetmemi sağladı dersem bana geri kafalı der misin?» diye sessizliği bozdu Trent.

«Öyle olduğunu zaten biliyorsun.»

«Evet doğru. Bugüne kadar bakireliği hiç önemsememiştim. Ancak sen... sen çok özelsin. Seni düşündüğüm zaman geri kafalı biri gibi davranıyorum.» Trent gülerek elini genç kadının baldırlarına doğru götürdü.

«Yapma!» diye haykırdı Melly ondan uzaklaşmaya çalışarak.

«Seni seviyorum.» Genç adam Melly'yi öptükten sonra başını kaldırarak ellerinin arasındaki kadının şaşkın yüzüne baktı. Melly'yi sertçe kendine çektikten sonra yüzünü genç kadının saçlarının arasına gömdü.

«Sevgilim,» diye fısıldadı. «Oh, sevgilim. Sanki cehennemde gibiydim! Seni istiyordum. Sana ihtiyacım vardı ancak benden nefret etmeni sağlamıştım. Cathy için de üzülüyordum zira o da çok mutsuzdu, ancak onu görmeye bile tahammül edemiyordum. Ona her bakışımda onun yüzünden senin benden nefret ettiğini düşünüyordum ve o güzel yüzüne bir tokat atmamak için kendimi zor tutuyordum.»

«Oh Trent, çok kötü günler geçirmişsin sevgilim.»

«Evet, ancak buna dayanmaya çalıştım. Ondan boşanabilmek için iki yıl beklemek zorundaydım. Sir Peter'ın imparatorluğuyla uğraşmak bu zamana tahammül etmemi sağladı. Benim bir korsana benzediğimi birkaç kez söyledin Melissa. Anlamadığın şey ise benim bir korsan, senin de benim hazinem olduğun. Seni sevdiğimi anladığım andan itibaren benimsin.»

Melly kollarını genç adamın boynuna sararak kendisini ona sunarken, «Ve sen,» dedi sakin bir sesle. «Sen de benimsin.»

Güç ve para:

*Trent'in yaşamını
yöneten iki tutkuydu bu.
Melly de üç yıl önce bu tutkuların
kurbanı olmuştu. dedikodulara inanmak
istemese de, genç adamı affedemiyordu.
Aşkı nefrete dönüşmüştü artık. Her şeyi
bitiren o mektup kurtuluşu olmuştu belki de.
Ama şimdi, yeniden Trent'in öfkesine
tutulmuş, ümitsizce çırpınırken
buluvermişti kendini. Genç adamsa,
istediğini alacağından emin,
yaklaşıyordu avının üzerine.*